

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله المنة ربنا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله المنة ربنا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله المنة ربنا

مطبعة
مكتبة

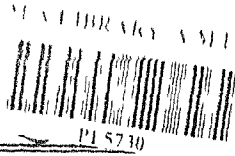
مختصر فہرست کتب موجودہ کتب خانہ تجارتی مطبعہ مجتہبی دہلی

قرآن مجید دافع علی قلم ترجمہ	من اسکا سری ہو اور حاشیہ پر	ایک لایا ہو اور حاشیہ پر لکھا گیا ہو	ابو صفیہ کو فی رحمتہ اللہ علیہ
عبد ترجمہ مجتہبی دہلی اس	مترجمہ دارالافتاء کا باجی صادرہ	شہر انظر المذاہب مجتہبی	کی سنی معری مولفہ مولانا علی
قرآن مجید میں علاوہ خوش خطی	اردو ترجمہ شاہ عبدالقادر رحمہ	اس کتاب میں مسائل صریح و لاد	نعمانی - مجتہبی
صفائی لکھا تصحیح مکی کاغذ غیر و	کالکھایا ہو اسکا اشتہار فی خطی	متعلق جابر بن اماموں کے	اخبار رخاات مجتہبی
کے تین چیزوں کی اور جہت	من ایک اشتہار فی باوس بدینہ	منفی یہ لکھتے ہیں جبکہ دیکھتے	یہ کتاب نہایت کی حاشیہ تفسیر
کی ہے جو قابل ملاحظہ ناظرین	نقد ہے۔ یہ وہ حامل ہو جسکی	نزد اسلام ہو جائے کہ غفلان	انکے لکھ چکے علی ملاحظہ من صفحہ
پیر (۱) شرح میں اردو ترجمہ	مثل صحت میں کوئی حامل بقلم	مسئلہ فلان امام کے مذہب	جلوں ظرائف آئینہ فقہ و
باجاوردہ شاہ عبدالقادر رحمہ اللہ	تمام ہندوستان میں مطبع نہیں	میں اس طرح ہے اور فلان امام	عرب کے پیر کہتے ہوتے خاموش
حاشیہ پر وضع القرآن چوبیسے	ہوئی۔	کے مذہب میں اس طرح۔	اور مثالوں میں کے تمام عرب
فوائد کے ساتھ چڑھا لکھا ہے	حامل شریف معری مجتہبی	رحمۃ الرحمان نے ترجمہ	کارنامہ چکا ہوا ہے۔
(۲) ترجمہ فارسی حضرت شاہ	اس حامل میں بھی جی صفحہ	قصیدہ مغلان۔ یہ وہ نصیبہ	تذکرہ اجمیات لکھنے
دلی اللہ رحمہ آیتہ کلیدہ سطر	میں جو حامل ترجمہ ایک شریفی	ہے جبکہ حضرت امام اعظم رحمہ	مشاعر شاعرانہ کی سوانح معری
موضع القرآن کے بعد حاشیہ پر	فی خطی انعام والی مجتہبی	رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم	اور زبان تذکرہ کی عہد لکھ
خط و لکھ لکھوا لکھا ہے۔	من ہیں	نصائح و خطبہ و ہجرت میں	ترقیوں اور اصلاح کا بیان
قرآن مجید چار ترجمہ	دلائل الخیرات ترجمہ	لکھا ہے۔ ترجمہ نے یکمال	اس میں پانچ دود کے شعور لکھا
مجتہبی۔ دو ترجمہ فارسی شاہ	مجتہبی نہایت مجموعہ خوش خط	کیا ہے کہ اصل شعر لکھا اسکا	بیان اس خوبی سے کیا ہے
دلی اللہ رحمہ حضرت سعدی رح	برادیت علی حیرتی در متن و	ترجمہ نظم میں کیا ہو پیر شریف	کسی ہو آثار خیر و اور تفسیر
دو ترجمہ عبدالقادر رحمہ صلی اللہ علیہ	برادیت مغربی بطور ترجمہ بر شام	اسکا باجاوردہ ترجمہ اسکے بعد	تبدیل زبان اردو کا بخوبی
و شاہ عبدالقادر رحمہ و فوائد و	ہم تصحیح و ہم صورت حامل معتم	حل لغات و استدلال نصوح	مطہم ہوتا ہو مولفہ مولوی
شکل نزول بر حاشیہ	مجتہبی اشرفی انعام والی	و احادیث۔ یہ کتاب شہیدان	چھ مین آواز مطبعہ مجتہبی
حامل شریف معری و ترجمہ	اسکی تصحیح میں کمال حقہ زری	رسول عربی کے ملاحظہ کے	محاورات پسند مع
مجتہبی۔ اس حامل کو سری	کی گئی ہے اور ترجمہ اسکا	لیے ہے۔ مجتہبی	ضرب الامثال
ترجمہ دونوں کہہ سکتے ہیں کہ	نہایت پاکیزہ اور دوزخ بلق	سیرۃ النعمان یعنی امام اعظم	کتاب میں آٹھ ہزار کے قریب

CHECKED-2002

DLK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَلَّمَ مُوسَى تَكْلِيمًا وَجَعَلَ الْإِنْسَانَ كَلِيمًا وَالصَّلَاةُ عَلَى
 أَبِي الْقَاسِمِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَرَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ مُبَارَكًا وَسِيدًا
 مَنِيرًا وَسَلَامَةً عَلَى أئِمَّةِ الدِّينِ وَأَوْلِيَاءِ اللَّهِ الْمُقْتَدِينَ
 أَمَّا بَعْدُ فَيَسْأَلُ عَنْهُ مَنْ يَعْرِفُهُ مُحَمَّدًا قَاسِمًا عَلِيًّا عَلِيًّا عَلِيًّا عَلِيًّا
 كَيْفَ جَاءَ بَيْنَ أَوَّلِ الْخَلْقِ الزَّيْدِ وَشُعُورِ مَذْكُورِهِ صَاحِبِ لَانِ وَأَوْلِيَاءِ اللَّهِ غُيُوبِ بَسِيرِ
 وَطَبِيعِ أَيْنِ نِيَا مَنَدِ بَاسْتِمَاعِ حَالَاتِ بَزْرِ كَانِ حِيلَةِ مَانُوسِ وَمَسْرُوعِ بَاشِدِ لَهَادِرِ
 سَعَاوَاتِ أَقْرَانِ كَيْفَ خَاتَمِ سِيرِ دَهْمِ اسْتِغَاوَةِ اسْتِفَادَةِ اسْتِفَاضَةِ طَالِبَانِ حَقِيقِي
 رَجَائِنِ أَوْرَاقِ مَوْسُومِ كَلِمَاتِ كَلِمِي كَيْفَ هَرَقِشِ فَرَقِشِ زَوْفَرِشِ كَرْدِ كَارِشِ أَفْعَادِ
 بَرِخِشِ زِحَالِ حَضَرَتِ الْإِشَانِ مَعْ كُوبِدِ - بِدَانِكِهِ حَضَرَتِ شَيْخِ الْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ الْمُتَحَقِّقِ
 بِأَخْلَاقِ السُّدُورِ الْمُتَصَفِّ بِأَوْصَافِ السُّدُورِ فِي الْإِنْدِ بَاقِي بَالِدِ حَضَرَتِ شَيْخِ كَلِمِهِمُ الْإِسْلَامِ
 شَاهِدِجَانِ أَبَادِي حَشْتِي قُدُّوسِ سِرِّهِ الْغُزِينِ حَضَرَتِ شَيْخِ نُورِ اللَّهِ مَهْنَدِسِ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَرَأْسِ كَلِمَةِ كِتَابِ دَرْيَةِ فَخْرِشِ فَارِغِشِ شَدِيدِ تَبْلَاشِ مَرُشِدِ عَازِمِ كَعْبَةِ اللَّهِ
 زَادِ شَرَفِ وَأَعْلَامِشِ حَضَرَتِ شَيْخِ الْإِسْلَامِ شَيْخِ سَجَلِي مَدَنِي حَشْتِي قُدُّوسِ سِرِّهِ

برخیزد از احوال سلسله حضرت ایشان میگوید که بطریق سلسله حضرت از این جهت
از حضرت سر و کائنات خلاصه موجودات حضرت محمد مصطفی علیه السلام و آله و اهل بیت
حجبین بواسطه خواجه گان بحضرت ایشان رسید و فرقه خلافت بر ایشان افتاد و بحضرت
رسالت پناه علی علیه السلام و آله و سلم از دست مبارک خود امیر المؤمنین حضرت علی بن ابی طالب
بنی طالب اکرم الله وجهه را و حضرت ایشان بحضرت خواجه حسن بن علی رضی الله عنه و
حضرت ایشان بحضرت خواجه عبدالواحد بن زید رضی الله عنه علیه بحضرت ایشان بحضرت خواجه
مفضل بن عباس رضی الله عنه علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابراهیم بن اسماعیل رضی الله عنه علیه
و حضرت ایشان بحضرت خواجه خلیفه الشریعی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه
مسعود بن علی رضی الله عنه علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالحسن علی بن فضال رضی الله عنه علیه
و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالواحد غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت
خواجه ابوالخیر غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالناصر غوثی رحمه الله علیه
و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابودرد غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت
خواجه حاجی شمس الدین غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالکلام
غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالحسن غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت
خواجه عثمان اردبیلی غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالحسن غوثی رحمه الله علیه
و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالحسن غوثی رحمه الله علیه و حضرت ایشان بحضرت خواجه ابوالحسن غوثی رحمه الله علیه

رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ خواجگان خواجہ قطب الدین بختیار کاکی
 اوشی چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت شیخ الاسلام المسلمین خواجہ فرید الدین
 گنج شکر اچوٹی چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت شیخ الاسلام خواجہ سلطان المشائخ
 محبوب الہی حضرت خواجہ نظام الدین احمد بن محمد بدایونی چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان
 بخت شیخ الاسلام مخدوم نصیر الدین محمود چراغ دہلوی اودھوی فاروقی چشتی رحمۃ اللہ علیہ
 حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ کمال الدین علامہ چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان
 بخت خواجہ شیخ سراج الدین چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ
 علم الدین چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ محمود عرف راجن چشتی
 رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ جلال الدین عرف جن چشتی رحمۃ اللہ علیہ
 حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ حسن محمد چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت
 خواجہ شیخ محمد غلام چشتی قدس سرہ حضرت ایشان بخت مدینۃ المعرفۃ والحقیقۃ
 والعرفان شیخ الاسلام المسلمین حضرت خواجہ شیخ یحییٰ مدنی چشتی رحمۃ اللہ علیہ
 ایشان بخت شیخ المشائخ لتخلق باخلاق اللہ وانتصف باوصاف اللہ فانی فی اللہ باقی باللہ
 حضرت شیخ کلیم اللہ جہان آبادی چشتی رحمۃ اللہ علیہ صلی اللہ تعالیٰ علی خیر خلقہ محمد
 آلہ وصحابہ اجمعین ۞

محقق نامہ حضرت ایشان راماسواس حضرت شیخ الاسلام حضرت نظام الدین
 اورنگ آبادی چشتی رحمۃ اللہ علیہ خلفاء کثیر اند اما اسمای شہرہ من تبرکاً بحیلہ تجیرہ ہے
 اول از اعظم خلفاء راست دین ہمت شیخ الاسلام مولانا شاہ نظام الدین اورنگ آبادی
 چشتی است قدس سرہ دوم حضرت شاہ محمد باشیر کہ نسبت خویشی نیز حضرت ایشان
 ہے دسند سوم مولانا شاہ ضیاء الدین چہارم مولانا شاہ فیاض الدین چہیری
 پنجم مولانا شاہ جلال الدین ششم مولانا شاہ محمد علی ہفتم مولانا شاہ

عبد الملیف ہشتتم مولانا حافظ محمد عبد اللہ رحمہ اللہ
 پر خے از نسبت ظاہری و باطنی خود بحضرت ایشان سے گوید عاجز تراب
 اقدام درویشان کہ بدنام کنندہ نگوئے چند است بہ چار واسطہ از نسبت مادر بی بھت
 را البعصر عقیقہ زمان بی بی زینت الحیوۃ عرف بی بی مصری رحمۃ اللہ علیہا سے پیوند د کہ
 صبیحہ خور و مورد عنایات و فیوضات حضرت ایشان بودہ اند و شیش واسطہ از نسبت باطنی
 اروا و اجازت بکفیش بروری حضرت ایشان میرسد بچنانکہ خرقہ خلافت پوشانید
 از دست مبارک خود شیخ الاسلام و المسلمین حضرت شیخ کلیم اللہ جہان آبادی حشمتی قدس سرہ
 حضرت شیخ المشائخ خواجہ نظام الدین اورنگ آبادی حشمتی رحمۃ اللہ علیہ را و حضرت ایشان
 بحضرت محبت نبی مولانا محمد فخر الدین حشمتی رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت مولانا محمد عظیم
 حشمتی رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت سید السادات مولانا محمد حسین علی عرف
 مولوی حسن محدث دہلوی حشمتی قادری رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت سید السادات
 سید محمد شرف الدین شہید حشمتی قادری رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت مشائخ
 و مولانا شیخ الاسلام و الحقیقت و المعرف حضرت سید السادات قاضی سید محمد زبیر
 حشمتی قادری متبع اللہ العارفین بحدود وجود و ادامہ الدہلی العالمین فیضانہ و حضرت
 ایشان ابن عاجز کہ پہنچ و جہہ لیاقت این نعمت عظمیٰ نہایت مشرف و ممتاز ساخت
 اسید از صاحبہ الدان عارفان حقیقی آنکہ ابن عاجز را بجزا سے آنکہ این فیض
 خاص را عام کردہ ام بہ تاسے خیر و وصول الی اللہ عز و شانہ و التکرار ماسوی اللہ یا مدینہ و وہ
 با شندہ و السلام تم الکلام

سلامه نمایند که محب صادق العقیدت محبوب اهل الله اخوند ملا ابوالفیض که بصفا ع محبت
 و خلوص مودت مخصوص اند و تواریخ ماه ذی الحجه مجلس عظیم انعقاد کرده بودند خلوت خان
 براسے راحت فقر با تکلفات شایسته داراسته فقیر شمارا مقصد عمت شدند چون اخوند نهایت
 مصروف عقیدت اندمسل ایشان مقبول افتاد و این مجلس از اول تا آخر بطور خواستش بقرار
 صورت بست و هیچ مکروهی واقع نشد باز در تواریخ ماه صفر بایاران بدرگاه حضرت
 خواجه قطب الدین رفیق اخوند جمعیت پیرو و طعام سمر انجام دادند و همه مسرور و مخطوط شدند
 و در روز و شب انجام گذرانیدم و حالات شگرف بریاریان روداد از اول تا آخر این باریز
 هیچ مکروهی نبود باز نوبت سوم ششم ماه ربیع الاول مجلس انعقاد یافت بروستور مجلس
 ذی الحجه لیکن قریب و دیر نظام مجد پسرد لاد خان با چند ادبش نے اذن و خلوت آمد
 و حالت بسط یاران با نقیاض انجامید تقریب نماز ظهر از مجلس برآمد بخانه آمدیم بخمال
 آنکه این بیگانه را اخوند دیده و دانسته راه دادند قسم خوردم که باز درین مجلس در نیام چون
 اخوند از بر نفرت طبع فقیر اطلاع شد برهنه با سے از خانه آمد استغفار خواستند اول خود صورت
 انقباض بود چون صدق عقیدت و فانی الشیخ در سیمای ایشان نمایان بود کفارت یکن
 دوام و مجلس در گذرم تا آخر روز یاران مخطوط و مسرور بودند در روز آخر قمیص از بر کشیدم
 باخوند پست خود پوشانیدم اگر شمارا این سرگذشت بطور دیگر رسانند اعتبار نخواهند کرد
 براسے همین تمام احوال سابقه نوشته شد و السلام بعد از چند روز نظام الدین احمد را بر آ
 استغفار آوردند انعموا عینک الرسول صلی الله علیه و آله بآن دوام و خدمت نمودم
 مکتوب چهارم - الله اکبر شیخ الاسلام و المسلمین نظام الدین علی بن ابی طالب
 ادام الله فیضه از علی العلین - اندر ویش کلیم سلام محبت انجامم الله علیه و آله مکتوب شما
 که مصحوب میان محمد مقیم بود رسید نا در شاه ضیاء الدین و شاه اسد الله متوجه حرمین
 شریفین شدند الحمد لله و ملت اے عزیز شمارا همین جیج است که توجیه باریشاد و طالعان

تو که نفس خود را چون باشی | عاریت کردگار چون باشی

عرض شدست خلایق بر خود ختم و همه موافق شریعت و طریقت و حقیقت کار بندید
درین صورت ضرر عامه نخواهد شد و الله مبینه و نور و کواکبه المشریه و کون العدمی
وقت شهاب بود و دیگر معلوم باد که سیادت پناه صلح آثار میر عبد الرشید از جمله مداحان
طوبی شمس الظاهر است که از پدر خود سید احمد یا از عزیز و یک شغلی یافته اند اما این نادره
طریقه شما که امروز که است همه و عنقاے مغرب است در روزگار خود یافته نمیشود مگر در سینه
بسی کلمه شما الهامه کتابت بعقیر نوشته اند که شیخ الاسلام والدین الدین نبوی سید که
مراد منشی را هم از طریق خود شناسانند لهذا بهایت خاطر عبد الرشید نوشته محو آید
البشائر اوافی هتاه البشائر بهر درسانند که دریافته ام که البشائر و نظام خانی و شما اند
الالبش طیکه از جمله اشغال قابل مغرول شوند و از سر نو بجد این دفتر خوانند و الا معنی ندارد که
مغرب از امر این راه به شام البشائر دهند اگر نوشتن البشائر سفارش سائر خلایق است
نه بهای خود مسئول البشائر با حاجت مفرد نیست شما از همه بیگانه با شمس که طوطی
و نیست آیه قل الله فکرمه فی نحو ضحیه یلعینون و السلامه علی من اتبع
الهدی میان محمد کتابت نوشته اند اگر توجه بکار البشائر مبذول دارند بل جزاء الاحسان
الا الاحسان از حق تعالی اجر خواهند یافت

مکتوب ششم شیخ الاسلام و المسلمین نظام الحق والدین شیخ الله العالیین بیعت
از درویش کلیم الله سلام مطالعه نمایند و بهر حال مشتاق خود تصور نمایند آنچه از حقائق
درویشی و فیما بین و حقیقت فرستادن عظیم شاه قباب طعام و روان و باز فرستادن او
برای صوفیان و باز روان و منع او از هر چه در مسجد جامع باد و صد صد کس وقت
مغرب بهم معلوم شد برادر من آنچه شما کردید خوب کردید فقیر که از دو لتمدان چیزے قبول
مکند باعث تالیف البشائر میگردد و در عدم قبول و حشمت سے افزاید سلف صاحبین هر دو

در دیده الدنیا کلا کفر و بعضی گفته اند بعیت

رزد که ستمانی و بیعتنا نیست بهتر از آنست که ستمانیست

حاصل هر دو واحد است یعنی هر چه باشد براسی خداست تعالی باشد قبول و رد اگر براسی
خداست محمود است و الاذموم و انچه مرقوم بود که طبعیت صحبت دو لایمندان گریه آنست که
فرمانید از صحبت ایشان اجتناب در زم برادرین هر چه بخاطر شما میرسد عین صواب است
این گفتید که دکان مرضی خدا تعالی در رسول الله صلی الله علیه و سلم باشد دنیا سهیلست اگر گرفت
از ایشان براسی حق باشد اگر صحبت با ایشان هم براسی حق باشد این است معیار و نمون
نَبِيَّ الْمُؤْمِنِينَ خَيْرٌ مِنْ خَلْقِهِ از شماست که اساس عمل تربیت است ان خَيْرُ الْخَلْقِ
و ان منكر افشرا بهر حال در اعلام کلمه الله که شید و او مشرق تا مغرب همه اسلام حقیقی
بر کنید و دیگر آنکه تقسیم اوقات معلوم شد اگر چه ذکر هر براسی گریه باطن خوب است اما مختلف
فیه است و کذا لکن سکه سماع پس متفق علیه جمیع سلاسل و جمیع مذاهب اند علم ذکر خفی و مر قیوم
بعیت حضور و توحید غمیت است که در این احدی را خلافت نیست پس انچه متفق است باعث
و ترویج آن بصواب اقرب خاصه درین زمان بادشاه هندوستان که از اولاد امیر تیمور
اند بطریق حضرت نقشبندیه بغایت استقامت زیرا که امیر تیمور را حضرت خواجه بهار الدین نقشبند
ارادت تمام بود پس روزی تمام بر این کار هم موضوع باشد خوب است و در طرفی النهار باعث
کثیر مراقبه کردن تا یک پیر روز باده بهتر است و کذا لکن در آخر روز و در میان مراقبه کیفیت
بخودی و بیوشی اگر بعضی فرو آمد بغایت لطف دارد و چنانچه شوق و قص در وقت سماع زیارت
و الحمد لله والمنه که شما طریقه نقشبندیه نیز خوانند اجمال او چاره امیدارید خصوصاً مردم تورانی تا این
از سلسله نقشبندیه مشهور است ساخته باشند در جواب بدیارام نوشته آمد که مؤلف است و در
نبی صلی الله علیه و آله و سلم بسیار نمایند که سر مایه هر سعادت این است و دیگر مطالعه کتب سلوک
و توارخ چون نفحات و تذکرة الاولیاء و رسائل خاتق چون لمعات و شرح لمعات و لوح و شرح

آن در مطاعه مطاعه باشند اما احدی از بیگانگان مطلع نشود. شاه طهماسب الدین را که
پیشانی آورده و خوب کرد و محمد میرزا را به یک اظرافت در او خوب کرد و به بدست
خداست جهان را هزاران سپاس که گوهر سپرده بگوهر شناس
از قضاوت آن که بفرموده نوشته بود معنی عشق میوه محبت احمد الله و الحمد لله و کس دیگر حال
رقعه میان دست اندر عمل سلک این طرف است و دیگر مقصود از دخول اهل دول نیست
که ایشان طعم مراد در پیشی کنند و مجلس سماع ذوق و شوق رود و در مجلس فکر
و تبحر در ایشان ذکر نمایند بلکه مقصود آنست که بسبب دخول این مردم اکثر مردم دیگر داخل میشوند
و در نظر عوام دخول این مردم اعتبار تمام دارد و یقین بدانند که مشایخ سلف همه بیادشان مان
د و در این دو کلام و او هر ارشاد و شعله کفر و عرف و عبادت است بهار فقره و در جنت است طاعت
با شناسی این گروه دست داد و سفارش باین خطا حقن است که اگر مصلحت باشد بکنند و الا
فلا حسرت کج شکرت قدس سوره بیا و شاه زمانه نوشته اند حضرت حاجتی ایا الله نعم الملیک
فان اعطیت قال الله هو اعطی و انت منسأور و ان منعت قال الله هو المانع
و انت معذور و کتب الله

مکتوب ششم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الشریع والدینا والدین انور
کلمه سلام مطاعه نمایند و فرمود که بستم و دوم ربیع الاول است مرقوم میگردد مرقوم بود که دل
از صحبت دو لبتندان تنگ آمده میخواهم که بطرف روم و نیز مرقوم بود که سماع و سرودمان که
سر و دست هر چند یاران التماس مینمایند ماول نمیخواهد که جان برادر معلوم باد که صحبت
دو لبتندان که سماع را به طبع خوش می آید از فرقه فقر نیست زیرا که تفاوت تمام است
در میلان او ضاع غنی و فقیر هیچ میدانند که شما چندین آثار از او ضاع ایشان چه یکیشید
میخواهید که نفس پروران باشند فقر و مساکین بذوق ذکر و فکر و مراقبه و تلاوت قرآن
و اوراد و عمارت اوقات و سایر حسنات چون ذوق و شوق و سماع و وجه مشرف گردند

و این خود محال و از قوت نفس این تلاش نمی آید و در آخرت بی مزه میگردد و القصه المشاکره
 بر رجال و الحرب رجال ازین گروه اینهمه در خواستن محض محال و عدم امکان ازین
 مردم همین قدر پس است که ایشان از آن دعوت و فرعونیت که از نزدیک مرتبه فرود آمده
 بخانه همچو شما چهره میکنند و شما را آدم نموده و در حق شما ازین قدر اعتقاد کنند که شاید
 از واسطه این کس در مرتبه دنیاوی او رفیعی پیدا شود و به شما بنویسد از اینجا پیش آید اینقدر
 از ایشان بپند نهایت است طالب آخرت بجا و کرد و فکر بجا - این قوم را خدا همین حال مراد است
 و پس در حرف و حکایت قیامت و حشر و مثال ذلک پیش این قوم طاعتی پیش نیست که
 چندی بر آنست و جزو توفیق انگیزنده اند و که دیده است مقوله ایشان است از ایشان از ضلوع
 اولیاء الله خواستن و در آن مکان و بر عدم حصول این ملوک گشتن نهایت بعید زندها را ازین
 فرعونیان توفیق مختصا می نمایی ندانسته باشند و هیئت نمیدانند که ایشان بآن حرکت از مرتبه
 خود افتاده گاه باشد که بشما بیعت کنند و دست زید و دست شما نهند و توبه از افعال ماضی کنند
 ما و سلف و خلف و نه پیشین و نه بعدیم که تا طبع اهل دول بر دست ایشان و از صحبت
 ایشان بفلاح و فقر و رسیدن باشند و لشکر که که شما استید اکثر شنیده میشود که محقق است
 رفض بغایت ملایم است این صلا اثبات ولایت از غیر و از و نه تن می کنند و اهل سنت را
 بدتر از کافر بیشتر از چنانچه از رسایل و فتاوا و ایشان مذکور است که سنی بدتر از کافر و سنگ
 است پس این گروه که معتقد چنین دانسته باشند اگر شما را سنی میدانند خود معلوم و اگر بنوع دیگر
 خیال کرده اند و طوطا بر شما را محمول بر تهمینه میدانند تا شواهد دیگر که چون سب شیخین و من و ما و
 نعوذ بالله به بپند فرضی تقیه هم میکنند نشنیده اند که بد بخت سید غلام محمد روح الله و خلوت
 چه خوش بهانه نمیزور از آنست که امروزه شیخ را محوط است و همین شما هم در این ایام هزار و دو
 شیر از برای او فرستاده اید چنانچه این معنی از دیار رام که قبل ازین با شیشه گلاب ملاقات
 نموده بطرف جاگیر رفته و از آنجا که رخصت گرامی شما کتابت نوشته و من نوشته که خواجه

و وقت ارسال کتابت او حاضر نشد با عذر محض و بعد که فلان این فلان طالب حاد اند
 بایشان نفیس فکر و فکر می فرموده آری ای سخی براسه کشایش در دوزخ یعنی دنیا بایشان باید
 فرموده تا بعد از دست او در دوزخ سفل السافلین باده قرار گیرند و اگر نه همیشه بوعده وعید کج دارد
 مردی بسیار با بر آری انفعای خلافت اگر انباشان بوقوع در آید همین قدر براسه ایشان فکر
 و فکر است و آنچه قصه خوابه می الدین مرقوم بود این چنین کار با پیش هر شیخی که باین بابیجه یا
 بازی میکنند نه آید پاک نیست و الله یومض ما یشاء و لعلی یعلوا و کما یجلی بیت

او حافی شریع و حامی نور شارع

او حافظ مستدر آن و خدا حافظ نوا

و آنچه از سر دمی و مانع مرقوم بود اسه برادر کثرت سماع هم خوب ندارم بلکه تعیین هر چند
 هم نیامده سلی الاتفاق اگر میسر آید و سلفی دیگر دارد اما حلقه مراقبه بکثرت و اتصال با ذکر
 غنی یا جلی این بر دوام حسن است و غیر الا وضاع بعد از تقیید بشرایع و صلوة خمس و نوافل
 و اشراق و صبحی و تعبد و مراقبه بعد از نماز صبح تا اشراق و بعد از عصر تا مغرب و حیات مغرب
 تا عشاء با و این نوافل دیگر اند که بمطالع کتب حدیث و فقه و سلوک چون احیاء و کیمیا یا
 و امثال ذلک چون نوافل مشایخ پیشین بهتر است و گاه گاهی براسه اهل درو اگر سماع
 باشد که در آن خبر محرم را زنی باشد اقرب بصواب است و تا کی صوم فرض و صوم نفل چون
 ایام یمن و ذی الحجه و غیره و منتهی و مانند این نگاه داشتن بغایت نافع و خود جلین
 از غیره آخر شعبان تا روز عید و مخلصان را این طریق نشان دادن آمده است نه آنکه دو نمند
 را باین کار دلالت باید کرد این کار در ویشتان است که کمر بر همین بسته اند و در حلقه از همین
 چند ورم سنگ طعام مجوز است اما نرم و شور بار نفیس باشد دیگر معلوم از مکاتیب شما میشود
 که شما را با قبیلۀ خود ارتباطی نمانده چنانچه این سخی مکر نوشته اند بناء علی ذلک مرقوم میگردد
 که بابت فقر یعنی بر سلوک و تجرید و تفرقه و قطع تعلقات است و نهایت فقر یعنی بر
 انزاد و تکلیف بابل و مباشرت اسباب است این یعنی بطریق کثرت نوشته می آید

الحمد لله رب العالمین کہ ستمائے مرثیہ فلق و صراط قطب نمودید اکنون وقت تکلیف است
 اگر درین صورت اردواج و مباحثات با سبب نشود آن بود نیست معنی اگر اردواج باشد
 و با قبیلہ خود چنان مالون نیستند اینجا فکر کے کردہ آید سخن صریح ترا گنہ میان امام الدین
 کہ برادر عمودادہ فقیر اند و خیر سے درین چہارودہ سالہ فی الحال بصلاحت نماز و روزہ و تلاوت
 قرآن آراستہ دارند و خالی از مصیحت و وجاہت ہم نیست و از طرفین محبت اینقدر است
 کہ داد و ستد و میان نیست نمیدیند چیز سے و میخواہند چیز سے بر کاسہ آب انفاق و استغ
 میشود و اگر اشارہ نمایند علی الرسم یک نشان از طرف شما دادہ آید من بعد بتقریب ملاقات
 بیایند و در عرصہ یک ہفتہ انصرام کار نمودہ متوجہ آن طرف گردید و اگر منور بے تعلقیست سر فرست
 باشند و استغنا جلوه گر پس اشارہ رود کہ حرفے این باب زیادہ گفتہ نشود خط خارجہ از الدین
 از او گنگ آید و بسیار با ادب مریدانہ سے کہ از خط این مردم ہشام سے آید از خطوط اکثر
 محاصران شما سے آید نیز شاہ یار بیگ التماس نمودہ بود کہ امیدوارم کہ مریدانہ سے پیوستہ و سلمہ
 عنایت فرمایند کہ ہم سعادت شمر و محبت پیر است چہار سال است کہ در غلامی قبول کردہ ہم
 اما میخواہم کہ تقدیر محبت سلسلہ الدین برین استیلا کند کہ جان و مال و دنیا و آخرت براسے
 خدمت خود بیاورم و نتار کنم این خواجہ نور الدین متحقق بودہ است چہ حرف کا ملائہ ہیند با کہ اند
 فیہ من بغایت مشتاق جمال این صاحب کمالم کہ محبت با پیر خود میخواہد این مریدان فرادست
 ہیچ کار نیاند مریدانست کہ محبت پیر سرایہ سعادت کو بین ساز و شیخ فرید الدین گنج شکر
 قدس سرہ ہم نمود کہ روز قیامت اگر حضرت جل شانہ بصورت خواجہ قطب الدین کہ پیر من
 است تجلی خواہد کرد و خواہم دید و اللہ معلوم شد کہ خدمت سرور و سامع مردم پیر کا نور و افتخار نمود
 با و شاہ بودند آخر بادشاہ مسلم داشت پس بر این دستور خود را دست نباید داد شنیدہ باشند و تسلط
 مکتوب ششم شیخ الاسلام شاہ نظام الحق والدین والدین سلمہ اللہ تعالیٰ ارحم الراحمین
 در دین ان کلیم دہلی سلام طاعہ فرمایند۔ اشب ہفتہ ہم ماہ شوال یک پیر و یک گھری

شنب مانده از نماز تجمیع فارغ شدیم و طے الصباح حضرت قزول خان جیو است که
 بدان وقت فرصت نوشتن دو کلمه نیست بچین وقت بدو کلمه شوق متصدع وقت
 آن جان جان میگردد شوق ملاقات گرامی بنحید است که قلم و زبان شرح آن
 تواند کرد و این قصه بخواجه و پنج رسید بلکہ این کلمه و من عظام و سستی و کالی روز
 بروز افزون گردیده و حار زبانه برودتها مهمل گشت دل از تربیت غلاق کند گردیده
 و از خود تمام قطع کلام نمایان گشته و دخی سفر حجاز و تجارت در آن مقام نشین که الی
 یوم الفرق و الاصل از خود نموده اما چه توان کرد که قید المار آمدن من قید احدی چنان از او
 متعلق شود همه اسباب جمع آیند و همه موانع مرتفع شوند حال متعلقات بخدا سے تعالی
 روشن است فرزند حاد سعید که درین پریشانی عطا شده ده ساله است چندان دل بخواند
 نه و به نیز از حضرت کتاب مشتب در صورت میخواند اگر این را بهیمل گزارم ضائع شود و اگر
 همراه برم وقت را شباه کند همه خود جمعیت ماند که محبت والده باز بنهند و ستان میل نماید
 دیگر دو عاجزه دایم یکے شش ساله دوم سه ساله - بارے آن در قرآن خوانده باشند که که
 ذریتة کا حیاتة الکبیر آنچه تقدیر وقت تغییر نیست مصرعہ نادرین چشمه که کار حبیبیت
 کتب **مجموع** شیخ الاسلام شاه نظام الدینا والدین سلمه التمد از درویش کلیم سلام
 مطالع فرمایند معلیم باشند که خلافت را دو قسم باید ساخت خلافت ربانی و خلافت
 سلک ان که حیثیت فقر است و شسته باشد باید فرمود من غیر بنیان بین ان کون عالما او خطا
 یا قسم ربانی که مثال نویسنده برو میباشند این قسم مخصوصا بابل علم دارند اما طور دیگر اختیار
 نمایند خلافت را دو قسم سازند خلافت علمی کبری و خلافت صغری کبری قسم اول که مخصوص بابل علم دارند و ربانی
 عام بهر حال آرزو کردن و لها سے راغبان این کار اند کے محمودی نماید کار خود هم باید کرد
 هم کار طالب اسے برادر اگر جاسے باشند که مصطلحات را نور زیده باشد لیکن معنی عشق و
 تقوی و شسته باشد به از عالمی که معر ازین باشد را چون علم چراغی است شاید دیگرے را

لغیر رسالت حال رفیع میان محو عاقل و معیال و محو شکر از یاران قدیم اند میان محمد شاکر
 فاضل حبیب الله و میان محو عاقل اگر از تحصیل بی اندام علم نظر اندک بین گوش روده اند سرمت و
 طفت که عام انعام است خاص انخاص دارند و السلام
مکتوب دوم - شیخ الاسلام بشاه نظام الاسلام و المسلمین الدینا و الدین سلیمان
 از درویش کلیم سلام محبت انجام مودت انعام مطالع فرایند مرقوم بود که قبل بعضی یاران
 ناخوانده که است است شوق و ذوق و اشتیاق فجار گردانند و اکنون پیغم عطا است از ان جا
 ناوم است میخواهم که منع کنم برادر من مصلحت و صواب دید آن نمی نماید که دست آن گروه
 به چنان فتنه و ابتلا شغب است بهتر میباشست که از ماسلف قطع نظر کرده و احادیث را
 آن طائفه را بر محل نیک از جهت عقول فرو آورده مرفوع القلم و کان لهم کین شیتا تصور
 باید فرمود من بعد از این ناخوانده اهل است و نباید و اقل علم این قدر مشروط باید و نیست
 اعراب و صیغه لغت عرب تواند دریافت و ظاهر موافق شریعت تواند نگاشت
مکتوب یازدهم - شیخ الاسلام شاه نظام الحله و الدین
 اوام الله ظلاله علی رؤس المرشدین - از درویش کلیم سلام محبت انجام مطالع فرایند
 برادر من کار دنیا سهل است شمار مصلح دل محبوبان بگوشتید که بعد وصال و قرب
 رسد و بریاضت و مجاهده و عشق و یجودی مریدان و طالبان را تربیت کنید که تا قیامت
 بر سر ما و شما فواج پیغم متصل بر سر رعایت این جهان سهل است مرقوم نموده بودم
 که حرف نکیه و خانقاه و حویلی مذکور خواهم کرد که آنجا همیشه چیزی رسانیده باشند اگر مصلحت
 خواهم دید خواهم گفت و الا خیر برادر من مقرر ساختن خوب نیست که درویش بدو میشود
 بلکه بدنام علی سب الاتفاق هر چه میسر آید بهتر است مصرعه بکشا در سے که من ندادم
 خیرش و دل این میخواد باقی هر چه در تقدیر هست آن را تبدیل نیست میان رحمت الله
 قبول نکردم عدم قبول از ایشان بعد نیست مصرعه نه هر که چهره برافروخت و لبر می داند

سپاه طیاره الدین و شاه اسدالدین و آله و عترت شریفین شدند احمد بنده الهی که خوب شد
 شما هرگز این عزیمت را در دل نرا ندیدید هر روز شما را یک حج است متوجه بامن مریدان
 است که سیر ملک نه عبارت از پیروی کوه و دشت و بامون است بلکه سیر از صفات
 بشریت بسوی صفات الوهیت و باید بدو بیان رفتن در مذقه کبریا واری و هم با هرگز
 تا آخر قیام المذمه و ذکر امانا اما چنان باشد که این مردم بے تحقیقند سبب خود را ندانند و
 است اسد و اذ هبالت و ذهابالت و ممانه هبالت گفتگو بکس از حید کار نکر و فکر و مراد با
 کرد و باده بانفس مشط است و سفارش و صدارت بهر صفت که مناسب حال خود و اینکند
 الا ابرام بر این کار سلیم است و مشایخ در مجامع و محافل و مجلس را بکر و عشق گرم داشته باشند
 قبول مردمی از قبولیت حق است و هر سلسله یک پیش شما آید مشغول کنید سلسله
 نقش بندید و هر روز و روزگار و دین و کبر و بیهوشطاری همه از شما است و
 کتاب و وار و هم شیخ الاسلام نظام الحق والدینا والدین از درویش کلیم سلام شدند
 و شتاق خود خوانند احمد بن علی ذلک الله تعالی شما را تقرب خاص خود زیاده ترقی داد و که
 این در وقت بود که درین بار سه چهار سال است که خط است و حتی کثیر متعلق این طرف
 است اگر چه و ماین دانی فی الارض الا کلمی الله ربها مقدر است اما این فتح هم از
 و بیدار و ماکوت کل متقی و الیه ترجعون بار سه ماه حال از یاران خدا طلبی و خواهی هم یاران
 در دنیا طلبی در دوزخ و دوزخ و دوزخ ان طواف می نمایند الله الله مصر عمر فکرم الله تعالی است
 و درین راه نصیری برابر شاهای باید اختیار کرد اما کجا این مذاق بهر کس نمیدهند قال النبی
 صلی الله علیه و سلم من کان هجرته الی الله فیهجرته الی الله و من کان هجرته الی
 الدنیا او اطراف نزوحها فیهجرته الی ما اهلها جلالیه و طریق مراقبه را مشق و ورزش بسیار
 نمایند که مراقبه در سلسله باب منتهی است و ذکر بعضی در او اخروا نیک کنند و اگر نکند
 بداه الله هدایت میبندد

مکتوب پنجم شیخ الاسلام نظام الدین از درویش کلیم طالعہ نماینده
 است که سلسلہ شیعہ محرم الحرام است قلمی میگردد محبت میان اسلام و باہادری خان
 کوکلتاش میگوید حکم شمس و اللہ علم میان غلام بجای نوشته بودند کہ میان اسلام و اللہ
 ہزار روپیہ گرفتہ متوجہ شدند و یک اسم باہادری خان بخشیدہ غرض مقصود است کہ باہادری
 بر وضع مشایخ قدیم باشند یعنی فقر و فاقہ نگذارند و سعی در شیوع سلسلہ نمایند و مردم را
 از روطہ غیبت بمقصود حضور رسانند و بر دل بندگان خدا محبت دنیا سرگردانند و محل
 بجانب فقر و بندگی را کہ برائی بخاند امیران نروند آری این گدائی بہر آید است اگر
 برائے خود نباشد گدائی برائے خیر عبادت است شما نوشته بودید کہ در عدم قنوت سلسلہ
 خوب جاری می شود و قبول فقر و جریان سلسلہ است لے درویش خدا سے تعالیٰ
 شمار عقل مسائل و عقل معاد ہر دو داده است آن کہ نیکو کرد و آن اجرائے سلسلہ باشند
 اگر فتن و ناگرفتن نمی دانیم اگر رونق سلسلہ از عدم قبول است عدم قبول بہتر از قبول
 درویشان ماضی کہ قبول بعضی قنوت کردہ اند اغلب کہ برائے استمالات خاطر مفقودان
 کردہ اند و الا بصورت احتیاج خود کہم کہ قبول کردہ باشد در مراقبہ کوشش نمایند کہ سلسلہ
 نقش بندہ نیز جاری شود مراقبہ آرام بخش است و ذکر چہ سوزندہ و راول بیوزنید و خروشانید
 و در آخر بیارامید و خوشانید این طریقہ ہمیشہ مرعی باید داشت - والسلام

مکتوب ششم شیخ الاسلام نظام الدین والد دنیا از درویش کلیم سلام طالعہ
 نمایند - بخدمت نقاوہ اخوان الصفا و خلایا الوفا مرزا یار محمد بیگ از فقیہ سلام رسانند
 و بگویند کہ در سلسلہ ما پیر پرستی بہتر از جملہ عبادت است ہر روتے و قبولے و تاثیرے کہ دین
 سلک محسوس میگردد و سبب پیر پرستی است بر ہمہ عبادت مقدم است کہ اصل کار خست
 باقی فو تر ازین نفعہ بالہذا کہ ازین محروم است از ہمہ دولت محروم دیگر معلوم شد کہ ازین
 امیران و منصبداران کہ شما بعیت نموده اند پائے تلقین ذکر و شجرہ در میان میباشند

این مفصل خواهد گشت و السلام

مکتوب پانزدهم ..... هو الملک العتق در عالم و عارف محبت و
محبوب نظر الانظار الاسلام و الدین از فقیر بخص و هو السیر کلیم السلام محبت انجام
خواهند و مشتاق خود دانند بیفته و ملا طیفه لطیفه که از غیظ اخلاص و محبت دستیار مروت فکرم
صغیر اختصاص محققه اخلاص گردیده بود و اسعد اوقات قرة العین و شرح صدر و گردید توغ
که تافع جلباب دوری ظاهر می نمود از احوال خیر آل خود با شکر مرقوم بود که دل از دنیا و
دل آن کشیده شد الحمد لله و المنة لشکر این است بکدام زبان شرح توان داد آنکه دنیا با
نیک شناخته گردان گشته و آنکه گشته نیک شناخته شیخ ماقده سنه این دعا اکثر زبان
در بیان خود میگردد انید الله صر الدین و حقها فی عیون عبادك و کبر جمالك
و جلالک فی عیون عبادك هر که از دنیا راست باشد که او وصل است مصرعه محبت
دنیا از خدا فاضل بودن چون فعلت رفت وصل است آنقدر که منقطع غیر است وصل
باوست این وصل کلی است فان الوصال عندنا هو لا یقطع ما سوی الله هر چند تحیر
بیش کار پیش این ورق نه جاسی شرح این سخن است خوب گردید که سفر حجاز موقوف
گردید رفتن از خود چه مبارک سفر نیست نیکو گفت آنکه گفت بیت
بخود اگر سوخته خود نظر کنی بملک دل زنی تا خود سفر کنی

اما خوب معلوم شد که اوقات گرامی بکدام توزیع مصرف است آیا بزرگ طالب علمان -
یا درویشان یا نه ایشان و نه ایشان بهر حال و بهر رنگ و ایصال خفی و جلی نزو آن بود
والله یاتاب الله اهلها سخت گیر است و السلام

مکتوب شانزدهم ..... شیخ الاسلام شاه نظام الدین - از درویش
کلیم سلام مطالعه حایر اخوی مرزا محمد یار بیگ را از فقیر سلام رسانند و بگویند که اسے برادر
طریقہ ماقبول همین قبول پیر است پیر برستی شیوه باید کرد و همه سعادات دارین دانسته

این قبول است اگر چه قبول کرد و قبول عالم است و السلام علیکم وعلیٰ آئین و سلم
 مکتوب است به حق و حقیقت - شیخ الاسلام نظام الملک و اله نبی و الدین از و رویش کلیم
 مطالعه نمایند اگر چه در عالمین که درین سالها که از تنگی باران صورت تخط و درین ملک
 شده بود و با آنکه ده نفر سوار بهمان گدازان میشد گاه بیگانه فرستاد میشد از جمله اقران
 خلاصی میشدند و الحمد لله رب العالمین آنچه مرقوم بود که دل از ذکر و مراقبه و سماع همه مطبوع است
 و مرغ و دوام لطیف دارد و معلوم شود که شما موضع آن قرار دادید که چنانچه است تا بنید
 ای برادر این طور بغایت نیک است در ویش بخود را قهر و قهر صلبه کفایت میکند طاعت
 هر قدر که بیاید بگریزد و بخورند و بخورند از جنس نقد و نیست که بگریزد از متاعل محتاج
 است با و همه رو است قلیلا و کثیر اگر آنکه اهل او را نیز و زش توکل بحال باشد که برین تقیر
 طعام اکتفا نماید و شرفی فووت کردند رحمت الله علیه ایشان مجرب بودند و با این همه هر چه مفتوح
 میشد قبول میکردند -

مکتوب است به حق و حقیقت - شیخ الاسلام نظام الحق و الدین و الدین سلمه علی رسول العالمین
 از و رویش کلیم بصیرت بعیوب نفس سلام مطالعه نمایند ملا طیفه نافع که سیر رضیه از شما و یک عینه
 دیگر بود سید مضامین مکاتیب معلوم شد آنچه گفتگو سے حقائق مرقوم بود همه موقوع و صواب
 نمود ای برادر از یک تم پندین بر پدید امین شود و هر یک بنوعی درنگی یکسان نیستند بعضی
 میگویند که شغلها بسیار رسیده و بدیگران کم این حرف مسموع نیست چه فقیر همه محمولات
 خود را نسخه ساخته بیاید و تیره مانده قطع نظر ازین بر تقدیر سلیم آنان کم شغل عالمی را روشن
 کردند یا از آن با وجود آن همان کثرت اشغال عالمی را بد خلق کردند پس این قلت بجا کثرت
 است آنچه مرقوم بود که صحبت دولتندان نمیتوانم داشت الحق صورت بهمین است اما مقصود
 این بود و راجع این سلسله و اشاعت این مسلک صحیح و حق صریح بشود و عوام یا از خوارق
 انقیاد پیدا میکنند یا از آمد و رفت اهل دول مقصود از آمد و رفت و ملاقات این گروه نیست

کو ایشان بطور مولیان صاحب دجود و حال یا صاحب ذکر و فکر باشند بلکه اینها آنست
 خواص و عوام اندوخت و در لقمه سالن و لایح نشینیده اند که در خدمت و انادست
 هیچ شغلی در عین منصب و جاه بدولت و جود و حال و ذکر و فکر مشغول نشده باشند آنست
 قطع علمانی کرده در کسوت فقر و آیده اند شما مقتدر کسی شمارید که از باعث دولت صحبت شما
 پیشه و دانشان بزرگ مشغول میشوند با وجود اینهمه اگر شما را خوش نمی آید آن کلبه که خوشی
 شما باشد تصوف و سلوک کسی بلند از تصوف و سلوک محمد رسول الله صلی الله علیه و آله
 و معابد و سلم شما بدو وضع شریعت استمال بر خاطر بود و در لقمه سالن را تعظیم و احترام و اعتبار
 میکردند بانی اختیار و دارید دیگر چون اوقات را با امور بزرگ هر و مجلس جماع دارید و قیام را مقرب
 کنید که در آن مراقبه فرموده باشند و نقشه بدارا هم در آن حاضر ساخته باشند و اگر چه هر دو مبتدی
 است و مراقبه بر سر منتهی شما هم اکثر اوقات مراقبه و حضور ی کرده باشند هر شخصه را که خلقت
 به هدیه نصیب آنکه در عینده بسوسه فقیر مشتمل بر تفصیل حال ابتدای و انتهای بنویسند که از آن
 بنویسند هر کدام معلوم نماید کتاب شما رسید آنچه در باب ارسال هدیه مرقوم بود آنرا اسعادت
 خود دانسته در وقت است همین قدر شفیق من است که این همه لطف بر فقیر فرموده اید و پیش
 من عارف من این سخن نمی شمارا از ابیائیت مخلوطا کرده و اوقع این بے تکلفی که این
 عاصی را بآن زبده اولیا و صفوه عرفاست با عزیزان دیگر نیست این قسم بے تکلفی که با شما
 هر دو یکسے زرفته با خصوصیت خاص است خدا شاهد حال است و کفی باشد شهادت دیگر معلوم
 که از لشکر و جوان بسیار از وضع شما مخطوط بودند و قلمی از مذاق شما میگردند معلوم شد
 که کمال رشد شناخته اند لیکن آن قدر توفیق رفیق نبود که بعیت نمایند بهر حال مداح
 شما بودند و اشتیاق فقیر نیز از رگبدر شما پیدا کرده بودند و توفیق بیعت نیافته اند حقیقت
 مجلس سرود و جماع آنست که همه متروک شد زیرا که احوال نیست و به تقریب عرس
 حضرت شیخ اگر فالان می آیند مجلس از افسردگی دل میشو حفظ نمی یابم مصرع

بهار طبع و ملاقات دوستداران است و

مکتوب نوزدهم - عارف معارف ربانی سالک سالک سبحانی متبع الهدى الطاهرین
بطول بقائه از دور و پیش در دین ان شراب اقدام انسان کلیم الله بصیر الله عیوب نفس
و دفعه اخیر ملاقات سلام محبت انعام مودت النیام مطالعه نمایند و اعیان زیارت حرمین
شرفین را و بها الله شرفاً و توفیقاً اکنون چه طور است اگر مست است اینجا بیائید شیت الله
سبحانه بعد از آن اسباب باتفاق سیر آن طریقت میرودم اگر قوی است پس در این ایام علاج
الطریقت به بندر سورت روزه و اندواید مفتوح شده چنانچه اندواید اگر محتاج خرج هستند
از وی که برآمده بودید براسه این داعیه که نام خرج برداشته بودید بر قدم توکل برآمده بودید اینجا
این حرف مشهور شده که براسه حج برآمده اند و دخل لشکر و مجاور شده اند خیرگاه عذر عدم
فتح راه بود اکنون باتفاق همه مخیران راه مفتوح است چه عذر است مگر اینکه فقیر شما را طلب
و باشد که این قدر طریقت منظمه است طوری که توکل و فقر از دست نماند و غریب کردید به یاد
که این وضع را بهر حال انجام تالیب گویاید که و این که فتوح شود آن فتوح لایموز ان غیب
بهر چه رسد به عیب است و السلام

مکتوب بیستم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته علیکم ایها الفاضلون الی انصه ما رب الشهد
و علی مطالب الوجود از چگونگی احوال بدت برآمد که اطلاع نیست بهر حال اقتضای خیر منقول
در گاه صمدیت آنچه مرقوم بود که اهل دول بعد از دخل شدن اخبار این امر بخوابند و من
الطهاران را موقوف بنظور بعضی تاثیرات میدارم همه موجود و مقول است باید اخبار را با ظهور
تاثیرات بنی مباحث است افکار و افکار و مراقبات عیسر کمتر است و این طایفه را فرصت
این کار کجاست لهذا اظهار این امر لطیف القدر و سیما این محطلان کمتر است اما بهر حال
براستی حالت خاطر این قوم باید که بشید و منتظر ظهور تاثیر این دم سران کمتر باید بود و حقان
میان اسد و میان ضیاء الدین بنفصیل معلوم شد شما هر گاه مخالفت با هر دو عنوان

خواهید کرد و این امر بکار است خود بخود که در این دنیا و آخرت هر چه کار خود باشد اگر بکار و اگر بکار
 بود فساد یا بی اثری از قول و فعل پادان اثر در دنیا و آخرت اگر خوب نیست پس معلوم حقیقت اینست که
 این است که ایشان در محبت بهجت میجویند و در محبت بهجت عنایت است از اینکه شخصی
 بهجت و رسیدن بهجت در پیش رفته خود و محو مثلثی شده به نهایت رسید و تقنین است
 که در محبت چنین است در محبت با مردم سلوک است با نیکوکار و در محبت با دشمنان و امثال نیکو
 و ایشان را فرصت دماغ سوزی این کار نه اگر چه تا حال که ۲۸ سوال است پیش نیامده
 از نحو کلام بعضی هم صحبتان او چنین معلوم می شود و السلام - ۴
 مکتوب است و حکیم خلاصه خوان الصفا و طحان الوفا مولانا نظام الحق والدین متبحر
 العاشقین بطول بقائه از خادم درویشان حکیم شاهیجهان آبادی سلام مطالعه فرمایند
 بعد از شرح اشواق معلوم نمایند مرقوم بود که طالبان حق به ننگ و شراب و افیون آلوده
 با وجود آن صدق طلب میکنند چه حکم است برادر من تلقین ذکر بی بیعت میکنند
 که نام حق تعالی تاثیر نماید که زود یابد و دیگر مرقوم بود که بعضی درویشان دعوت میکنند
 و خود ایشان تمام خانه خود را برای عرس بزرگان می طلبند فقیر نمی رود هر چه امر عالی شود
 برادر من فقیر شما جای نمی رود و درویشی با نمی طلبد اگر چه بظاهر ترک سنت می نماید
 اما اگر نظر تحقیق بنگرید بهمن سنت است آنرا بعضی از مشایخ که استفاده از شما میکنند
 و معروف افاده شما میشوند و با باشد که برای استمال خاطر و گاهی اعیاناً قدرانده
 شود و الا امر و خیر و برکت در مجلس شایخ مانده است و دیگر در کتابها مرقوم بود که طالب
 صادق مثلاً پیر او فوت شده و او را از و نیتت رسیده یا مثلاً در واقع شده که این طالب
 نمی تواند رفت اما از پیر خود نیتت با و رسیده اگر چنین طالب طلب ذکر و مشغول نماید چه امر
 است جواب این سوال بگوید شسته شده و تفصیل او نیست که کلیه در این امر فقیر این است
 که سلوک چنان سر شده و در پیش و احتمال اضاعت دارد زیرا که اگر بگفته اول کند تلقین ثانی

نموده و پیشود و اگر گفته ثانی بکنند نفیس اول لغو واقع میشود و منع بهر دو یکی از انکار اول
دارد که بهر آن فصاحت نکرده و آنرا بسیار نکرده و لاجنحه طالب دیگر میشود بر آن نقصان و
بر الهی خود اقامت میکنند چون درین سوال مذکور این است که از پیر خود چیزی نیافته
پس درین صورت مانع بر خاسته گویا ساده لوح است بهر نفس که نشسته زیرا است بخلاف
نخسته متفلس که تصرف در وظای از بهر یکی نیست *

و دیگر در قیمة کتب بود که زنان را بهیت گنیم یا نه برادرین همه زنان را بهیت کنیده اما باز زنان
جوانان خلوتهاست طوطی که موجب فتنه مردم بشود نکند و در صحبت اولی وقت بیعت و امنه
بر دست خود بچیده دست بر دست او دارند که حسن اجنبیه حرام است و دیگر محمد قاضی میگفت که
دو دختر را باخته را گفتن ذکر امر فرمودند برادرین فکور اناست چون مراقب شوند ذکر تلقین میتوان
کرد اما قبل ازین منع است که خوف هلاک است من بعد از بدو دختر خود را تلقین نکند که
هلاک جالست و دیگر بیا را که بسیار دیگر گفتن مستغول باشد خوف جنون آنها باشد
بفرمایند که موی سرنگا دارند و آنرا چرب دارند و چرب خورند که از جنون در امان باشند
و دیگر امر خلافت آسان ندانید کسی که فاضل یا طالب علم اقلاً عبارت عربی درست تواند خواند
برای او شان بنویسند چون میان عبدالله خان و اگر عاری باشد و حال عالی دارد و
ریاضت شاق باو هم جائز است و اگر عاری محض باشد فلا فان امر الخلافة له شان عظیم
و عند اعطائها للجهاد يستهان فعليه ان تغمضوا هذا الامر فان الخليفة تمثال
المستخلف والناس يقتسمون حال المستخلف من حال الخليفة *

و دیگر مردم بود بهر دو یا رام و بند و مایه دیگر بسیار در بقعه اسلام در آمده اند اما با مردم
قبیله پوشیده می مانند برادرین اهتمام نمایند که همیشه همیشه این امر حلیل از بطون بظهور
انجام که موت و عقب است مبادا احکام اسلام بعد از طلت بجا نیاورد و مسلمانان حقیقت
را بشورانند و یا رام اگر خطی می نویسند خطی نوشته خواهد شد میان اسلام و میان ضیاء

تغیر لباس هم بکنند که مبادا طالب علمان جوان لباس شمارا لباس طالب علمان ببینند
شمارا از سبب داده از راه خدا بر او دنیا برسد و از دست او اخلت مدافع ندارد و جهد تبلیغ نمایند
که مردم در مسلک شما داخل شوند و بجهت فخر حسند و محبت دنیا از دل سر برداشته و در مسلک
و وجه مشترک شما گردند و شیطان باطنی آنها بکلی بر حاکمیت مهمل شود و افکار و افکار
شائع سازند اما بابل زندنا اهل که این حرام است و السلام

مکتوب بیست و سوم شیخ الاسلام نظام الدین ابوالدین سلمه بن علی از فقیر حقیر کلیم
سلام محبت انجام مطالعه نمایند آنچه نوشته بودید که مردم در جناب حضرت شما خبر میگویند
که کشته شدن صواب می نماید لهذا اختصار اسم شما میکنم و گاه اسم شما عبد الله و طیبک الله
و فلان سیاح و فلان فلان میگویی و نام حقیقی می پوشم اما پیش محبان حقیقی ظاهر میکنم بنوا
مضمون کلامم اے برادر ماکه باشیم وجه باشیم وجه لائق باشیم که کسی ما را بد شناسی بهم بگویند
و هر که ما را بد یاد میکنند ما سخن زیادده آنرا بگویم که او لطیف کرده کم و ششام میبرد با خود که در پیش ما هم
عفو کند و در آنچه جناب شما را عیب نرسد و کسر نشان شما نشود همان کنید ما را هم قبول است
لیکن پوشیدن اسم شیخ اصلاً و مطلقاً بمن ندارد و این معنی شاید بر شما اگر آن آید از زبان
الف زنها که و غده پوشیدن اسم شیخ فلاح و صلح داین میبرد و بیشتر هر چه صلحت
و صواب دید شما خواهد بود شاید نیکو خواهد بود اما خیر خواه هستیم بخواهیم که اسم شما پوشیده
شود و بعضی نام بخار آن میگویند و بروی من که حضرت یحیی قدس سره حقائق و موازین
نداشتند نه خشک بود که من ازین آزار چه بگویم که من حرید فلان سیاح یا فلان مجتوب
یا فلان ارماع هستیم این معنی را طریقت مشائخ بر نمی آید باقی اختیار بدست شما است
اے برادر چون شیخ مشهور میشود بر اسم سوختن او طائفه توفیق آزاری می یابند و این طایفه
جاری است در زمان مشیخت حضرت سلطان حیو و ششام و طفی سلطان جو میگردند و مریدان
بخدست سلطان حیو نالش این معنی کردند که مردم حضرت را بر اسم میبرد و ششام میبرد

کشته خواهد شد و حضرت سلطان جیو میفرمودند که ما عفو کردیم شما نیز عفو کنید و این دور
 بیست و نهم است

هر که مار را بجه در درختش بسپارد	هر که مار را بجه در درختش بسپارد
هر که خار سے برزند در راه ما از دشمنی	هر که خار سے برزند در راه ما از دشمنی

سومین ساختن کار درویشان است و السلام
 مکتوب بیست و چهارم شیخ الاسلام شاه نظام الدین و الدین سلمه الله تعالی من
 جمیع الکافات و البلیات از درویش کلیم سلام محبت انجام مطالع فرمایند باید که در ایصال
 حاجات تسلیع نمایند که مکتوب نصف الملاقات است مرقوم بود که مردم بجدانند که بباشند
 ملاقات کنند بلکه ملاقات شیخ جیو که بجدانند که من تقریب نیک میکنم ملاقات بکنند
 برادر ملاقات بادشاه هیچ نیست آخر خفیت میشود درویش که بادشاه تا امروز شهر اندر
 را دیده باشند اما اعتقاد سے و اخلاص سے هیچ یک پیدا نکرد و عاقبت صحبت بخیر نی انجام
 باقی اختیار است محراب چنین است که گفتیم دیگر مرقوم بود که بعضی امرای سرش بادشاه
 نمیتوانند که پیشش آید میخواستند که شما پیش ایشان رفته تلقین ارشاد می کنند
 اے برادر ظاهر این هیچ نمی ناید گرم بر این قدر هم گرمی این کار باثرب که خلافت نفس
 کرده یک روز خانه شما بنیاید پس بیشتر خواهید اما اگر دانید که صاحب خیر است رو باشد
 که بر اے رو شدن حاجت دیگر سے دل کشیده بخانه او بروید شاید رو سے نیک سختی
 پیدا کند و دیگر مرقوم بود آزار با هم دارم ظاهر و باطن الله یشفی که جمیع که اما هیچ و سواس
 نمکنند که نام شخص که خالی از بلا خواهد بود و دیگر مرقوم بود که مردم بجدانند که تا اهل بکنند اے برادر
 ما اهل حجاب نیست بے ضرورت نباید کرد و انصر و یقدر بقدر را اگر دایمی گرفته قصاص
 حاجت نموده آرا و کشید شاید اقرب باشد از آنکه همیشه درین بند گرفتار گردید و دیگر مرقوم بود
 که سید عبدالرحیم اکل و شرب نمیکند اے برادر چه باک اگر دل مشغول بحق است ترک دارد

انشاء الله تعالی الی این فائده آسبب محراب در مساند و السلام
مکتوب است و چشم شیخ الاسلام شاه نظام الحق و الدنیا و الدین ادام الله ثلوه
و ذوقه و افاض علی العالمین بیره و حسنه اندیشهش محمول را و به قول کلیم الله بصیرت الله
بعیوب نفسه کما هی و فی مبایعتها - اندر ویش کلیم الله که سلام موت اعتسام مطالعه نماید ذکر و تان
که شان فقیر و سابق باخیر است از آن مبر است نگر وید این علقه آخر ویش را از وضع
استغنا می اندازد و اگر خواه نخواهی از وراج باشد انهم بعد انقضا سے طریق سیر و از و
در شهر میسر خواهد آمد و براسے از واکه سکت ازین فقیر نموده بودند مصلحت ویدن
آنست که الله تعالی روزی را در پیر و پیور خوبهاست وطن اختیار بکنند اما بر لب آب اگر
صحرا باشد انشاء الله تعالی آبادی بهم آنجا خواهد رفت و آنچه ایما رفته بود که نمائنه بعضی دو نمند
باید رفت تا داخل سلک شوند اسے برادر شیت مقدم است بر عمل صحت و فساد عمل یعنی بر
فساد نیست است اگر نیست شما صاحب است انشاء الله تعالی اعمال باصلاح راجع اند
ختم خورید و آنچه ایما رفته بود که ملاقات خلیفه را امر و باعث اند اسے برادر را را تجربه
معلوم شد صحبت هیچ در ویش تا آخر کار با خلیفه برابر شد زیرا چه محال طلبها غلیفه
بر درویشان شاق می نماید و مدارات خود با عباد الله از در ویشان بر خلیفه دشوار می نماید
انجام بقصص صحبت میگردد مگر با شیخ محمد وارت مرحوم که ایشان براسے کسی خلیفه را تنگ نکردند
خلیفه هم فرصت محال طلبها نیافت که از دلی بدرفت - ملاقات خود آسان است اما
براسے آمدن صحبت مشکل و الله الموفق بهر طور اگر درین ملاقات کار عاجزی از شما برآید
سعادت خود خواهند داشت حافظ شیراز علیه الرحمة میفرمایند بلیست

چو قصد باده کنی جرعه فشان بر خاک | از آن گناه که نفی رسد بغیر چه پاک

بارسے ایصال فیض بغیر عبادت متعددی است شاید اقرب الی القبول باشد و السلام
مکتوب است و چشم شیخ الاسلام شاه نظام الدنیا و الدین سلمه از فقیر کلیم الله

سلام محبت انسلام مطالعه فرمایید مکتوب محبت اسلوب مدتهاست که رسیده و چشم
نگران است است برادر یک کلمه اند که از زبان بنده انبندگان پرست آید انواب آن از مرکز
حاکم به محبت فلک علم پر میشود پس بطوبی لمن قال و بطوبی لمن قال و بطوبی لمن
قال من قال من قال و لله اجر الی اول من قال لیس و السلام

مکتوب بیست و هفتم شیخ الاسلام و المسلمین نظام الدینا الدین سلمه الله تعالی
از درویش کلیم سلام مطالعه فرمایند امر و ذکر چهارم بیج الثانی سلمه بطوبی است محرم میگردد
پس حافظ سخن رتبه منزه بشکر شده بدست اندک نایت مطول مشتمل حقائق دیگر نوشته
خواهد رسید انشاء الله انجله آن حقایق این حقیقت است که اگر شمارا قصد از و اوج باشند
مکانه این علم فقیر صبیحه است انشاء الله که خیر است بطریق رسم برسانم و اگر دخیله این
کار نیست فهو المراد که درویش در تامل از عادت باطن تفاوت میکند و بیکر معلوم شد که آنچه
از هجوم دولتندان و قضیه خواجه نجی الدین و سرای غلبه سرود همه معلوم شد اسے برادر
اینچنین واقعات باختلاف دولتندان میشود پاک نیست فایده خیر حافظا و ارحم الراحمین
و یقین شناسید که دولتندان هرگز در هیچ محضر مرید بیج شیخ نشده اند اگر نشده دولتند
نمانده همه را گفته اند لکن بستانند و اما دولتندان که هنوز بر رسم خود باشند و مرید خود را
گیرند مرید نیستند لکن برادر مریدی ایشان همین است که با وجود فقر و نیست از جاه خود فرود
آید و بتواضع شما صحبت داشته اند بقدر سلوک تمام است که ایشان بولایت رسیدند
از ایشان ذکر و فکر و اوضاع درویشان چشم داشتن نهایت غلط است ایشان که بیعت
کردند در ولایت ایشان چه مانده از ایشان همین قدر مطلوب است که محتاج به خیر
برسانند و الا بیج اذا خلوا الی شیطینهم قالوا انا معکم انما نحن مستهزؤن صفت
ایشان است در مجلسی که گویند که شما مرید فلان شیخ اید روئے ایشان سیاه میگردد و خوب
خود میداند ذکر و فکر از مردمی طلب است که وفق درویشان پوشند و از کار دنیا محفل

بکار عقیقی بگویند و مجلس سرود با احتیاط گاه گاه بکلیه ترک نه منند و مقرر بشود کنند و السلام
 مکتوب بپست و بهشتیم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الدینیه الدین
 سلام الله تعالی از درویشش کلیم سلام طالعده نمایند و در کتب و بهشتیم شیخ الاسلام و الدینیه الدین
 است الحمد لله که بهر وجه عافیت است زمین تکیه و وسیع ترست باید اکنون در صدد چهارده
 دارم بلکه در منزه کرده ام بهر تنگ و وقت است که آن را بر اسلوب حریلی مسافرتیم اگر
 بر اسلوب تکیه کنیم لغایت دق می نماید ترست بهرگز زمین تکیه میتوان شد و از رسول تکیه
 اگر نزدیک قدم مبارک بار و ضمه شاه بایزید بالا به قیصر و شاهی یعنی دوران آبادی بگویم هم
 سر انجام میشود اما قول که کس را مطلوب ایصال فیض باشد این قدر دور است چرا و دوگاه
 بخاطر میرسد که اکثر عمر و بهین تنگی گذشت اکنون معلوم چه قدر باقی ماند که کشایش و غفلت
 چه توان کرد اما چون این کل نعمت متعدد است شاه و خزان و دیگر نیز این نعمت فیض شد
 من میخواهم زیرا که شما را کار بزرگ ایصال فیض و اعلای کلمه الله فرموده ام و شما هم دین کار
 گرم آمدیدی ترسیم که مبارک از اینچنین فرمایش که از آن جهت است غفل و انهمال راه باید
 در وضعی نیازی نیازمندی پیدا کرد و آنچه از امور دنیاوی بشمار انداخته می آید و فرشته
 خواهد شد کلیه آنست که اگر در خود تاب و طاقت آن به بینند و دانند که با کسانی و دیگر چه
 بجای کثیر میسر می آید کرده باشند و اگر دانند که در آن همتک حرمت طور دوشی و خروج
 از وضع مختار آن بر دمه شما گذشتیم اگر خواهید بکنید و اگر خواهید ترک و بید که چنین کرده اند و السلام
 مکتوب بپست و بهشتیم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الدینیه الدین از قدس
 کلیم سلام طالعده نمایند خطیکه بهر فت میان عزت علی چرمینه فروش مرسل بود رسیدم و هم
 که از آن ترکه و کام و سوزاک خالص آید جلالت منی با هم و هجوم خلایق سبب پریشانی
 خاطر میشود اے درویش اند خافتم و ناصح که ارشیدن آثار خاطر این عاجز کو نمند شد
 شفا عاجل و کام و نزل شما را انجام هم بود آنچه در باب سوزاک حکما میگویید بشورت محب الفقرا

محمد علی خوشنویس که عقیدت تمام در محراب شما دارند و من درین باب مکرر شما نوشته
ام بقاصیل و در این ورقه باجمال نیز بنویسم که تا ممکن باشد گردن بناید گشت بیت

در راه حسد که ره زنان اند	آن راه زنان همین زمانند
---------------------------	-------------------------

و بر تقدیر ضرورت و الضو و دات تبیین المخطوبات باید کرد اما بقدر ضرورت اگر کثیر
بخیزد تا دفع مضرت که سوزاک نموده فارغ شوند اقرب بصواب نماید و اگر که خدا هم شویید باید
که دختر محتاجی که دنباله گران نداشته باشد باید خواست اینجا در قبیلہ مادر و سهر دختر بودند
میخواستیم که یک نفر و شما بکنم اما بعضی موانع که موجب تشویش ما و شما بود و اندیشیده ایزن
و اعیان فارغ گشتیم اگر بهمانجا صورتی پیدا شود جائز است و آنچه از کثرت هجوم خلایق
منه نویسد راس بر او عالمی در امید قبول سگرو است شما سر از قبول میگردد و اینچون
میت بین یدی الغشال باید بود اگر قبول دهند قبول باید کرد و اگر خجول و منہ مخمول باید کرد
و عذر درین کار فدا از بایست خوش است به بیت

دست گفت که باز پوست پوشان تو نیم	در شتوایی هم خوشان تو نیم
----------------------------------	---------------------------

رو و قبول عنایت اوست هر چه عنایت شود بهمان باید ساخت و شکوه این نسیاید کرد

والسلام

مکتوب سیم شیخ الاسلام شاه نظام الدین سلمه اللہ تعالی از ویش کلیم اللہ سلام
مطالعہ نمایند مکتوب شما رسیده که مرقوم ماه صفر بود مرقوم بود که عجب صورت روسی داده است
که اصلاً و مطلقاً دل را جمیع ذکر و فکر نمی شود بلکه پریشانی طور و روانه و ارجحیت ذکر و فکر
نمیشود سابق روز و شب سواست ذکر الهی و ذوق و شوق و ذکر و احوال بزرگان چیر
دیگر نبود معلوم نیست که چه سبب است مگر آنکه حضرت شاید بقیه کم توجه باشند بهر حال امید
توجه است انتہی کلام معلوم شد که حکم من است و یوماه فلو مغبون ترقی لازم حال
صوفی باید پس آنکه در ترقی است سالک است و آنکه در یک حال مانده و اقصی و آنکه نفعی از این

آنچه از آن برآمد بود کرده راجح است آنچه شما نوشته آید در ظاهر لفظ شماست اما
 چنین است بلکه چون صوفی را ترقی نمی نماید و او در آن که بود منوطی نماید و هر مرتبه سخنانی ذکر
 مرتبه فوقانی است جائیکه هنوز مع الدرباست ذکر و فکر آفرینش ندارد و اما اگر کسی واقع حضور و تضرع
 و ذکر و فکر هم نیست پس درین صورت چه مایه دشمن است و این بر جوع پہلو بزند
 در علاج آن باید کوشید که هر شغلی مانع ذکر و فکر است چون توجیه بخلاق و دنیا و سایر سیاهی
 گذشتنی و گذشتنی است و دل بسختی و بهمت و بختی است پس حیث باشد که توجه الی الله
 را که باقی است و او را توجه الی الخلاق که فانی است باید فروخت التبتدلون الذی هو
 ادنی بالذی هو خیر و مگر خود باید حاضر داشت و کار به او افتاده نصیب العین باید نمود و بدست
 مجلس و غطا گرترا هوس است مرگ هر دم زود عظمی تو بس است
 فرموده اند که چون صوفی در کار خود ترقی نه بیند با ضدا و حال پرواند یعنی اگر مقیم است
 مسافر شود و اگر سیر بخورد گرسنه باشد و اگر خوب می پوشد درشت پوشد و اگر متوجه خلاق
 شود متکلف شود و بهر حال به تهذیب نفس و سیاست آن کوشیدن از جمله مقدمات است
 وقت سالک است دیگر مقدمه که خدائی نوشته بودند یارے از یاران شما انجا رسیده بود
 میگفت که میان محمد علی جاسے منسوب شده اند میخواستند بنشیند نظام الدین جیو در میان قبیله
 منسوب شوند قواسے ما و آن کار است که اگر احتیاج نباشد هرگز که خدا نباشد براسے
 یک دم شهوت که خاک بر سر اوست اسیر زن بتوان شد بعمر تاسے و راز الصغر و قد
 بقدر ما و اما سے درم خرید پیدا باید کرد یا خاتونے که مهر آن زیاده از ده درم شرعی که مقدار
 سه روپیہ باشد تخمینا نباشد در تاسے و بهی زنان نباید افتاد که این قوم رهنزان دین اند
 هیاذا بالله و اناء عن هذا الهالك والسلام
 مکتوب سنی و یکم شیخ الاسلام شاه نظام الحق والدینا والدین اند ویش کلیم سلام
 بهجت انجا مطالعہ فرمایند که مکاتبات شما متواتر رسیدند و بعضی یاران را احوال گرم

مکاتیب شعاعی استعاج و این روز هر جا باشد بجایست باشند و بجز مشغول و بخلق خدا بسو
حق راه رود نوشته می آید که امروز روز تحریر ادبی است فرموده یک درم نیستیم حکم ما بنده
براک فحش این سخن گفته می آید و الله شریف دلت اگر چیز از غیب مفتوح میشود آن حرام
و بیم نیست چنانکه کریم نیست اما اگر در میان نامه پیغام با خان مذکور واقع میشود یا عث
رعایت بعضی از مخلصان است چون میان نور محمد و میان محمد یار و میان محمد حسن از مخلصان
شما آنجا رسیده اند و بقیه هم آشنایان شما نوشته می آید که توجیه باطنی در حق این بهر سه
غیر باطنی الخایت مبذول دارند و توجیه ظاهری خود تابع توجیه باطن است آنکه توجیه باطنی
در بیغ ندارد و توجیه ظاهر چون در بیغ خواهد داشت بهر حال شمر و شکر و مفتوح بر رعایت ایشان
داشت شاه ضیاء الدین همراه لشکر عظیم شاه به شهر کافر رفته اند و شاه اسد الله لشکر آنجا
گذاشت و الحق دهد و بدهی السبیل و الله ممتد ذره و کوکبه المشرق کون بهر طرف
بودن شما در لشکر موجب حجت علی عباد الله است و دیگر میان عبد الرشید معلوم نیست که
کجا تا بجای ترقی کرده اند اگر سلوک تمام کند و طلب رخصت ارشاد نماید و شما و ایشان
قابلیت این معنی احساس نموده رخصت ارشاد بطلبند و دیگر بنده ناو و حامد و عید سلام بسیارند
مکتوب سی و چهارم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدینا والدین سلمه الله تعالی
از درویش درویشان خاک راه ایشان کلیم الله سلام محبت انجام مطالعه فرمایند مکتوب
که موقوف در کتابت بود در سید حقائق معلوم گشت در اینجا غرض است بهر تقدیر که فضیلت چند
چیز دارند اسم ایشان عبد الولی از مردم سنگهانه قریب نارفول از قبیل قضاات چون دولت
نقد و ششند بعنایت درویشان امتیاز یافتند قبل ازین میان محمد شفیع که مدرّس
علی الاطلاق اند از فرزندان شاه عیسی سندی اولاً فاتحه فراغ از فقر گرفته بودند اکنون
بعد از برآوردن چله ما فاتحه این کار هم گرفتند الحمد لله علی ذلک اے برادر از خود کار
نمی توانم کرد یا بی می شاید دیگرے باین طور مشرف گرد این بے ادبیها نمود و شش

والاچہ لائق شکر و اعلاء کلمۃ اللہ حق سبحی بجائے آریدہ خواہند بجا آورد شاہ ضیاء الدین
محمد مذہب میگردند اگر جائے راگرم سازند و بارانگستہ جائے بنشینند خوب باشد اما چہ علاج
کہ تقدیر چنین رفته ما و شما را کار فرمایم آوردن تنگہ و نقد و جنس نیست فرمایم آوردن و لہذا
مطلوب است تا اولیائے عاشقان صادقان از اطاعت و کثافت عالم جمع آریم و آنچه در نظر ما
جلوہ دارد و نہ ہی در کام جان ایشان بریزیم شاید کسی کہ افتد ہزار و ہزار فرمایم آریم
شاید از ہزار کسی بر عنائی و زیباتی عالمگیر شود مہر عہ بہر یک گلی منت صد خار عیباید کشیدہ
مکتوب سی و پنجم - الحمد للہ و المنة کہ مکاتیب شما پیوستہ از شہر کانور رسیدند - اما
مستے است کہ در پردہ توقف اند تقسیم اوقات و توزیع مجالس کہ مرقوم بود ہمہ بہر پنج صواب
دارند این قدر یقین و امید کہ نیست بیک لازم است در ہمہ حرکات باید داشت و آنچه قیمت
دارد و از اعمال آن عمل است کہ دایم است اگر قائل باشد و گاہ عملی کردن و گاہ ترک آن
کردن از پنج صواب بعید است تلون از تارید است و دیگر نگنی از آثار نہایت و
بیرنگی تمام مقصود این سفر تا ممکن باشد بمرنگ باید بود و تزیین مجلس و ترتیب خلعتہ از
عالم ارشاد است و بخود بودن در ہمہ اوقات از عالم دیگر رزقنا اللہ و الیکم ہذا المقام علی الذکا
مرقوم بود کہ میان عبد الرشید مشغول اند - الحمد للہ علی ذلک اگر مشغولی ایشان محسوس
باشد از آن بخواہند داد و اگر طمع اختلاط بدینا از ایشان محسوس باشد از آن بخواہند داد و
و اگر فقط از دنیا در بایند از آن بخواہند داد و ہمچو آفت بالاتر از اختلاط بدینا نیست ما و شما
ہم اختلاط بدینا و ابنار دنیا میکنیم لما الحمد للہ ہمچون سوزن در آب مے با شیم مرقوم بود کہ
غازی الدین خان طلب ملاقات کرد و زخم خوب کردید کہ زرقیدہ اگر اورا فدا و خدمت فقرا
بودے خودی آمد و خود آرائی مے کرد ہمیت

در سرکشی و تکبر و خود بینی
برویدہ اگر نشاندت نشینی

از سادگی و سلیبی و سکینی
برائش اگر نشاندت نشینی

اناموشته بود که او خطی باین طرف در باب اذن ملاقات با صلیی خود بنده نوشت بلکه نوشته
است خوانده سیدنا حال ۲۰ فرقی بجهت است اثری از ان پیدا نیست و بر تقدیر که بخواهد
اذن علی العموم نخواهم داد آری هر طور فناء در خدمت فقر اذن است که فقر بفر متوجه
این قوم باشند الا فلا - دیگر رقم حویلی از جانب محل اندرون قریب نهصد و پنجاه رخ شد
الحمد لله اکنون یک درم ذمه نماند ذلک فضل الله یؤتی من یشاء والله ذو الفضل
العظیم اگر لا اله الا فیض دین باب تصدیع میکشید تصدیع او را و اندازند و اگر با کلفت
است والله غنی عن العالین و لکن یقبل التوبه عن عباده شما در بیعت کردن با
عورت چرا بهمال می ورزید اگر جوان اند و اگر پیر اگر حسین اند و اگر قبیح همه را بجا میروند
پندارسته کلمه حق بگوش ایشان باید رسانید و بگوشیده شد که شما چون سفارش پیش
و و لکن ان میکشید اگر او کار شما که خوش شد و اگر کار شما اگر از زده قطع میشته فلا
میکشید اگر این حق است خود چیز نیست طریقی سفارش این نیست کار شما همین
سفارش است اگر او کار شما میکند کار خود میکند و اگر نمیکند کار خود نمیکند شما چرا از زده شسته
اگر سفارش صد بار میکشید و او صد بار نمیکند باز سفارش باید کرد و از زده نباید شد این طریقی
مستقیم است که بزرگان نه نفس برین طریق بود و اندر در آنچه معمول شماست بوسه اند
نفس باقی است - والسلام

مکتوب سی و ششم شاه نظام الدینیه الدین از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند - از
اورنگ آباد شاه نور الدین شما عرضیه نوشته اند که شتمل بر طلب فناء فی الشیخ دارد
یا محبت پیر و سنگیر دین منی دلیل واضح است و محبت ساطع است بر بلندی استعداد
ایشان که هر که دریافت از حسن اعتقاد یافت پیر من خشن است اعتقاد من پس غمت
همین معنی دارد و ارادت بیار و سعادت بگیر همین معنی دارد و سلف که بسیار کلمات
پیران میگفتند اوصافی اعتقاد بود و اگر در بزرگی پیر متروک باشد که شاید ولی باشد یا نباشد

و این راه را هرگز نرفته اند و این را آن نوشته می آید که شما توجه و حسن تربیت
از خواجه نورالدین نگه دارید و بیخ نزنند و هر قبه تصور صورت خود تا کید را بلغ نمایان که نشان
تعالی مقصود حاصل خواهد شد و دنیا فرعه آخره همین است معلوم شما باشد که در زمان
نبوت علیه السلام نفاق پیشه نماه و زه میگردند و در احکام مسلمانان حقیقی و در ایشان
تفرقه یافته نه شده و حق تعالی زکوة را فرض کرده و آن مال بسیار شکل است چون
زکوة واجب شد مسلمانان قبول کردند و منافقان این حکم را قبول ننمودند و فضا گشتند
و مسلمانان همچنین امروز در راه خدا از دست زایل جدا گردن دلیل قوی است
بر رسول اعتقاد البته متوجه ایشان خواهند بود ایشان سفارش از فقیر شما خواسته بودند
بنابر آن مزید تاکید نوشته آمد و السلام

مکتوب سی و نهم شیخ الاسلام شاه نظام الملته والدینا والدین از فقیرین
کلیم الله ستر عبد غیوبه و غفر ذنوبه سلام خوانند واضح باد که باران چون قراول خان
و میر محمد سعید همه بخیر هستند و آنچه نوشته بودند که مدد می ناخوانده طلب اجازت نامه
میکنند درین باب چه مصلحت است حتی این است که اجازت بابل علم باید داد و اما برآ
رعایت دل این مردم هم گونه اجازت خاص مقید باید داد و بسا ناخوانده که این از ایشان
خوب سرانجام شده و آنچه نوشته بود که فلان شخص کسب فقری پیش شما کرد و در خدمت
ارشاد از شیخ عبد الحمید گرفت این معنی خوب نیست چرا خودند و اید اگر خلافت کبریه
و در خدمت عظمی نمیدادید بارے خلافت صغری میدادند شاید در سلک او چراغی روشن
گردد که ما همه را روشنی او کفایت کند و السلام

مکتوب سی و دهم شیخ الاسلام شاه نظام الملته والدینا والدین سلمه الله
در پیش درویشان و خاک راه ایشان کلیم سلام مطالعه فرمایند مکتوبی که بدست
شوق فقیر مرسل بود و رسید بطوبه که عبد کلیم نامی در موضع فلان خانقاه عظیم تربیت

و از جهت علم غیر از قرآن مجید شاید سواد نداشته باشند مردم آنجا قاطبه بر بیعت آن بخت
 کمر بسته در معرض قبل استاده اند درین باب چه حکم است شخصت ارشاد باید نوشت باید
 بدانکه اقسام فقر مختلف اند چنانچه در دیباجه و مقدمه لغات الانس و حضرت القدس نظر
 آمده باشد که بعضی ازین طائفه خدام طائفه الیت که خدمت مخلوقات را اختیار نموده پیوسته
 خط نفس دیگر بر خط نفس خود انبیا کرده اند پس درین مرتبه ایصال سالکان از او غفلت
 و غیبت بسوا و عظیم افتباه و حضور در کار نیست بلکه بخت این قدم بسته باشد که از خط
 خود برخاسته در خدمت دیگری ایستد و خدمت مالی و جانی صرف او نماید پس آنچه درین
 باب ظاهر میسر که مردم ناخوانده اگر صوفی مرشد متکلم نمیتواند شد بابت از خدام باشد
 اینهمه رتبه دارد پس اجازت بکنایت خلاصت باید نوشت و السلام

مکتوب سی و نهم شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدینا والدین اندر پیش کلیم السلام
 مطالع فرمایند مرقوم بود که میان بهاء الدین بهبه و جوده لائق خلافت است بهادرین از
 حکم شما چاره نیست و بخواه خلافت بچه کار آید تا کمر بخت با علایر کلمه اند نه بسته شود
 و کمر بخت بخت اختیار در روشنی مستحسن نیست و مرضی والده ایشان همین است که چهره
 از دنیاوی پیدا کرده صرف وابسته بای خود کند که جبر گرفتن مرامل فروض را به از روشنی
 است و دیگر مرقوم بود که بعضی مردم را خلافت با قبل داده بودم اکنون معلوم شد که لیت
 آن ندارند منع بکنم یا بگذارم بهتر نیست که منع نباید کرد که در منع فتنه بگفته میشود باقی ماند
 علاج آن کنند که خلافت و قسم کنند خلافت مطلق و خلافت کبری آنانکه در ولایت
 و استحقاق خلافت است لفظ خلافت کبری یا عظمی زیاده کنید و مردم سابق را خلیفه علم
 بگذارید که قید کبری و عظمی آن داشته باشند با تفاوت پیدا خواهد شد و السلام
 مکتوب چهارم شیخ الاسلام شاه نظام الحق و تحقیق والدینا والدین سلام الله علیهما
 سلام منسوب این درویش خواند مدت مدید و عهد بعید برآمد که مکاتیب شما نمیرسد

ازین طرف هر کتابست که نوشته می آید جواب نمی فرستند ظاهر مکتب با شما نمیرسد
المکتوب نصف الملاقات واقع است و پنج خود در حکم تمام ملاقات است باید که در دفع
جلایاب مفارقت مقصود نباشد و السلام

مکتوب چهل و یکم شیخ الاسلام بقاء نظام بحق والدین سلمه الله تعالی سلام مطهر
فرماند مکتوب خبر از وصول مکتب رسید بحکم علی ذلک اما چون جواب شما را که بطرف
الوطالب خان بود فراموشم از اینجا معلوم کردم که شاید این مرد شما نوشته که هر اجازت سه سلسله
شده بر تقدیر است که این مرد کذب صریح نوشته باشد شما اعتبار و اعتماد نخواهید کرد و چون
اجازت بے علم را ننیدیم الا قدر سلف است بعضی اشغال قادر بر نقشبندی تقریباً گفته شده
و اگر همین قدر را اجازت میگویند فلا مشاعته الا اصطلاح و مردم این طرف را از آمدن خود امیدوار
ساخته باید که البته بکاف الله الله خود را برسانند و السلام

مکتوب چهل و دوم - انا لله وانا الیه راجعون - کل نفس ذائقة الموت
و اسلعدینو اب الصبر و الصلوة مخفی ثمانه کتابت و چهارم شمس ربیع الثانی فرزند
غریب خواجہ محمد زوار القنادار البشارت منور و داغ جدائی بر سینه و سستان گذاشت انا لله
و انا الیه راجعون ما همه صبر نمودیم و تکلیفانی در زیدیم شما هم مصابرت نمائید و راز می عمر
و کمالیت فرزند غریب حاد سعید حضرت و اسب العطا یا خواهمید و این مقدمه را بشکر میان
اسد الله و ضیاء الله هم بنویسید که مبارک الیشکان سلام بان متوفی بنویسند و عصیت گشتگی
سامعین کردند حضرت حق قادر مطلق نعم البذل ما ما مشرف ساز و متوفی را ذخیره آخرت
و فرط کار و اندوخته معلوم باشد که طریق پیغمبر علیه الصلوة و السلام مواسات با هم بود و این
کس تا این مرتبه رسیده ناقص است باید که با هر شناسا و بیگانه باید نشست و در شغولی
و در حضوری فتور واقع نشود و گزشتن انآمدن دولتندان چیرے نیست با ایشان صحبت
باید داشت و کشیش این طرف باید کرد اگر میسر آید فهو المراد و الا نیت خیر مکرر ثواب است

لیکن تلقین ذکر بهر نیک و بد که اعتقاد داشته باشد باید اسم الله و خاصیت خود از باب
منهیات تارک خواهد ساخت دیگر عورات را تلقین باید کرد و از مکر آنها و امان باید بود
مبادا بر بایند و دیگر این فقیر در دعوت درویشان نمیه و دشمنانم نروید که دعوت ایشان بر طریق
سنت نیست که از ترک آن ترک سنت لازم آید دیگر اجازت ارشاد را اندک علم باید بی علم
راند پسند اقل عبارت عربی تواند خواند تا حال نفع داشته باشد به دیارم یعنی شیخ فیض الله
اگر کتابت می نویسد جواب بنویسم - والسلام

مکتوب چهل و سوم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدین والدین از درویش کلیم
سلام مطالعه نمایند روز که ۱۴ شوال است مرقوم میگردد که حقیقت مجلس گذشته ملا ابوالفیض
آنست که این مرد فقیر بایران بابرارم دعوت کرد قبول کردیم بشرط خلوت این مرد چون نظام الدین
احمد آشنائی از دیرویش است بسبب بیخوشی مردم دیگر نظام الدین احمد بایک مرزا و دیگر یارچند و او با
دخل مجلس بی اذن شد از مجلس برخاسته در حجه رفتیم و ملا را گفتیم که اینها را شما طلبیده اید
ملا قسم خورد که ما نطلبیده ایم بلکه از جاسوس سرانغ یافته آمده گفتیم بهر تقدیر یا ایشان نخست
کنید یا ما را گفت حالا چه طور نخست کنم علی الفور تو انهم کرد درین باب متامل شده ماند مرا تن
معنی بمذاق موافق نیفتاده گفتیم براسه نماز بیسی خدایم رفت هنوز وقت ظهر نرسیده بود
که بتقریب مسجد بیست و چهارم غزنی تن تنها از خانه او بدر آمدیم القصه همه مجلس پریشان شد
و نظام الدین احمد و او با تن همه پرانده شدند من بخانه خود آمدم از عقب از خانه عابد خان
تا خانه فقیه ملا ابوالفیض که یک تنان پابرهنه و بجال هرگز رسیده آمد و گر به پاسه سرشار کرد
و تمام مجلس شفیق او گشتند و فقیه قسم خورده که بخانه او نرو و الله در زاری و تقیراری کرد که
ایران و غزنیان بر سوخت آخیمه یاران از طرف او بر پاسه فقیه افتاده و التماس باز
بمجلس او رفتن خواستند گفتیم قسم خورده ام ملا گفت که من دو کینک خریدم ام آن را
در کفاره آزاد میکنم یا آنکه آنها را طوطه او بودند چون اینهمه خاکساری کرد از طرف خود طعم

وہ مسکین دادہ عمل بر قول سعدی قدس سرہ کہ کفارت یمن سہل و آزدون دل دوستان
 جہل سوار شدہ بخاندانہ او فتم چون او درین روز خیلے لت خورده و رسوائے او بجائے رسیدہ
 در آخر مجلس برائے استقامت خاطر او پیران تبرکاً باو عطا کر دیم این پیران تبرک است پیران
 خلافت نے ارشاد نامہ کہ اور اور اصلاح قوم مثال گویند نے ہاں اکتون کہ فدویت کمال
 بہم رسانیدہ و اندکے در خط جان کو شمش نمودہ میخواستہ کہ شما اور اوست تا خلافت باز شاد
 نامہ در سلک چشتیہ بفرسند و آخرتہ تبرک بہ بسیاری از مردم معتقدہ میباشیم اما خرقہ خلافت
 مخصوص بچندے مخصوص است چنانچہ در خانہ معتقدان فرزندے متولد میشود و خرقہ تبرک
 میبند و بچندین اگر کسی کہ دل را باو لطف و رحمت پیدا میشود و خرقہ تبرک دادہ مے آید
 انا بجلہ است کہ در ماہ شوال حال بتاریخ ۵ شعبے متوجہ شکر بود شیخ محمود نام بدست او
 برائے خلاصہ خوان الصفا و ظلال الوفا خواجہ نور الدین یک نیمہ مستین کہ مکرر پوشیدہ بود
 فرستادم و برائے شما خرقہ خلافتہاے دیگر یا شجرات متحاب میفرستم بحسب طلب شما
 کہ شجرہ سابق اندکے محسنوں از آب شدہ او و خرقہ تبرک توان داد و خرقہ خلافت مخصوص
 در و احتیاط است بہر کس نباید داد و حق بہا والدین لطف خواہید کرد و ارا منع کنید کہ نااہل
 باہل خود بکنند کہ موجب رضایمانست و آن نااہلے برو شاید کہ واضح تر باشد اگرچہ از مخفی
 است این سخن نگفتہ بہ والد ایشان نوشتہ شدہ والسلام

مکتوب چہل و چہارہم - زیۃ العاشقین و عمدۃ الواصلین نظام الاسلام و المسلمین
 ادامہ اللہ برکاتہ و ضاعفت اللہ در جہانہ و کثر اللہ شجرہ وافر تفریدہ از عاجز و دلشان
 گزراہ ایشان کلیم شاہ جہان آبادی سلام مطامع نمایند و پیوستہ متوجہ حال خود تصور
 فرمایند خوی محمد ضیاء الدین و سہر قبیۃ سلامتی احوال شما و رونق و گرمی یاران شما بہم در
 مکاتیب نویسند و موجب شکر میگردد امید کہ بر خلافت سابق لائق دارند و بیان اسد اللہ
 بقصد حرمین شریفین عازم برانپور شدہ بودند اکتون شنیدہ شد کہ ایشان بسبب تراخی

فرست حج قصدت کرد و از نیکو و شر و خل شده معامله را بجای رسانیده اند که بادشاه وقت فتح محمد حیدر را بخدمت ایشان فرستاد و طلب ملاقات نمود اگر نه از طرف ایشان ایام مامول بادشاه میبود جای مواخذه بود ای برادر اصل درویشی فانی بودن است از خود و باقی بودن است بختی آنکه در شهرت خود کوشیدند نام آنها بر صفحه اعتبار باقی نمانده این فخر عظیم است که کسی این سخن را بکار میبرد باره رحمت خدا بر همه شاه اسد الله که در مقابل طلب بادشاه فی الجمله نه نیازی کرد اما اگر بحال از شر بدرزند بهتر است که ما بری فتنی ان النفس الامارة بالسوء عذر خواه است دیگر واضح باد که نسخه کنگرول بدست میان علامه محلی بشمار فرستاده شد و معلوم شد که ایشان بشمار رسانیدند منع از ذکر نباید کرد نه بین موسی سر و چوب خور دن نافع جنون است انشاء الله تعالی و عرس مقرر دارند عرس حضرت سرور کائنات و عرس حضرت شیخ یحیی مدنی - اما عرسها که بکنند یعنی هر صنف را طعام باید کرد و عورات که انحصار صادق آزند بر یکدیگر و خلوتها صحبت نذایر که جای بدنامی است و جای قرب شیطان و اگر با بجزم من باشد توانی و کار تو دیگر کس خلافت ندهد که نه اعتبار میگردد و اولاً شرط علم داشته باشد که نه علم رونق ارشاد نیست و اگر در حال غلبه داشته باشید همه بر آن خلافت جو از وار و اما درین باب علم به از حیات بر آن میان عنایت الله که در جوابی خواجهمحمد سعید مانند در چاندنی چوک عقب حمام بیگم مثال نوشته شد و الله الموفق دیگر ملاقات سلاطین که بر در و رویش آیند روا باشد اما بر ویرانها نباید رفت مگر آنکه مرید شوند آن زمان بهم گاه گاهی آجال میان اسد الله و میان ضیاء الدین آنچه شما شنیده باشد تفصیل بنویسید که نوشتن شما سنده است و موجب اطمینان خاطر و باید که برادران در یکدیگر فانی باشند و مناکره و مناظره در میان نباشد و محبت و مودت باشد که یکدیگر تعریف دیگر کند نه آن کار و در روز عرس اگر خواجهمحمد مجلس برگرام کند اما بهتر آنست که شب مجلس برگرام باشد و در طعام و خیمه

و ذکر تسبیح و تهلیل و التماس علی من اتبع الهدی
 مکتوب چہل و پنجم۔ شیخ الاسلام شاہ نظام اللہ والدین والدین از رویش کلیم السلام
 محبت انعام مطالعہ نمایند خطی کہ بعد از سیر بجا پور ۲۔ شوال مرقوم بود رسید بعضی حقائق
 مکتوب بوضوح انجامید بعضی حقائق معانی ماند آنچه از کیفیت حالات محمود خان مرقوم بود
 بوضوح ہیوست این مرد موضوع براسے ہمین کار ہستند از ایشان طور عدالت و
 صلاح از جملہ محالات از ایشان ہمین قدر کہ دست بہجت بدرویشی دہند نہایت صلاح
 اتست کہ درین بغایت قہر نفس کردہ باشد کہ بالفرض بکسی بہجت کردہ باشد بدینہجو
 مرقوم عدم صحبت بالمشافہہ بلکہ صحبت بمکاتیب و پس در جعفر خولیش اورا چرا بسیار
 بخود جذب کردید کہ درین ازوگی خان و دختر خان باشند نعم انجیر فیما وقع و یقین دانید کہ
 دولت مند ان ذکر و اشغال را عبث کاری و ہرزہ کاری میشمارند دولت مند ان را تعویذے سرا
 منصب و جاہ یا اسمے براسے زیادتی دولت و مکنت از جعفر و جامع امام جعفر صادق را
 باید گفت کہ ایشان بغایت رضامند ازین ہستند۔

مکتوب چہل و ششم۔ شیخ الاسلام شاہ نظام الحق والدین والدین از فقیر کلیم اللہ
 سلام خوانندہ عجب حال است کہ از بعضی مکاتیب شما بوے آنکہ شاید غریزان چیرے
 نگاشتنہ باشند می آید و حال آنکہ من بکر رسہ کر نوشتہ ام و اکنون باز منویسم باللہ واللہ
 کہ در حق شما کسے چیرے اکنون نمے نویسد و بر تقدیرے اگر نویسد باللہ واللہ کہ اثر
 ندارد و نخواہد داشت آرسے قبل ازین برادر خورد و بار دوم کلمہ چند کہ از راہ حسد و
 ضیق نفس میباشد نوشتہ بودند و من از البینہ بشما نوشتہ بودم و چون شیخ سوند ما
 از پیش شما آمد کتابت طویل الدیل از من درین باب نویسانیدہ و بشما فرستادہ حالا
 شما ہرگز در خاطر این قسم دفعہ مارا را نہ ہید بعضی باران خلیفہ وقت را در نیافتہ اند و
 ماجرا سے میں ما و شما نزویک ہستند شنیدہ باشند للہ الحمد والسلام۔

مکتوب چهل و هفتم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک و شریع الدین و والدین سلطنت
از درویش حکیم الله سلام مطالعه نمایند مفاوضه شما که درویشی از ذکر مراد و متعلقان
سلطان وقت و طلب ملاقات سلطان بود رسید خوب کردید که قبول این معنی نکردید
که همین طلب سلاطین دلیل رعوبیت و جباری است اگر طبیعت ایشان شکستگی و فرویت
فقر باشد ابرام بسطاینت نکنند بلکه خوار سر قدم ساخته بخدمت شما میزنند تا مدد و رحمت
صمدیت که نعم الامیر علی باب الفقیه باشد و وصلت آن می نماید که چند گاه از لشکر باو شای
بطور سیرت و توجه سمت دیگر نشود که این مطالبه سر و شود این سلطان اگر چه بحسب ظاهر تعلم
شرائع بسیار میکند اما چون کار طریقت موقوف بر مریزی است که قاهر حالت مرید باشد
و آن مقصود بنابر آن طوفان گیر و عجب و خوبی خصوص بعلاقه سلطنت پیدای می آید بحسب
فقیری و سلطنت منحصر در ذات خود میداند و بفقر باستحقاق پیش می آید بهتر نیست که بر آن
سیرت شهرت باشد تا سید و نزاع باین مردم موجب نشست خاطر فقر ایمان باشد تا فضل
بهتر است و دیگر آنچه در باب طلب شجرات سلاسل و خرقات و تبرکات و احکام دیگر نوشته
بود جواب آنها علی التفصیل بدست اعتمادی خواهم فرستاد جمله آنکه مردمی که محض سواد
قرآن دارند و بعلوم نحو هیچ بهره ندارند باید دید که صورت درویشی درین مردم چه قدر جلوه
نموده است اگر بر ریاضات شایسته بقهر نفس اشتغال دارند که میتواند طلب فریفته ریاضت
و غلبه حال و وجه سخاوت ایشان باشد چه مضائقه میتوان اذن دادن و نوشتن
مثال و اگر طریقه ریاضت ندارند و چندان سخاوت ندارند و هم با اذن نباید داد که او بطلان
است دیگر میهم در صحبت او خراب میشود و خواهد شد اما آنکه عالم باشد بحد و فقر شدن او
بیسوان اذن داد بلکه مثال هم نوشته باید داد که چون عالم است در صحبت او ضلالت
روح نخواهد گرفت در درویشی سخاوت عجیب جوهر است همه زیور حال دوست باره
اگر خوانده نیست ضیافت روح نمیتواند که ضیافت جسم خود خواهد کرد و اگر منصف است

خواهد رسید بنصب خدمت خود سرفراز خواهد شد اینهم بخلاق لغع خواهد رسانید چون
بر قاصدان حرم نیاید که ملاطفه خواهند رسانید شجرات سلاسل نوشته نشد انشاء الله
تعالی بوقت نوشته خواهد شد باید دانست که سلک قادریه که از جانب شیخ یحیی المدنی
قدس سره دارم این سلک مشتمل است بر سلسله قادریه و نیمه و رویه و همدا نیه و رویه و خوشیه
و سلک نقشبندیه جدا خواهم نوشت اولاً و آخراً فیض لائق خلافت است بر اے او تبرک
بفریستد که نظریات شما با خلافت چشتیه و قادریه داده آید والسلام

مکتوب چهل و هشتم شیخ الاسلام شاه نظام الدین و الدین سلمه الله تعالی از درویش
کلیسم سلام محبت انجام مروت انتظام مطالعه فرمایند امر و زکات و تحمیل احرام السلام هجری
مقوم میگردد که میان شیخ نور محمد خادم شما از اول و آخرت مخدوم بهاء الدین ذکر کتابت شما
آورده اند و حقائق فخری بنیقه حقائق باشد از کتابت همه معلوم شد چون این مرد مدتها
بخدمت نگاری شما سر بلند بود احوال بسیار نقل کرد موجب شکر الهی گردید الحمد لله که حال
در پیشگاه شما در اکثر امور اسلاف میماند الحمد لله و المنة که در امر کلمه الله سعی موفور میزد
است مرقوم بود که در حین وضع اعلا بدیشته است به نسبت آن وضع اے برادر بهر حال مقصود
ایصال فیض فقر محمدی است بعالیان بهر وضع که بدیشته این کار سر انجام باید باید کرد دیگر
خوب گردید که چند گاه در نجس بنیاد توقف کردید خصوصاً رعایت خاطر عاظمه خواجه نور الدین
از جمله فرض است که در قبا پویشان این قسم فنا فی الشیخ شاید کم بهر سید سلام فقیر هم خواهند
رسانید الله تعالی ایشان را بفناء امم رسانیده باقی بخود دارد و دیگر بخدمت عاشق صادق
فانی از خود بحق محقق شاه محمد جعفر و شاه یار بیگ سلام رسانند شیخ پناه شوند با تقدیر
طلب ایشان توجهات شما است که در شرح نیاید اگر لطف شما مدد کار ایشان است
بے کار لایه مشکل آسان خواهد شد چه جای سفارش است مصرعه که خواص خود
روشن بنده پروری داند - والسلام

مکتوب چهل و نهم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین والدین از درویش
 کلیم سلام مطالعه نمایند - امر فرمود که ۲۹ مرتبه شوال است مرقوم میگردد که نوامیس مکرره قبل
 ازین نوشتن در جواب مکاتبتی که در آن مذکور اشتیاق خلیفه وقت بود رسید - مکرر آنکه
 خوب گردید که زفتی که صحبت ایشان با هیچ درویش آنقدر گران فتا و مشهور است که شیخ
 عبداللطیف القیاد داشته اند در باب اومیفردند که احسن طبعی پیش شیخ عبداللطیف
 ندایم پس عزیزان دیگر معلوم که حسن ظن بهم آنجا تکلیف است باقی چون سخن سرود و سماع شما
 بایشان رسانیده اند خلیفه بشروع دارد و مشتاق سرهند هم در لشکران حج رسیده اند بهتر است
 که مجلس سرود و سماع موقوف دارند تا هیجان مخالفان نشود ملا ابوالفیض راسخ الاعتقاد
 در خدمت شماست لیاقت آن دارد که اگر اجازت نامه در سلسله چیست باو نوشته تاید بیک
 دستار سگز فقیر چون در مجلس از مجلس سابقه از آورده شد و حق پے نفسی بجا آورده است
 استمال خاطر و سرخروئی او در جمله پیران تیرگاپوشانیدم اما این پیران پیران تیرگاپوشان
 بودند پیران اجازت که بے اجازت نامه نمیداشد و این موقوف بر شماست چنانچه مثال
 خواجه نورالدین که مکرر اخلاص و زید نیمه استین تیرگاپوشان است شیخ محمود بالین فرستادم
 شاید برسد و السلام -

مکتوب پنجاهم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین شاه اهل الدین والدین
 از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند - امر فرمود که ۳۰ مرتبه محرم است مکتوب میگردد تا ممکن باشد
 اذن سوائے اهل علم بدیگر بے بنیاد و اگر قابل این باید دید یک نوع اذن باید داد که در
 شکسته نگردد و کجداره و منور نباید رفت شما مثال خبر بعلما بناید و او و ما را ندیداریم از علماء
 مگر آنکس که قادر بر کتابت عربی باشد و صرف و نحو را درست تواند خواند اینقدر است و نظام
 مکتوب پنجاه و یکم - شیخ الاسلام شاه نظام الملة والدولة والدین سلمه الله
 تعالی از درویش درویشان خاکراه ایشان کلیم سلام بجهت انجام مطالعه فرمایند الحمد لله

والله انما له حالات مستوجب شكر است شفیقه شده که شما از بنگاه به حجت آید الهام و سهلا
و مر حاکم خوب کردید حالات اینجا مفصل خواهیم دید نگاشت اما با احتیاط خواهد نوشت که بعضی
میگفتند که نه ما قاضی محمد اکرم قاضی این شهر بود شاه نور محمد درویش توغل و راشات
راگ داشته آخر الامر جمع او بموت مرید الله نام شخصی بهار العبد الت شده و اینجا بعد یک
حرمست بتوبه گراست زنده زنده که کارنا اینجا پیش نیاید والسلام

مکتوب پنجاه و دوم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدین سلمه الله تعالی
از خاکپای درویشان کلیم سلام محبت انجام مطالعه نمایند و همه حال داعی ترقیات
ظاهر و باطنی خود دانند خواجه عبد اللطیف بر سر نامه کتابت نوشته بودند که شاه
نظام الدین حیو باورنگ آباد شریف بودند اما از رسیدن کتابت از جانب شما دل نگران
بود معلوم شد که هنوز جاب مقدر نشده برای مجلس الشاه الله تعالی با حسن وجه مقدر خواهد
چند روز تا قامت شما در اورنگ آباد مصلحت است اقامت بکنید در زمان قضای محمد اکرم
شاید مرید الله نام مرد درویش که راگ بسیار شنیده اعلام میگردد بود و کار بنا نوی
درویشی کشید باره ازین مرد و خدا تعالی در حفظ حسن خویش نگا دارد که راگ را در خلوت
باید شنید که این فتنه از هجوم عام مبتی گردد شنیده باشید که در زمان دولت مشیخت حضرت
نظام الدین سلطان الشان ایشان را نیز علامه میگردد در محک قاضی حاضر ساختند و رفت
انچه رفت کل و لک انما یجست من مداخله الاجانب فعلیکم الاحترار عنهما و انتم اعلم منافی
رعایة هذا الامر والسلام

مکتوب پنجاه و سوم - شیخ الاسلام شاه نظام الحق والدین والدین سلمه الله تعالی
سلام محبت انجام مطالعه فرمایند امر که ۱۲۷۲ شمسی و بقعه سلمه الله است بر امر عبد الله
در شولاپور مرد طالب علمی را میفرستند اگر چه رو بگنای و بی تعلقی و توکل مره خاص و در
من ذاق ذاق و من له یذق له یذق شما را با مردم و کهن ارتباط ازنی است استماله

این قوم خدمت خود را سپید بکنند که آن رسیدگی چه بود این ظاهر روی چیست مردم چه سخن میگویند اما شنیده ام که میخواهند فیروز آباد را مصروف فکر کنند قبول بکنند و مسافت منباج را ملوک دادند و قبول کردند.

مکتوب پنجاه و چهارم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک و الدین و الدین - از درویش درویشان خاک راه ایشان سلام محبت انجام مطالعه فرمایند و در قطعه کتابت حمل بودند در عین انتظار رسیدن حقیقتها معلوم شد که آری در سیر لفتح بسیار است هر چه درین باب بخاطر شما خواهد رسید حین صواب خواهد شد بموید لا اله الا هو شاه ضیاء الدین متوجه لشکر بادشاهی شدند و شنیده باشند که میان بهار الدین را صدر و پنجاهی منصب مقرر شده است برادر منصب ما و شما فقر است که شش کنید و اعلام کلمه الله و جهد کنید که مردم از حقیقت غفلت برآمده بر فرد حضور رسند و السلام علیکم و علی من لدیکم -

مکتوب پنجاه و پنجم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک و الدین و الدین از فقیر سلام خوانند میان محرم شاه با افغانان جمعی در قافله شیخ سوند صاحب کمال الدین و غیره رسید میان محرم شاه بزرگ زاوه بجهاند همه لیاقت دارند خوب کرد و یکله ایشان را اجازت هم داد و اگر مستقر بود این کار شنید اعلام کلمه الله خواهد شد و دیگر میر الباطل نیز رسیدند یک آثار نبات و خنجر گل کلاب و نان هدیه آوردند جوان که معلوم میشود این قوم اینقدر که بدردانه فقر و لیشوق روز نهایت شوق است و عشق که مهیا کرده شد از درویشی سکنه غریب خانه می پرسیدند که آنجا حلقه ذکر میشود او گفت نه باری پرسیدند که رفته جمعی مجلس انجا میشود یا نه او گفت نه عزیز که در خدمت شما تربیت می یابند همان طریقه انجای خواهند نمود اندک انون دماغ کم مانده است و السلام مکتوب پنجاه و ششم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الدین و الدین از درویش کلیم سلام مطالعه فرمایند و نشاند که حکما متفق اند بر اینکه یک دوراه نگاه دارند برادر من اعتماد بر گفته حکما خواهند کرد اگر و خود جوش این کار و یا بزمی توان قیاس کرد

که از غلبه شهوت است خون در جوش می آید و فاسد میگردد و اگر در خود مطلقاً اثری از غلبه شهوت نیابند معلوم میشود که منتهای آن غیر غلبه شهوت است اگر چه الواقع از شهوت باشد پس کماله زوجه اختیار باید کرد و الا فلا من چندین بار بشما نوشته ام و شما متوقف ماندید قیاس کردیم که شاید محتاج نخواهید بود دیگر مخفی نماند که درین روزها و جمیع زیارت حضرت مدینه در دل جوش میزند اگر چه اسباب آن موجود نیست اما قبل ازین هم برای اسباب این دولت میسر آید بود اکنون هم دل میکشد که سر و پا برهنه شده جانب مدینه روان شدیم بار و الله علم عمر مساعد نماید که اگر براه بران پور ایم و شما را به منیم معنی ندارد باید که شما خود را جریده به برانپور رسانید و اگر براه احمد آباد روم خود وقت رجوع باید که شما به برانپور رسیدیم هر طریق به سبب کثرت سکون حرکت دل میکشد و اگر شما هم با اتفاق متوجه حرمین شریفین شوید بسیار عاشقانه کرده آید اما ارتباط با آنها بسرم آید است که شاید این معنی کمتر میسر آید و المقصود قطع التعلقات و الزایل لا قطع المفادات و المنازل و الوصول الی الدلائل المکنه لیکن زیارت و زیارت قبر شیخ رحمته الله علیه بطرفه دار و السلام

مکتوب پنجاه و هفتم شیخ الاسلام کشته نظام الحق و الملة و الدین سلمه الله سلام مسنون مطالعه فرمایند الیوم ۲۱ ربيع الثانی است مرقوم میگردد که احوال مجدد مقرون است شنیده شد که حق تعالی عز شأنه شما را ولایت و مصرع عنایت فرموده که نام او مظهر الدین گردید عجب است که ما این چنین اخبار رحمت اقران خارج بشنویم و شما در ایصال اخبار ستر و کتمان بکار بریدیم بجهتین نخواهید کرد و حالانام فرزندش و نام مادر او بنویسد عجب تر آنکه اکنون شنیده باشد که فرزند دیگر تولد شده باید اگر این معنی تحقیق شد بتفصیل بنویسند دیگر بی بی شرف النساء که دختر کلان فقیر است شادی ایشان کردیم فضیلت و کمالات و شگفتی شاه محمد را ششم که اکنون در سلسله هالیه پیشه خیه داخل شده اند این نسبت مقرر کردیم و تفصیل حال موسی الیه است که بزرگان ایشان از شهر طراند که شهر نیست در کن شاه حسن پدر ایشان

مرید شیخ عبد اللطیف در آیتندانی که با و شاه بابینان اخلاص داشتند شدت ایشان را از آن و اجازت اله آباد و داوره شخصیت اله آباد نمودند و پنجاه و هشتم بهر سبب چون بهشت سالگی رسید در گذشتند خلافتانقاه در وضع پدر آنجا است قرار تبرک - این فرزند به تحصیل علم مشغول شده بدین آمده هفت بهشت سال در مدرسه دینی مشغول شد تا بعضی مردم از ایشان فارغ شدند چون بسیار صالح و فقیه و فقیر زاده بود این عقد منعقد شد بالفعل خود بدین شوق دارند اما قصد اربعین و مصلوه دارند و هو المراء -

مکتوب پنجاه و هشتم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدینا والدین از فقیه کلیم سلام مطاعه فرمود در هر کتاب شمار فرست و ایمان بهین معنی میباشد که عزیزان حقیقت آنجا چه قسم نوشته باشند و حضرت تعقیب شده باشند اسے برادر اسے جان جهان اسے تمام پان و جانمن مکر نوشته ام که هرگز این خیال را در درون خود راه ندیدم اول آنکه هرگز کسی ننوشتند و احیاناً اگر حقیقت موافق و مخالف بنویسد دل من در حق شما انقدر مطمئن است که نوشته آن مجهول هرگز تصرف در مزاج فقیر نتواند نمود و خاطر جمع دارند و این یکبار نوشتن را بهر بار تصور نمایند این چنین شیخ سوندها از زبانی شما اظهار نموده بود و بنابر آن طوطا طویل الذیل و در دفع این خطره نگارش یافته بود و مصحف شیخ سوندها ارسال یافته متضمن آنکه من بعد این چنین خطره را در دل راه ندیدم نه نوشته باشید که کسی چنین و چنان نوشته باشد این قدر قیاس تصور نمایند که نوشته بیچکس در حق شما موجب تغییر مزاج این عاجز نخواهد بود الله الله بدست سلالة الاحباب دوست بلا سیمین شاه نور الدین محمد خواجه سلام برانند سردار خان و سید خان و بطور ذکر خوب هستند و اخلاص بنیکو دارند از آمد و رفت مقصّر نیستند سید محمد شاه یعنی کمال محمد در ملاقات کامل هست اما اخلاص دارد و در باطن مقصّر نیستند والسلام

مکتوب پنجاه و نهم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدینا والدین از فقیه کلیم سلام

حکیم خادم فقر اسلام مطالعه نمایند امر و که ۸۸ شهر شعبان المعظم است قلمی میگردد و قبل ازین
 نوشته بودید که بایران ملاقات بادشاه میخواستند اما این معنی قبول خاطر نیست بنابر حال ذلک
 مرقوم میگردد که هر چه بخواهید بطریقه شما رسیدن صواب است که محض غایت و امانت است
 ازینها قصد این امور که موجب امانت خرقه درویشان است نکنند که این صحبت پائنده نیست
 ایشان طور شاه عبداللطیف برانپوری را اندک معقتد اند طور دیگر است و شما نیز همکار
 اگر بطریق آئینه منع نباید کرد و اما خود نباید رفت و اگر صحرا یا مسجد یا جایی متبرک
 قرار یابد آنهم خیر نیست تسبیح بالمعبودی خایر من آن تراه و آنچه بخاطر ما میرسد این است
 و شما مقتضای وقت بهر آنچه خواهید کرد نیکو خواهد بود سلام ما بهمه بایران خود جدا جدا رسانند
 مکتوب شخصم نظام الاسلام و المسلمین و الملة و الدین از فقیر و خویش حکیم الله اسلام
 مطالعه نمایند و استنباط ترقی مدارج و مراتب خویش تصور نمایند و برین روز را شوق نیست
 که کلمه چند تفصیل نوشته آید اما نامحرم است فلم خدو خواه این دهم است که تا پرده مقار
 از پیش صورت برداشته شود و این سر کنون در معرض اظهار آید اگر چه ارواح را از
 یک دیگر حجاب نیست اما اخبار ناسوتی خیرگی دیده بصارت می آرد چه توان کرد که این
 چاره نیست انشاء الله در مواجبه حرفی چند که خواهد شد مرزا عبد الرحیم و مرزا احمد بیگ
 برین بے هیچ لطفی ننموده مرزا احمد بیگ را در کار خود گرم تر از مرزا عبد الرحیم یافتیم اما
 بهر دو صحبت ذاتی بشما دارند دیگر معروض آنکه شمار هزار الف ازینها قصد این طرف ننمایند
 که از دولت عظیم محروم خواهیم ماند حکم است که در لشکر خدمتگاری طالب علمان حق نمایند
 و این سعادت خود شما میدوید و چه کنید تا مردم بسیار از حیض غفلت بزاویه معرفت بیطیلت
 شما رسند و این طریق ناود را شائع کنید که فیض یابند و گرمی باطن شما در فوج
 طالبان بهر است کند و السلام *
 مکتوب شخصت و بیچم - شیخ الاسلام شاه نظام الحق و الدین از درویش حکیم

سلام مطالعه نمایند و آنکه ۱۲ مرتبه هر پنج ثانیه است مرقوم میگردد و مصلحت آنست که
چند گاه جائی را مستقر سازند و وطن اختیار کنند و مجروح و منفرد نگذارند و براسه وطن
شهر بر پا بنور در جمع خوبهاست خوب است هم گذر مردم بهندوستان و هم گذر مردم کهن
و هم گذر حجاج بیت الحرام و اکثر دینان و دین شهر بودند اما نگه بر لب آب اختیار کنند
و از نظام پوره نام نهند و دیدن امر و سلاطین چون نیست چراست چه پاک اکنون نصرت
است باینکه خواص ملاقات کنند و مجلس را اگر خواص بر ملا سیر کنند اما در هر کار نیست خیرین
و از هر چه انسان گناه که نفی رسد بغیر چه پاک و قصد کنند که مخلصان شما از سیر دنیا پرتی
بر خیزند و کسی را که داعیه ترک دنیا و انزوا و خلوت نشستن پیش آید غنیمت شمارید و درین امر
خیر از هر وجه بد و فرمایند دیاران را ترغیب بترک دنیا و احضار عما سو ابیار بکشید و السلام
مکتوب شصت و دوم - شیخ الاسلام شاه نظام الدینا و الملة والدین سلمه الله تعالی
از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند ۱۲ مرتبه است پیش شما میان بها والدین شرح ما خواند
به طریق ارتباط و افروند اگر هست باین کار بسته شود که این بیچاره بوجه بین الوجوه باب زمان
برسد و این عبادت متعدی است نه لازم حافظ شیراز میفرماید - **بیت**

چو قصد باده کنی جرعه نشان بر خاک از آن گناه که نفی رسد بغیر چه پاک

اگر بروج بخلق بام و نیادی پیش محققان گناه است اما چون بر لب غیر باشد و از وارود السلام
مکتوب شصت و سوم - شیخ الاسلام شاه نظام الملة والدینا والدین سلمه الله تعالی از درویش
کلیم سلام مطالعه نمایند امر فرمود که جمعه در رمضان المبارک است مرقوم میگردد که کتابت رسید
مشهر بر شیر امور و صلاح کار بود شکر از دی بجای آورده شد مرقوم بود که دوسه روز بر تفل نشسته
شد و در خانه هیچ نچخته نشد آخر قرار بر بختن افتاد و اسے برادر خوب کردید که در خانه نچخته نشد و فقیر
این نبود که در خانه هیچ نچخته باشم بلکه مقصد این بود که بعضی فقرا چنین وضع اختیار کرده اند
که از موصات بر طعام نچخته گفتا کرده جنس دیگر را قبول نکرده اند و این وضع براسے یک تن

مکتوب است کہ بر نفس خود ہر قدر کے کہ اجبار تو اندک دروہ است اما در صورتیکہ نفس
چندے والبتہ این کس باشد قہر نفوس مختلفہ باہواسے مشتتہ مشکل و رین صورت
ہم وضع خود نگاہ اندوز و اثرہ قسمت اوصاف چنین باشند والسلام

مکتوب شخصت و چہارم شیخ الاسلام شاہ نظام الدین والدین سلمہ اللہ از فقیر
کلیم اللہ عافاۃ اللہ سلام محبت انشام مطالعہ نمایند مکتوب محبت اسلوب مدتهاست کہ
بر سیم چشم نگار نیست اسے برادر یک کلمہ اللہ کہ از زبان بندہ از بندگان بر می آید ثواب آن
از کتب خاک تا حدیث فلک اعظم بر می شود پس طوبی لمن قال و طوبی لمن قال قال لہم
جزاۃ اونی اول من قال پس اینہم صواب براسے خود و براسے تمام سلسلہ مشائخ خود کہ
جمع کند بہادشاہی سلیمان برابر نیست پس رحمت خدا نتغالی بر شما باو کہ این سلسلہ را
جاری کردید بشکر اللہ سعیکہ و این ہمہ افتادگان جفیض غفلت را با وجہ حضور سیانہ
و ارواح مشائخ با خود خوشنود کردید بالفرض اگر کسے گنجے باولاد شیخ بہ بخشہ انقدر ضامنہ
جناب ایشان در آن نباشد کہ در احیاء سلسلہ ایشان باشند قد بر و کن من الشاکرین
شمارد کار خود سرگرم تر باشد مید کہ یکس بر شما شائق نتواند بود مگر آنکہ کار شما بکند و اسلام
مکتوب شخصت و پنجم شیخ الاسلام شاہ نظام الحق والدین والدین سلمہ اللہ
از ویش کلیم سلام خوانند اسے برادر احیاء سلسلہ عجب کار است خیر جاری است کہ
تا ابہ الا با دخواہد ماند و این مہر خرافات دنیا جمع آوردن اسباب فانیہ آخر معلوم کہ باکہ فاف
کرد کہ با مکتبہ طریقہ خود را انتشار باید کرد اما بنا اعلان نباید آموخت کہ نعمت شما خورد و شکر
دیگر ان گذارند شنیدم کہ میر عبد الرشید از ملاقات خلیفہ پیر سے پیدا کرد و آنگاہ صاحب
نعمتان شیکند عجب است آری این قسم درو نیامی باشند والسلام

مکتوب شخصت و ششم شیخ الاسلام شاہ نظام الدین والدین سلمہ اللہ از ویش کلیم اللہ
سلام خوانند مشہور آنکہ محبت صادق و یابہ وافق خواجہ نور الدین محمد کہ تمام محبت شما

میخواهند از حجت بنیاد عریضه باین درویش پوشیده بودند و در خواست محبت شما
نمودند از اینجا نوشته می آید که همچون این عزیز را باید که اختیار داده در تربیت باطن ایشان
کوشش بسیار نموده که رتب تصور بزرخ و بزرخ البزخ با ایشان بوجه حسن نشان
باید داد و همیشه متوجه باطن ایشان باید بود و در جذب و اعطاء جمعیت سعی باید کرد که تا ترقی
نموده با قسطی در جات فائز شود من بعد کرم و لطف خود را از هیچ مقبلان دریغ نخواهد داشت
و بر پیر این مقبولان این دوست را باید ساخت و بحجت خود باید پرداخت و باحوال ظاهر
و باطن او باید پرداخت و السلام علیک و علی من لدیک

مکتوب شخصیت و هشتم شاه نظام الملک والدین سلمه الله تعالی از درویش کلیم سلام
سطح الله نمایند درویش را باید که احتیاط بپا و نشانان ننماید و بخانه اهل دول طوائف نماید
که احتیاط ملوک رونق ایمان میسر و بر تقدیر کسی که ملوک باعث برین امر گردند باختیار خود بود
آری اگر ضرورتی برسد و ند که عند الله ما خود خواهد بود و اگر باد شایسته را توفیق الله تعالی
ان شاء الله اعمال خود هم الامیر علی باب الفقیه سازد بگذرد تا آن سعادتمندانی باین دولت مشرف
گرد و چنانچه رفق بخانه اینها من ندارد همچنان که مختن ازین طائفه نیستند ندارد و لا اله الا الله
اگر کسی ازین طائفه نهایه گناید اگر بیاید فهو احرى بجال الفقر و درویش صاحب تمکین که بجز
ارشاد رسیده باشد متفر و گریزان خوش آمده نیست و اگر تکرار آمد و رفت آن موجب ضرر
گو ناگون باشد بطریق سیر بطرفی رحلت نماید اما اگر انفرادی لایطاق بمن سید المرسلین السلام
مکتوب شخصیت و هشتم شاه نظام الدین والدین سلمه الله از درویش کلیم سلام طالع
نمایند سر و و سماع بحسب طاعت وقت اگر موقوف دارند جائز باشد یا براس سیر
طرفی روانه شوید با و شاه فدویت که براس درویشان می نماید یا بیج درویش نکرده و نخواهد
کرد بیچاره مغرور است منصب سلطنت و فنا بهم که جمع شوند دیگر از طبوسات خوشنیمه چنین
براس خواهد بود الدین فرستاده شد و شما براس طالع ابو الفیض ارشاد نامه چشتیه بابک و شاد

اگر بفرستد بشرکت کوفین مشرف خواهد گشت که خرقه خرقه خلافت خواهد بود و اورا بسبب استعانت خاطر که شکسته بودیم یک پیرهن تبرکاً لا خلافت داده بودیم اما از خرقه خلافت تا خرقه تبرک از زمین تا آسمان تفاوت است والسلام

مکتوب شخصیت و نهم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین از فقیر کلیم سلام مطاعه نمایند مکتوبات رسید چند گاه او تک آید اگر داری که امر و جمعیت دارد که شهرت می یابد و دیگر دارند و علیکم بالسواد الاعظم نیز مقتضای همین است و طریق سفارش و صدارت خوب است که البته بعضی بکلیت میرسد و درین باب فرمود تاکید دارند و خلافت عظمی که مکتوب مسجل باشد خبر یابا علم که قادر بر عبادت عربی باشند دهند و خلافت صغری که زبانی باشد علی اقتضای الاحوال باصحاب شوق و آریاب سخاوت بپذیرند تقویت شوق و سخاوت میتواند آدمی را کار بدین برود و عورات را جدا دست بعبث نمیدانند این را هم مورد دارند و شخصی از اهل حال و هو اگر مصلحت باشد در لشکر شاه عالم بفرستند که در آنجا بشما تعلق دارند و طریق مجلس و پیش بردارند و طریق ذکر با تکلیف از دست داده اند بجز با حق سبحانه تعالی و انحراف مستغرق در مرقبه و امری دیگر مباد و السلام

مکتوب هفتم و نهم شیخ الاسلام شاه نظام الحق و حقیقت والدین سلام خوانند و فرمود که هم شهر صفر ختم است و انچه و الظفر است کتابت شما و کتابت خواجه کامگار خان و خواجه نورالدین رسید مکتوب شما مضمون این داشت که حقیقت چشم معاجبه و استصواب اجازت مؤنثات و مضمون مکتوب خواجه نورالدین آنکه چشم من فدای چشم حق بین حضرت پیر و تکیه گاه ازین سخن این که این حروف را نوشت گریه سرشار است ولی است که در شرح رست نیاید و مضمون کتابت کامگار خان تاکید بر جمع جوی بود و السلام فقیر شما ازینجا با هیچ یک از قبیل راه محبت ندارم و اگر است پرسید قبیله هم ندارم بهر حال محفوظ ام که قبیله ندارم که الاذکار کا عقارب و السلام -

مکتوب هفتاد و یکم - لسان الذکرین خیال العارفین نظام الاسلام والدینا والدین
 متبع اند الاسلام و المسلمین بطول بقائه از احقر خادم نقره غریق بجزر گناه کلیم الله سلام
 محبت التیام مطالعه فرمایند بعد از مکشوف آنکه از شهر ربیع الثانی ۱۱۶۰ هجری قمری
 محمد قاضی بنمیه شریفه و ملا طیفه لطیفه رسید چون خبر از احوال خیر مال شما بود و راحتها انجامید
 نوشتند بودند که بعضی طالبان راه حق بنگ و شراب میخورد و می آیند داخل کنیم یا نه بکر کشته
 شده است که داخل بکنید کلیه آنست که غیر معتقد را داخل نباید کرد و اگر چه سید زاده باشد
 و سوائے آن هر کس که با اعتقاد باشد آنرا داخل کرده آید و در کتابت محمد مراد خطیب عیدگاه
 مسطور بود که شخصی جلای مرید شده است و ذکر و فکر از شیخ نیافته و طالب اینجا شده تلقین
 ذکر بکنم یا نه اے برادر چون از شیخ خود خالی است هر چه در نقش کنید بر جانیت و اگر از
 شیخ خود مشغولی دارد و درین صورت اگر شما بطور خود تربیت میکنید تربیت شیخ ضائع
 و لغو می افتد مریض و حکیم مخالف کشته میشود و در کتابت محمد قائم مرقوم بود که درویشان
 دعوت میکنند فقیر هرگز نمی رود و برادر من فقیر شما نیز هرگز بخانه هیچ فقیر نمی رود و نمی طلبد
 نحن نرث ولا نورث اگر ترک سنت است اما در حقیقت عین سنت است که دعوت
 مسنون آنست که بایستی خدا تعالی باشند نه برائی گفتن آنکه بخانه من فلان درویش
 مشهور هم آمده بود و دعوت این مردم از قبیل ثانی است و الله اعلم بالضرایر و السیر و السلام
 مکتوب هفتاد و دوم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین والدینا والدین
 سلمه الله تعالی از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند بنمیه گرامی رسید مرقوم بود که حاجت فتح محمد
 کتابت رسانید و از عید شروع در مراقبه شد خبر اکمل الله تعالی اے برادر مردم توران قاطبته بر مشرب
 حضرت نقشند و بطور ایشان طور مراقبه بود اگر چه قبل ازین در توران مشرب کرد و یگانه و نه
 بسیار بود و درین واسطه ذکر لغایت کنند اما امر و طریق نقشند به سبب آنکه انشاء دارد و بسیار شایان
 است از این همه طریق موجود است از طور مراقبه چرا بگماند باشند تربیت مردم درین طور

نیز کرده باشند و حقا که اقرب طرق است و در بزرگی این سلسله شیه نیست و در پس ثنوی و غیر
 ذلک بهم وضع خوب است همه یاران سلام رسانند و خاصه بیان یار بیک سلام محبت انجام رسانند
 و بگویند که عمده در سلسله ما پیر پرستی است اگر توانید بکنید و درین کار غلو نکنید که همه فیض مبیوط
 بهین فنا فی الشیخ است هر چند در شیخ فنا بیشتر قبول بیشتر نوشته بودید که احياناً اگر ملاقات
 بخان معهود شود حرف تکیه بلکه در ماهه و سالاً نه مصلحت وقت باشد خواهیم گفت برادر من
 در باب تکیه و خانقاه اگر بگویند رو است اما صرف در ماهه و سالاً نه چیز نیست این عجاست
 که بقاعته بیه ترقیب و ترصد و انتظار یک مرتبه از خانه غیب بپایه بفرستند و جاس که مانده و سالاً
 میشود از عالم فکلی بعید می افتد و گدازان بفقیر و فاقه نهی بلکه بعیش تمام و فضول مالا کلام خوب
 میشود نام لو کری و چاکری خوب نیست که در تعین نوعی از یوسه چاکری است و منافع وضع خود گاه
 گاه شما یاران و دیگر چیز که سبب نذایات لذیذ می نماید و با وجود اینهمه اگر مصلحت وقت باشد
 چاره نیست بعد از آنکه حولی خوب خاطر خواه میسر آید در چک و اورنگه آباد و قریب چک اگر یک ضربه کار
 نگاه و امید نیست آنکه بسبب پرده او اندک از هجوم عوام پناه بسته با حضرت محو مطلق باشم
 اوضاع خواجه نورالدین محمد در مندیایه فنا فی الشیخ بر همه خلقای شمام تبه فو قیت دارد اگر علم
 عربی بهم ضمیمه او شود عالمی ازین مورد روشن شود و این منصب پنجاه دارد و سنگ راه فیض علمیان
 شایگشت و الا در همه اوضاع بیه بدل است عادت الدجاری بآن شده که دلها و طالبان بیشتر
 شغل منصب داری باشد از غیب است و بالمد التوفیق اگر چه دنیا سے این مرد همه دین است
 و یک معلوم باشد که او کسی طالب علم که عبارت عربی را درست تواند خواند اجازت بدید و اگر علم
 ندارد اما سخاوت دارد که هر کس آینه و رنده را خدمت توان کرد و در و ست و طامع نباشد
 این قیسم را هم اجازت توان داد و اگر علم ندارد و سخاوت بهم ندارد اما در قونی و جذبه تسلط دارد
 این قسم را هم اجازت توان داد و درین مشایخ چنان و چنین گذشته اند باره اینک هر یک
 شما باشند و خلافت از مشایخ دیگر دارند چندان لطف ندارد و السلام و -

مکتوب هفتاد و سوم - اسے برادر بدانکہ دنیا فانی است ہا کہ وفا کرد کہ ما پاکہ ہمت
 معطوف باین ہرگز نباید و شک و آن کرد کہ معطوف این کار اند آنہا اند کہ معذور باید شد
 کہ لولا الحق تعالیٰ و دنیا واقع است نصب لعین ما و شما ہمین است خداوندان باید
 بود و موم باین ربقہ صلاح باید کرد اگر خطایم و نیوی ما را نباشد گویم باقی حقیقت میر محمد جعفر کہ
 خلیفہ شما اند بن نبوی کہ من از نام این موشام و اگر وضع و فقر و فاقہ می شنوم ہمیشہ شیوہ
 بسیار میشو کہ شیوہ فیض کہ در دنیا است آن شیوہ نیست غول فیض است و السلام
 مکتوب ہفتاد و چہارم - اسے دوست دنیا جائے نفس پروری و تن آسانی نیست
 باید کہ ہمت در اعلام کلمۃ اللہ باشد کہ چنانچہ از عالم قاف تا قاف پر شدہ ایمان باطن نیز پُر
 شوند و اقرب عند اللہ و رسولہ آن کہ روز ستیز است کہ در افشاے نور باطن ایمان سامی
 است سعی درین کار عمر تہہ بگیری کہے را نہ رسیدہ و خداے تعالیٰ مر ساد کہ حقیقت این کار
 روز افزون باد و دیگر آدمی از دست شیطان و نفس میتواند خلاصی یافت اما از دست زن
 مشکل توان است بلایت در را و خدا کہ رہنمان اند و آن را بہر نان ہمین زمانند
 ختمہ فرزند سعادت مند ابوسعید جلال الدین حامد حسن اوقات بیسرا و مجلس پس تکلمت
 اگر استہ موم اندرون را ہمہ سرا و درویشان را دستار را رعایت نمود و مالک البنون
 زینتہ الحیوۃ الدنیاء الباقیات الصلحت خیر عند ربک مقامہ والسلام

مکتوب ہفتاد و پنجم - شیخ الاسلام شاہ نظام الملئۃ والدین والدین از عا جسز
 کلیم السلام مطالعہ نمایندہ از کہ ۱۳ جمادی الاخری است مرقوم سلام الفیت رقم میگردد
 کہ شما چارہ را فراموش کردید اگر گوید کہ من بسیار قیام می نویسم اما کمتر آنجا میرسد گویم قرینہ بر عہد
 ارقام قائم میشود کہ در قیام نوشتہ می آید کہ دل از ذکر و فکر و تربیت فقر رسالکین از مجلس
 نگاہ داشتن بر ناستہ است چون ذکر مولیٰ عز شانہ این حال دہشتہ باشد ذکر ما عاجزان معلوم کہ
 انجاء پیش دہشتہ خواہ بود - برادر خود را و ہمراہ خود را اسے محبت الہی باید کرد و روز بروز ترقی

مدارج عشق باید کوشید و عذر و حیلہ سازی بیج کار نہ آید۔ انا فانا از شوق قدم پیش باید برد
و بجا بدہ عمر گرانمایہ بسر باید برد و در ملوک نباید رفت و آئندہ ہر قسم کہ باشد اورا منع از آمدن نباید
کرد و اوقات خود را ہر اقبہ حال و در جمع الجمع و در انبۂ خلاق بیاید و پرخت و فیض دینی و دنیوی
بہ عالم رساند و ہمہ جلالت و عیش خود را خدا سے آن بندگان باید کرد و در آن باید کہ بشیر کہ اکثر اہل
دل دل از دنیا نے دون کندہ میل بطرف عقبی پیدا کنند و السلام
مکتوب ہفتم و ہشتم۔ شیخ الاسلام نظام الملک والدین سلمہ اللہ تعالیٰ از فقیر کلیم اللہ سلام
خوانندہ مکتوب شما مدتی است کہ دیدہ را سر و نہ بخشیدہ سے برادر خدا تعالیٰ و غایب کہ چاہی پر مہی
و بفضل و کرم از انجہ در اعتماد توجہ الی اللہ باشد نگاہ را و این چاہی می بیند کہ ہر چند پیش در سفید شد
ترقی میکند دل و رسیاہ شدن نیز ترقی می پذیرد کار از دست بیج نمی آید موت مشرف گردید و دست خالی
میر و مہم تا پیش آید دست خالی خوب است اگر آنکہ دست بنام ضیاء آغشته باشد در آن کوشید کہ صورت
اسلام وسیع گردد و اکثرین کثیر ترقی در دنیا و آخرت آفرینش ندارد چون مردم را بہ بنیاد کہ متوجہ دنیا
و اہل دنیا و سبب دنیا باشند در آن کوشید کہ مردم از دنیا با آخرت متوجہ بشوند۔ والسلام
مکتوب ہفتم و ہشتم۔ شیخ الاسلام شاہ نظام الحق و تحقیقت سلام سنون مطالعہ نمایند
مکتوب سے پے در پے نوشتہ باشد چہم انتظار در مکتوب شما است و نہ اندیک کہ مکتوب بسیار نوشتہ اند
حالاً آن گرمی نمازہ است ماہ روز شتاق تراز و زاد لیم مہم عہد از لہم سہری ہجو کہ شمع از
کافور نیست و نوشتہ بود کہ بعضی مردم ناخواندہ ادعا خلافت نمودہ دست بہ مردم میزند
اگر چہ سے برکت دین فدیای سمیع میشود از آن چہ سے بہ بند و الاتفاقی نکند کہ انہم نشوید و السلام
مکتوب ہفتم و ہشتم۔ حارف معارف الہی گنجینہ اسرار نامنا ہی بلخ اللہ الی اہراتب
الرجال و حسن طورہ فی الحال و فی المال۔ از فقیر کلیم سلام مطالعہ نمایند و قییمہ شما کہ مشتمل بر احوال
و منع شاہزادہ حلقہ ذکر جہر و باز پس فرستادن و مدارا کردن شما برائے دفع شرارت رسید معلوم گردید
کہ شما حسن سلوک با شاہزادہ کردید اسے برادر باد و تمندان و باوستانان بکہ بسیار خلق محفلت

نیاده است مصرعه بادوستان تلافی با دشمنان مدارا همه منظر صفت دانسته بخلاق کریم
 پیش باید آمد و آنچه از احوال خیر مآل اخوان الصفا و خلایق الوفا شاه ضیاء الدین محمد و شاه فقیر
 مرقوم بود همه معلوم گردید اسے برادر شاه فقیر الدین نجایم سرسے باین عالم حجاز داشت و این نفل
 میگردم زیرا که داعیه خلافت و صد نشینی و ایصال خیر بکافه متوسلین در دماغ او بود و عجب است
 از شاه ضیاء الدین ینماید که خلفاء عباسی نشینان مسند پیغمبر اندازین گروه تمکین بجایت ینماید
 و الله الهادی الی سبیل الارشاد مصرعه مدد بار اگر توشه کستی باز آید و مکرر نوشته ام و اکنون با
 می نویسم که حلقه همه با هم کرده باشند و صفت آن آنست که با همه یاران حلقه بایک در آن نور صبح
 و بصر و آنکه مغرب باشند تربیت او در امثال بایز نشاند و همه چشم بپندند و شما چشم دل چشود
 خلایق شوند شما آنکه مقابل نشسته بقوت فکر قلب و قلب همه قلوب تصرف کنید تا بخودی
 و غیب نماید و بعضی را شوق پیدا آید اما همه بایک تعظیم او بکنند و متوجه قلب باشند اگر از خارج
 کسی حفظ آن ببقاری کند روا باشد و درین حلقه آن را اگر بخودی بیشتر و بیشتر باشد پس سر
 و سر حلقه است بدیار ام این در و در شریف نوشته فرستاده شد بسم الله الرحمن الرحیم
 اللهم صل و سلم علی محمد و آله و اهل بیته و علیهم السلام و علیهم السلام و علیهم السلام
 بعد در تجلیات ذاتک و تعلقات صفاتک علی الله کذلک و اثر این آنست که بعد مرور
 که وصیت پیغمبر شود و انشاء الله در پیش پیغمبر پیش محمد یارین اخضر سلام مطالعه نمایند و
 رتقی در فانی نشین از اتم قارب و عظم مطالب شما اند و رات را نیز دست داده باشند
 وقت مگر معلوم نیست که مگر کیست مردانست که خدا رفت بسامر که آنروز زن باشند
 ازن که آن روز مرد باشند و السلام -

مکتوب چهارم و نهم - شاه نظام الحق و الهی علیه السلام سنون مطالعه نمایند عرضها
 داعی بسیار بر سال این حروف است بشما سفارش شاه حقائق آگاه محمد فضل است که
 بالفضل و التقدير مصدر تفصیر سے شده باشد که موجب کدورت و غبار خاطر شریف شده اکنون

این هر دو در مذهب الاخلاق ساخته و شایستگی تمام بهم رسانیده لایق نوازش است بلکه خلقت
نامرود حق این عزیز زود روانه سازند و بهر جا که حکم فرمایند را نسخ الاقدام در آن موضع نشسته باقصا
نعمت مشغول بشو و الت سلام -

مکتوب هشتم و هم - عارف عالم عاشق ماند ذات شایسته صفات عمده اصحاب جد وجود
ای باب عین شهود شیخ الاسلام و السالین شیخ نظام الدین متع العارفین بحد وجوده از درویش
نے نے خاکپا سے درویشان کلیم شاہ جهان آبادی سلام مطالعہ نمایند و مشتاق خود شناسند بعد
دو قطعہ کتابت بمحضت میان مظفر فرستاده بودند رسید مضامین معلوم گردید اے برادر
خدا تعالیٰ خلایق جمیع کائنات است و تفاوت درجات در نواحی کائنات پیدا است
خلق الانسان من تفاوت بیان اختلاف مفعول است و ما تری فی خلق الرحمن من
تفاوت بیان عدم اختلاف نفس فعل است پس ہر گاہ اختلاف در فعل حق تعالیٰ متحقق
شده اختلاف تقدس کہ در پیش یک شیخ ساعتی شسته باشد تقدیر بعید نیست شاہ
اسد اللہ و شاہ فیض الدین را بر احوال اینہا باید گذشت و خود را بر آنکہ ما مویا باید سپرد و بسیار
میخواہد کہ یاران لشکر را بگذرانند اما از آنجا کہ در لشکر مشیت قدر یافتہ اند روز را آنجا کہ تاہ نمیتوانند
دید یاران چہ از کتاہتہاے پارو چہ از اغیار کتاہتہاے دل آن غم پیوند حاصل شدہ آدمی اگر
با تصفیہ و تزکیہ نباشد آدمی نیست فکیف مراتب علیا را جزمی - شما ہرگز متضرع ہیچ
وضع اینہا نشدہ متوجہ اعلیٰ رکعتی باشند و اللہ متعہ ذرہ و کوکہ الکھرون اگر وضع شمس
موافق طریقت و مشیت و حقیقت است ہرگز کلمہ ناحق ہیچ یکے منزل رونق نخواہد شد
والا محمل نوال است دیگر شما را از انوار و ارشاد و بیعت نشان پارسا خواہ جوان خواہ پیر دادہ ام
و مکر این معنی نوشتہ ام حالاً منظر امر دیگر نباشند دولت مند ان را کہ دست بہت میدہند و موقع
از ایشان نخواہد داشت کہ ایشان ہیچ صبح و شاہم خدا مشغول باشند ارادت حقیقی بعض را
میسر است اگر ازین طائفہ ارادت مجازی دارند کتاہتہا بر توبہ دارند و تکیہ بہ پیر اما ازین میران

که تحقیق بالتفاسیر و غلت اختیار کند چنانچه عبدالرحمان راشنیده ام آنرا ترجیح است و باید که بسیار
دوست داشته باشید و دیگر نوشته بودید که قبول نیازمندان نمیکند پس برادر عمل سنت آنست که آنقدر
صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم هدایا به مسلمانان و مخالفان قبول میکردند بنده هم قبول میکند
زیرا که دین استحکام و داد است و ایضا آنحضرت عیال داشتند و فقیر شما هم عیال است و دیگر مکرر
نوشته ام که شما چون نیت گرانی خاطر کسی دارید نیکو است نذر نفع باشد و ایضا شما مجرب و آید شاید
محتاج هم نباشید اما عیال مندر و دیگر دار و قول حکیم سنائی قدس سره مؤید فعل شماست ص
ز که ستانی و نیشنا نیش و بهتر از آنست که نیش نیش یا قول النبی و فعله صلی الله علیه و آله
و سلم و لکل امری آتوی در دعوت حمده و دعوت شیخ احمد بونی است که امیر خسر و علیه الرحمة و اولا
ترجمه ساخته اند و سراج السالکین هم خوب است دیگر از شنیدن وضع مجلس و سرود بی
شور و شعبل بنایت را ختم شد و همه ما فعلت مصرعه بیانک چنگ مخوری که محسوب
تیر است و دیگر همه یاران خود را سلام فقیر رسانند بروج مخصوص و همه یاران عوام خود سلام
فقیر رسانند بروج عموم من کان خاصا لک فهو من خواصنا و من کان عاماف فهو من
عوامنا شما همه را بکار خود گذاشته و صلح کل نموده بارشاد و خلایق مشغول باشید اگر جماعت
طاعت طن کن چون شما خوب باشید تصور خواهد کرد و التمام التمدید سجده عرشانه جمال قهرمندی
نظرة بعد نظرة و لمحمة عقب لمحمة و چشم سویدا سے قلب حقیقی زیاده کناد و ماضی مراتب
شوق که عدم اسکان فرید است بتائید قوت قیومیه نظامیه رسانا و نمیکند که لطیفش در آمد و بود
ظهور کند اگر چه آثار سرعت در بعضی ابیات لایح بود اما بغایت دلنشین افتاد و برادر فکر آن دار
له ای موهوم از دیده اعتبار برخیز و این جول که برویده عالم شسته و نصب العین که فانی
تعیینات گردید از قوت باصره حق بین برخیز و تمکین در ماسوی باید که بشید و دیده دل را از نوشته
اعتبار باید پوشید تا محبوب و پیش نصیب عاشق نیست عارف نیست و آن نکوش که از احیا و ابرار
باشی در انکوش که از فقر بان باشی صحو بعد المحو نهایت است و اسلام علی من التی السمع و هو شهید

مکتوب هشتم و پنجم شیخ الاسلام نظام الحق والدین والدین از فقیر سلام خوانند و مشتاق خود
دانند شایسته ضیاء الدین برکت فقیر از بادشاه جوینی یکم هزار و دویست و دوازدهم که مشکل است بر یک
ایوان و دو حجره و یک چاه و یک حمام گرفته چون عمارت درو بنایت کم بود مبلغ هفتصد و پیر خراج کرده
دو آنخانه ترتیب دادیم تمام سمیت باید که عالمیان ائمان بهره ور باشند دیگر همه محبان و معتقدان
خود که دست بیعت داده و آنکه حسن عقیدت بی بیعت دارند سلام فقیر بهر فرج و جوار رسانند و چون

اسامی عاشقان الهی بخاطر حاضر نیست به تفصیل نبردخت و السلام

مکتوب نهم و دهم راحت وجود من این رقعہ را در عین مجلس سرود که از دحام خلق و راگ بود
نوشته ام دوستان را همه جا حاضر باید داشت دیگر مصلحت آن می نماید که شما هم متاهل شوید
بهر تقدیر این سنت را هم بجا آید و قبول بدین سنت است شما چرا بدایا قبول نمیکنند در وقتیکه
مزاج متزوج و متاهل گردید درین وقت زده دایا خوب نیست بلکه مضر سه پارچه دستار و چادر
و نیمه آستین با شجرات فرستاده شد بر سنانا و با تمام سنت باید که بشید تا عالمیان ائمان بهره ور
باشند همه محبان و معتقدان که دست بیعت بشما داده اند سلام این فقیر و یاران اینجا
بخیریت شما و اصحاب شما سلام میرسانند

مکتوب دهم و سوم نظام الله والدین و الاسلام و المسلمین بنین الله تعالی بوجوه شایسته
سلک الفقراء الی یوم الدین از فقیر کلیم سلام خوانند و بهر حال مشتاق خود و انند ایچند که این لفظ
خاطر خواه نیست و رفعه فال توفیق ایصال فیوض الهی بنام آن نیکنام نرند ذی الفضل الله
یوتیه من یشاء و الله و الفضل العظیم شکر این نعمت مرا از شما پیش باید کرد اما لست برادر می
مبندول آن سازند که فیض با کثر مردم متعدی شود بهر که فی الجمله مصلحتی و ششده باشند از و درین
ندارند و دریندن نباشند که اقرار کنی نباشد که کار خود را شایسته خواهر و برادر و سماع و خلوت اکثر بابایان مخصوص
خوشنیده باشند که امر و قدر راگ مشایخ نمی شناسند و او را بر رعایت نمی کنند

مکتوب دهم و چهارم محبت حقیقی شخت پناه حقائق و فضائل در نگاه مولانا شیخ نظام القلوب

سوره قلند تاملی از حکیم و پیش کلیم
 شتی مدارج کمال و تالیف علم و طالع خود شناسد از دنیا رستن بعین سسیدن است و از هر دو
 بر خاصیت بنده شناسیدن صوفی نیست که بحد صحت و کشته باشد نه خود و زوالات دنیا هر که اعتبار دارد و بکمال
 او نیست و من و بتلاوی و نیست که خود و من و بتلاوی که وسیله عقلی باشد آن نه دنیا است بلکه آن عشق است
 و نیست بلکه نیست نه نیست بلکه نیست مایه که بخت غلبان بوده و قصد مصالح خیر و تنبیه غفلان است
 گوشت را تنبیه از آگاه خوش است و از قبیل انا مردن الناس بالیر و تنسبون الفسکه نباید بود
 مکتوب ششم و پنجم - شیخ الاسلام شانه نظام الدین و الدین شانه علی الحق و الحقین از زوایا
 کلیم سلام مطالعه نمایند و از دست و یکم ماه شوال است مکتوب دیگر و که مجاری احوال
 ظاهر بخت است اما این گم کار پیش سفید کرده و صورت گناه گشته انجمنی باید از آن تنبیه است
 و وقت فراق نزدیک ریده امیدوار و غمناک است فائده بر خواننده که خاتمه با خیر حاصل شود و التماس دعا
 محبت و عشق آسان گرداند که همه راهها پر آفت است مگر راه عشق و اخلاص این راه است پس
 عجیب انجمن مردم و عمر را به نوع در ریاضت شاقه یابند و یک دم عشق با اخلاص می یابند اشباه
 ارباب الغیم نفهم -

مکتوب ششم و ششم - مولانا نظام الدین از در پیش کلیم سلام مطالعه فرمایند بنده کتاب شما
 رسید و مضمون معلوم گردید سخن در باب فقر رفته بود و به برادر محبت خدا را لباس کار نیاید و همکاران
 بزرگ و مراقبه و اوصاف منور باید که کوشید که حقیقت مسئله و صحت وجود جلوه گر شود و در صحت شهر و تصدیق
 اخلاص نفس امر است و حیف باشد که گمراه نماید صوفی و طلب اخلاص نفس اخلاص شود باید که در تجرید
 و تفرد باطن ظاهر کوشید و ریاضت را وظیفه خود سازند و آمد و شد با مردم دنیا کم کنند که بسیار مضرت
 و بجزو بیت نمودن مردم را اذن و ارشاد دهند تا در معنی فقر پیدا نشود و چون پیدا شود اگر از
 عالم ظاهر نصیب گشته باشد اذن بدهند و اگر مطلق عاری باشد بکار خود مشغول باشد و اگر محبت
 جا می دیگر کرده باشد شما تلقین فکر نکنید به برادر تلقین ذکر و مراقبه موقوف بر اعتقاد است

[illegible]

کتاب شمار سید روح بود که سید محمد شاه که از اکابران اندر سید اند خلافت سید فخر که بر بها است
که اسلام ایشان بزرگ در ویش بودند و هم فی الجمله علم که براس خلافت ضرورت دارد و بهر
خوب است اگر مجرد براس همین کار میشوند سلسله جاری خواهد شد و دیگر جزو فلان جا خاقتا
بطول و عرض یکصد و بیست و پنج در صد سیاحت امیدوار اجازت است اگر فیض باور سیده است بدست
منتظر ماندن او براس اذن ارشاد این هم از دیانت و امامت است و قاضی ابوالبرکات فاضل قزوینی است
او که درباره اوسفارش نوشته البته قابل این کار شناخته باشد حاصل قیام محمد و اکرم و در دست او
توجه فرماید که حاصل فرمان در دستش بیاید شاه ضیاء الدین با زبانی آمدند تعالی حیثیت بل بزرگ
گدری شالی که محمد جعفر فرستاده بودند رسید و التسلام

مکتوب بهشتا و و چشم کعبه ارباب ارادت قبله اصحاب سعادت آستان هدایت مقتدا و عرفان
در ویش نظام الدین مقتدا اهل عشق باو خاکپاس در ویش کلیم الله سلام سیدان
در ویش بلانکه فتن بخانه دولتمندان من ندارد و نعمه الامیر علی باب الفقیر و بیس الفقیر
علی باب الامیر حدیث صحیح است من خصمت این معنی نداده ام و نخواهم داد و اگر افسوس شیطان
یا ونیست پس چرا بخت شما نمی آید می دانید که پیش فقر ابادستانان رفته اند و سعادت دانسته اند
عازمی الدین خان نکر است از توکران باو شاه اگر احیاناً او بفقیر نوشت من اجازت خانه دولتمندان
شمارا نخواهم نوشت باقی ماند مقدمه فتوح اگر خواهید بگریه بنیست رد و اگر خواهید بگریه اظهار الفنا
عن الناس و الا فتقار الی الله تعالی اے عاشق صادق بدانکه از رجوع خلایق و کثرت
مردمان خود لگم نخواهید کرد که آنچه در دنیا قیمت دارد عشق الهی که نه ریاضت قیمت دارد باقی همه
تسویلات نفس است باید که روز بروز عشق الهی افزون شود هرگز ریاضت یا غلبه نباشد و فوری
و شکستگی زیاده نشود و بهای عمر گرانمایه بخیر باد و دیگر حالات معمولات شما از خط شما ظاهر بود
احتیاج تکرار نیست باره همه حال بحق مشغول باشد و السلام حقیقی همین وقت باید دست
باقی هم در هم است آنکه مشغول بحق است مشایخ سلسل باو مشغول آنکه از حق مشغول

شاک از مشغول نمودن و بدین است مصرعہ مراد از منی مساوی آنکه کسی را تو بشنیدی و یاد او
 همان وقت است که یاد دیگر کسی باشد بیست مقیدان تواند کرد غیر خاموش اند
 خاطر کسی که در آن فراموش اند و سالاداد و اشتغال احتیاطان تمام داند بدست قبل
 فرستاد و نمیشود تا غیر از اعتبار کسی رسید و از آن حساب فرستاده خواهد شد وقوع که ایشان نیز
 در اختیای این امر از نظر اختیار اهتمام تمام معنی نمهند و پشت استیفا با خود دارد و نقد که بخود دارد -
 مکتوب نوبت هم - برادرم محمد نظام الدین سلام محبت انجام مفعول با پیوسته دل نگران خبر خیریت
 شما است از رشته آگاهی امیکه گاهی نا آگاهی نرود و دنیا و ماجرایی دنیا سهل است خوشا
 حال کسی بیدار و دلان که درین غفلت که هشیار اند هر جا که طالب خبر ارا بنید آبروے مارا بر خاک می
 مے نشاکر سید هر که انحال با استطاعت دارد از ما سلام خوانند و السلام
 مکتوب نوبت و یکم - احمد شکر رب العالمین که نامه نامی آن صاحب سر سامی حضرت نظامی مایه
 روز مجلس و جوش و خروش عاشقان گمنامی رسید از خواندن آن عریضه و از سوزش حامل آن یعنی
 اخوی ولیخان صدصده نگاشت و بالا شد بهر آن شکر الهی بجا آورده شد که الحمد لله و لیسنت
 که نفس گر که محتاج در ویشان همگی نیست بآن برادر بوجیه حسن و اتم رسیده که اثر آن دین عزیز
 یعنی ولیخان نمود و در قبول ازین اخوی ابراهیم خان رسیده بودند اما دل معطوف با هر دیگر هم داشت
 این مر و خوار عشق پر کاله آتش بود اللهم زد و لا تنقص سوز دل سینه ولیخان کم تخمه نمود و رشتا
 که این ضمیمه بر آن بایجز آنکه اندر عتاقه جزاء و السلام - دیگر آنکه مثلاً اگر خلوت گزیده بجلوت گزاید
 اگر صوم داشته باشد افطار کند و اگر افطار داشت صوم اختیار کند بیمارستان و بند چانه مارا کشید
 اهل استلار را در یابد و در مقابل می رفته باشد تا اینهمه بر شوق آرد و اندک نه جایگاه جزا است پس
 یاد گیر و نه غیر او پرواز و نقل است که پدر مجنون مجنون را بکعبه برو که حلقه در کعبه را مجنون بدست
 گرفته و عا کند که حق تعالی او را از دیوانگی خلاص دهد و حلقه که پدر گرفت و دعا کرد که خداوند مرا
 بطریق این در معظم هر دم محبت لیلی زیاده ده و این جمله مضمون را شعاع و درین دویست آورده

بکجه برودر با صداه و د اوسيه
بهر دم موسه سيله زياده و د سيله

پس و عايسه فراغت ر عشق محزون
گرفته طلقه که بار ب بحق ابن خاوه

چون در مجاز اين رنگ باشد حقيقت را از حد هم اين رنگ ننگ آسايه بپيغمبر عارف را حاضر مي گاه
اين قسم دوستي و د که کار از ذکر چهره غنچه بر مي خيزد و در همه حال مراقبه دوست به باشد اين خدمت
است پس در نصيحت ترک مراقبه چي معني دارد بلکه دوام مراقبه بشمار بايد ساخت و السلام
مکتوبه و دو هم شيخ الاسلام شاه نظام الملته والدین سلمه الله تعالی از ویش کلیم السلام
مطالع فرماید امر و که ۵۰ اربع الاول است قلمی میگردد و در قوم بود که بخانه غلام محی الدین پیر زاده
قصد ارتباط است که حال بیماری چنانست ای درویش بدانکه جز عشق الهی آنچه نیست اگر چه شکوخته
تست زهر خورون است مقدمه هر کار عشق پرور و کار باید داشت پس آنچه معین عشق الهی باشد
محمود باشد و آنچه در این معنی مفقود نامحمود پس در ماکل و مشارب ملا پس و مجلس و مدخل و
مخارج در همه طمع عشق الهی باشد و آنچه به نیست عشق الهی باشد امید خیر و برکت از دوست و آنچه
در این نیست همه شر است پس چون این مقدمه متد شد بدان که نهی که موجب اطمینان عباد
گردد و از خدمت او خدمت مولا منقبض نباشد مبارک است و نهی که بسبب او تشویش جان
صوفی زیاده گردد و در عبادت مولی و عشق او نقصان پذیرد و نامبارک پس تقصیر باید کرد و نهی
باید خواست که همه آرام و طاعت باشند نه همه غصه و غضب و قهر و نه آرامی یا امتحان کرده ایم
که زنان مساوات می جویند و شیطان پیدا میکند زنهار از چنین زنان سه و راه خدا که
رهنرمان اند و آن راه زنان همسین زنان است استفت قلبك دان افتاك المصون
مقدمه هر گاه باید داشت اما اگر از فیه استفسار میکنند بهی این درویش آنست که در خیر
باید بهم رسانید و آزاد باید کرد و در نکاح باید آورد و خوف آنکه و را محرب موجود نیست و الاخرین
کفایت داشت و اگر برین صبر تواند کرد نهی که مهرش از ده و درم شرعی متجاوز نباشد باید داشت
که در شوق فی الجمله خیر است اما زنان قبيله بزرگ قیامت انگیز اند خاق من مذاق فهم من لهم

اما شنیده اند که بران محمد علی موجب این سلطنت شده اند و بخوانند که بجای که خود کتخدا
 شده اند در میان قبایله شما را نیز بخوانند هر چه باشد اما وضع خدا پرستی و بے نیازی از دست
 از جانب پادشاه خوانند شما را عشق و محبت الهی و بے نیازی از عالم عظیم الوجود است و اخلاص
 منکم دیگر آنچه نوشت بودید که لذت ذکر و فکر الهی مانده است نعوذ بالله من ذلک فتنه
 در روشنی ملاقات دولتندان و هجوم خلافت است استغفر الله بی من الحور بعد الکود
 مردان در پیش است بخدمت تعالی و نمودن است غفلت و رین کار مباد و تیغ تازیانه از مرگ
 و اموات نموده بتازگی در یاد حق ساعی باشند این نفس بیت المال آسائیس طلب است هرگز
 آسائیس روانداید و در طعام قلمت و در خلوت کثرت همیشه خود را بحدی خوار طریقت بندیشند
 و شوق و فووق مشغولیا کنند و از صحبت مرده دلان اجتناب کنند که این همه سرایت صحبت
 ایشان است که دل بے یار و دگر بولے بسیار یاد و السلام

مکتوب نو و سوم عارف معارف کجینه اسرار نامتناهی نظام الاسلام الدین از روشنی
 حکیم الله اسلامی که منبعث از فطرت و مبنی از وفور یافت است بر خوانند و بهمه حال مشتاق
 ترقی درجات خود نشاند احمد و المنة که آن نتیجه عمر این بے سر و برگ مقبول و است
 اگر بهر همین طور امتداد کشید و خاطر کشائیش مردم و هجوم عوام و خاص سر و شد امید آنکه
 فیض حتما گیر اتر شود هر صرحه قبول خاطر و لطف سخن خدا و است بکر و کاتب مقیم
 بود و وصول آنها تر و است که شما سیر یا طور و اید این طور سیر سلوک خوب است
 و مقبول خاطر هنوز وقت انزوا و گوشه نشینی نیامده فی الحکمت برکت واقع است یا ران شما
 بعضی صاحب حال شنیده شنید آنرا که حالش مقام شده باشد و از علم ظاهری چاشنی داشته باشد
 و لباس صوفیانه پوشیده و گوشه برنج توکل بنشیند خط تلقین اگر بنویسد جائز است و این
 منقوض بر آن شما است و هر که لیاقت این امر به بیند اجازت بدین را طریق علم ظاهر و توکل
 دور کن است بر آن کمال و تکمیل این امر جلیل القدر از دعوت هر که ساعی است سراج الدین

در مطالعہ کتب انچه بزرگ جلالی و جمالی نباشد از قریب الوصول و سهل الوصول باشد بگوئید تقسیم
 اوقات و توزیع مراتب خلوت و جلوت ہمہ علوم شدہ سے برادر مصرعہ کل کہ روشن گمان و فکری و کلامی
 گاہ چنین و گاہ چنان چیز سے نیست و غرض از الدین نوشته بود کہ سعادتمندی سے فقیر در باب العام محبت خود
 بخدمت حضرت مرشدی بنویسند ان سفارش ہمراہ کتابت خواجہ کہ در سلسلہ غلابہ شد بکہ حاجت
 سفارش نیست باید کہ در اعطاء محبت خویش در بلخ ندرید کہ بسبب یار اہلیت دارد و شما اورا خواہد کو
 کہ بے محبت من قصور و نفع بسیار کردہ باش کہ محبت از تصور و پیچیدہ و انچه از عدم عبارت حافظ
 فیروز عرف فقیر القادیم مرفوعہ بود اسے برادر خلق الانسان من تفاوت بعضے چنین بعضے
 چنان ہر کس بقدر محبت خویش فیض میرسد ازین باب تا ہیچ کس تکرار نکند کہ در ہزار ملک
 لک میرد در بار با ہم میرسد باقی و بال حال مصرعہ ہر یک گل منت خضر و موباد شیدہ و شمس
 مکتوب نو و وچہ ہارم - شیخ الاسلام شاہ نظام الدین از درویش کلیم سلام مطالعہ غلام
 در باب شاہ اسد اللہ انچه حقار میگونیہ سولے سکوت جواب نیست کہ کلام بحقار بطوری و لا بدوری
 و علی تقدیر روایت ہر گشت حال فقیر اسد خالی از حال نیست یا نہ است یا نہ است یا نہ است
 در شریعت امامت ذکر تجویز کردہ اند این بدیہی است کہ مؤنث و خنثی نیست پس مذکر لائق است
 چرا نباشد کہے را کہ امامت در شریعت درست باشد و در طریقت نیز درست باشد ایم بر کہ بہت
 و عدم کہ است این امر خارج از بحث است فرقیض و لا یت خاص فردے از افرویت و قال
 اهل التصوف المتدلیس من تلبیس الایلیس من وسوس فقد باء بفضیب اللہ
 فتوح باللہ شما این کار زہار کردہ باشد اگر از حسب و نسب من بدیگونیہ چه ضائقہ است پیش
 خدا تعالی خوب باید بود و بیکر خیر است

مکتوب نو و وچہ شیخ الاسلام شاہ نظام الدین والدینا والدین متہ اللہ تعالی
 بطلول بقائے از خاکپا سے درویشان کلیم سلام مطالعہ فرمایند اسے نہایند کہ فقیری چیز سے دیگر بہت
 و شیخی چیز سے دیگر پیش از باب عرفان انچه قیمت دارد و بے ہیج بود قیمت دارد باقی اسم و رسم است

اگر سیلاب در دوشی جمع شود آن ابتلا و آفتان حضرت حق است معذور نباید بود و در فدا و فدا باید کرد و غیر
که خداوند کار دارد و این سخن و مضامین کلک را باید بود اما برین شریعت باید رفت و طبع باید بود
در شریعت طریقت حقیقت و احد و شریعت را از شریعت انصاف است بلکه طریقت حقیقت و
معلوم حقیقت ندارد و هر دو است که جامع باشد میان شریعت و طریقت حقیقت است و هر دو را
مرتب نظر اگر از خود خواهی که در پایی بجانب شریعت از نگاه کن که شریعت معیار است عیان فقیر و غیر
در حق میگوید و مثلاً از یک شیخ ده مرد صاحب کمال پیدا میشوند و هر یک بحسب استعداد خود وی اختیار
کرد و شیخ در حق بهمن نیکو سپارد و همچنان بخلق اگر خواهی که قبل از آمدن روز قیامت که
پدرم از دست منم کار بگیرم ندانم روز معلوم نمائی که ازین ده کدام یک بقرب پیش حق تعالی تقرب دارد
نگاه کن که ازین ده مرد کدام یک بشریعت آراسته است انشاء الله تعالی روز قیامت هم بهمان کس
پیش قدم و بلند مرتبه خواهد بود بعضی بدان سبب است جو صلی بعضی اوضاع ناشایسته اختیار میکنند
او از قیای نفس است منور عن اصله متاصل نشده و این مصرعه مشهور است مصداق میگردد و غیر
پد نام گفته اند که از این چند از غایت بر شاخ نظر میکنی و به بیان فرج کج از اصل دست غافل نموی
نشیند اما طالع حوام برین قیاس غایت و در چاکم اتحاد طریقت پیر و مرید شائع است اصل
سخن آنکه خود عشق و عاشقی باید ساخت و به حال جنگ نیست نه پیر و دخت آنکه شایسته اوضاع یاران
باجمله محمود است و اگر از یک حیوانا و قوی واقع شود غماض نظر باید کرد معلوم آنکه ما مضی اکنون
یاران را باید که با یکدیگر فانی باشند و جنگ مناسب طریقه نیست شمار روزی فکرمه بغایت
جنگ است اگر باره داغ و کبر و خوی بکنند اولاً آنکه او یار نیست و ثانیاً آنکه فقیر نیست
مگر عارف نکند اگر عارف شود فقیر را با شما بسیار خصوصیت است شما چرا نامهربان میدانید اگر من
شما هم بهمان بناسم در دنیا کدام نور دیده دارم که بروم بهر بان خواهم بود و در مکتوب شما صبح بود که
مردم در حق شما چیزی نمیگویند که تاب شنیدن ندارم گشته میشویم لهذا تالیس یعنی اخبار نام شما
میکنم که برادر مردم در حق فقیر آنچه میگویند فقیر از آن بهر درجه بدتر است من حقو کرم شما هم

عفو کنید اما براسه خدا تدریس نکنید که قال اصحاب التصوف التدریس للمريد حق تدریس
 الابلیس اگر در حق من در حسب عرف دارند معلوم حسب دارم ملای گدائی صدقه خوار عالم
 چه بزرگے خود چینیتم اگر در حق نسب من حرمت دارند معلوم بزرگزاوه نیستیم از اجلاف و ازال
 هستم چه باسے بد بوده است و اگر چیزیست میگویند که نفس الامر است چه بلکه شایست که
 کسے در نفس الامر خوب باشد و مرفوم او را بد میگویند و اگر چیزیست میگویند که در نفس الامر است
 پس چه باسے بد و مانع شدن است که حق میگویند و راست است برادر خون شتار قبولیت
 پیدا شد مردم براسے از اذ خاطر شما که ما همچو عزیز بزرگی را داغ کردیم این قلم است از اند
 شے داغ نشود براسے برادر و طریقہ نابله و مرتبه آنکه فانی در شیخ بیشتر باشد و قبول بر قد و قنا
 اگر قبول خدا و رسول و خلق میجو امید و شیخ فانی شود و السلام -

مکتوب ششم - احوال خیرآمال مولی المولی مولانا نیک نام الاسلام و المسلمین
 و الاحسان سلمه الله تعالی از تغییر است که موجب التوام شریعت و طریقت و حقیقت باشد و این
 و ملحوظ باد - اسے برادر این نامه را دستور لعل خود شناسید و در حکم آن احتیاط بنمایید که فرموده
 و آن در غل نباشد که موجب افراط و تفریط نگردد و در حد و وسط ازل بر دل و روان حکام را بدو
 نقل میکنم رحم الله من اتقى السمع و هو شهید - اولاً آنکه مقصود ایصال خیر است و خیر عبارت
 از فناء ماسوییت از جمیع المسالک الی بقای بحق تعالی و قیام السالک فی جمیع محبة الله این
 معنی باید که همیشه در نظر باشد و شرح این را درین رقعہ نتوانم داد و ثانیاً آنکه در ایصال خیر امر
 مرغی نگر دو که تدبیر باشد بلکه بنفسه باشد که غل خمار این شراب مار از دهن گارد و رویش خواهد بود
 دیگر آنکه تغییر لباس چندان باعتبار ندارد و سیما در او آخر هر چه که پوشیده و خورد و رو آید
 منظر و نصیب نباشد اما این که صوفی را از لباس فقر تنگ عاری آید عجب است که شماراننگ
 نمے آید آنکس که شمار پیش او میرود اگر شماراننگ می آید عجب فقیر آید و اگر در تنگ آید
 چه پیش او میرود و ترک محبت این قسم مردم چرا نمیکند - ثالثاً از حاکم خلافت مستوجب

لشکر الهی است هر چند از عالم زیاده شود شکر الهی بسیار بجا آید که هر کس قدر قیمت خود نیک
 نمیداند که بجهت از خود رجوع خلایق محض فضل و کرم اوست ازین تنگ نشود این دولت همرا
 میسر نیست را بجا آنکه چون کسی بجهت نماید بجهت اذن ارشاد دهند و بر نحو قیاس نکنند که این
 لفظ از عالم دیگر بود خلاصه آنکه چون قابلیت بکثرت ذکر و مراقبات و مشغولیات بر اے خلافت
 رساند اگر علم ظاهر داشته باشد مبارک است آنرا مثال بنویسند والا بگویند که بکار خود مشغول باشد
 ستاؤسا اینقدر دستگاه باشد که جدا یا با فقیر چه کند گزین توانید کرد و همچنان با مردم بیگانگی
 بگذارند و آنچه مفتوح برسد بآن فقیر با همراه صرف نمایند و روزیکه نرسد آن روز را غنیمت شمارید که
 در فقر و فاقه تاثیر عظیم است فهم من فهم سابقا آنکه مسئله وحدت وجود را شائع پیش هر است
 و بیگانه نخواهید بر زبان آورد بلکه بعضی میدان که استعداد فهم داشته باشند بر مزا میار باید گفت
 اگر فهم ایشان با هسته قبول کرد زیاده واضح باید گفت والا هم نقد زیاده است تا آنکه یا وضع
 ملاقات با هم دو تنندان اختیار کنید یا قطع ملاقات بهمه اما با بعضی ملاقات و با بعضی منافات
 چیز نیست تا آنکه صلح باشند و مسلمان سازند و هر که ازین دو فتره که اعتقاد بپشتما داشته باشند
 ذکر و فکر و مراقبه و تعلیم او بگویند که ذکر بجا صحبت خود او را بر بقاء اسلام خواهد گشت و با غیر معتقد اگر چه
 سید زاده باشد تعلیم نباید کرد که رابطه منی بر اعتقاد است لے برادر شجاعت و تبعیت را میخواهد بجهت
 ر حکم تابع باشد و اهل دول را نباید گفت اگر چه اخلاص هم داشته باشد که در تابعیت بر وضع خود
 در ویش نینماید و دیگر آنکه مجلس سرود بطور یا میکنند ازین معنی بسیار مخطوط شدیم خوب میکنند که مجلس
 علانیه شهرت است اما اگر گرمی هست و قصد گرمی است و اگر تقاضا سے وقت علانیه باشد
 که با هم اذن هست و دیگر آنکه با مخلصان صحبت تعلیم و ادب و بهیبت نگاهدارید که صحبت انبیا
 با اصحاب چنان بود لے برادر مشغولی با خدا تعالی مقصود است و آنکه مقصود غیر این دولت
 عظمی و سعادت کبری است آن دعی است فقیه حقیقت نیست که اطلاق فقیر بر کسی بجا نیست
 من وجوه علیہ الرحمۃ معتقد علیہ این امر بوده اند اگر عزیز سے از یاران بن برین نمط نه الی تر لیا

یار من نیست اما چون تعبیه مقبول است اگر بعد سفاقت و لغزش پستی توبه و رسیان آید
الثائب من الذنب کمن لا ذنب له عز وجاه است هرگز از یاران خود اذن و سپه ببالغم
در احیای سنت و امامت بدست خواهد بود -

مکتوب فی حق و حق - شیخ الاسلام شاه نظام الحق و بشرع والدین والدین سلمه الله علیه
روس الطالین اور روش کلیم الله بصره بیوسب نفسه سلام مطالعہ نمایند ملا طالعہ نایق رسید
مضامین و کاتب معلوم شد آنچه گفتگو سے شاه ضیاء الدین و مرزا یار بیگ و حقایق دیگر که قوم
بود و وقوع انجاسید موقع و صواب نمود - اسے برادر از یک کلمہ چندین پیدا میشود هر یک یک نوع
ورنگے همه یکسان نیستند آنچه قوم بود که یاران میگویند که با شغلها بسیار رسیده و به شاه
ضیاء الدین کم این حروف مسموع نیست چه فقیر همه معمولات خود را نسخه کشکول ساخته اند هر
کس رسانیده بیک و تیره و قطع نظر ازین بر تقدیر تسلیم آن کم شغل عالم را روشن کرد و یاران
با وجود آنهم کثرت اندوشتغال عالمی را بظن کردند پس این قلت از آن کثرت است و آنچه
بود که صحبت با دو لقمه نان نمیتواند داشت الحق صواب همین است و دیگر چون دو لقمه نان صحبت
میکند از ایشان متصرف و متصرف و جد و حال نشده باشند که اینها گرد و کار میگردند که منشأ
و حالت و وجه است اینها را معذور باید داشت و تکالیف و سفارشهاست شافه اگر از دست ایشان
خارج باشد نباید و اوقات را معذور با ذکر و جهر و مجلس سماع دارد و وقتی را مقرر میکنند که در آن
مراقبه مینموده باشند و نقش بندید یاران را حاضر میساخته باشند و ذکر جهر براسے مبتدی است
و مراقبه براسے فتهی شما هم اکثر اوقات بمراقبه باشند و حضور می کرده باشند مقرر آن برادر
که ملاقات امر و سلاطین اگر براسے نفس خود باشند یا براسے جیفه و نیاز باشند خدمت خدا بر او باد
که این کار شیطانی است نه رحمانی و اگر براسے آن باشند که براسے غریب حاجری نفع دارند رسانند
خوین مسلمان رحمانی است اگر خود بخانه امیر و سلطان نمیرود و راه خط و کتابت مفتوح
سازند که در سلف و خلف انیمعی بود و به چکس منکر نشود این سخن بغایت و قین است فهم من

فهم و تحمل من غفل و این سلوک را هم قابلیت باید محصور نه هر که سر بر است قلند و دانند
مکتوب بود و هشتم آنچه از این بخاری بعضی اهل دول که بوسیم فساد عقا و متصف اند نوشته بود
عجیب و غریب بود چه اعتقاد این مردم موجب تعجب و غرائب که این گروه مجبول اند بر فساد اعتقاد
زینهار این گروه را سر مدینه باید و نیست در محول این امامیه مقصور شده که ولایت منحصر بر ائمه بود پس آنچه
شان پیشانج بفرض از اغراض و نبوی خواهد بود ولیس الا هذا الملاق اعمادات درین گروه
میایم متعارف نیست بلکه حقیقت مهجور است شما بدان گروه به یاری و نعم سلوک میکرده باشید
و هرگز ذکر نلامب در میان نیارید و اگر تفصیل حکم سوال کنند میمان تبصریح بیج امر و مبادت
نباید کرد این در صورتی است که مکرور است او مستقر فقه بنده از بنندگان خداست و اگر مکرور
از غیر باشد نبوی همچو از مجلس باید ساخت و با دیگران صحبت به تربیت بهدایت و وصول
به مراتب در پیشی باید کرد احاط با دو نمندان مدد و معاش باید کرد و حاجران را مدد در معاد و غیره
مکتوب بود که اکنون طوام مخته قبول خدا هم کرده اند که باشند این خوب است و طوام بختیخیر
ستواندیش خواجه نورالدین از خجسته بنیاد و عریضه شغل طلب محبت پسر سال داشته بود و چون
طلب او محبت شما بود یا خوش شدم که استعداد بلند دارو قابلیت او از طلب او معلوم شود
سفارش خواسته همین سفارش است که بر اقبه تصور صورت تحقیق خود ارشاد فرمایند
که محبت را زیاده کند دیگر آنکه آنچه اطباء میخواهند که شمارا در دفع بدنه و و نبل ولالت باز و لاج
و نکاح میکنند باید دانست که از و لاج اگر چه نافع است همچنان اذیت بدین سبب نفع
نامکن باشد اصلاح و موی بقصد و حجامت و جلاب و تنقیه از هر قسم که باشد باید کرد اگر چه
نکاح بهم تنقیه است اما خالی از بلا نیست حضرت بشر حافی را قدس سره پرسیدند که نکاح
سنت است چرا ترک کردی گفت شغلنی الفرضی عن السنن جمعیت فقر از فرض است
بر تقدیر اینکه ضرورت داعی باشد و الضرورة فیج الحظرات واهی و هم خرید به از خاتون بیخ
و بعضی وصف کنند که این خاتون بغایت غریب دارد هرگز اعتبار نباید کرد و شکسته لب خاتون

رتبه برابری و سویت پیدا میکنند و موجب این امر میگردد و اگر کسی گناه باشد بحسب اتفاق همچنین
خاتون افتد و این نامه است دیگر اطلاق با شیخ خود هر که دارد و در این هیچ نیست و السلام
اصل در این است که چون فقیر است شهرت پیدا میکند عیب جوان و عیب بنیان براس
از اخطار او فکر میکنند و نخواهند که رونق بازار او برود و آن معزز را کاش اینها متحضر شوند
نمیدانند و الله متعالی و کوکبه المشهور کون سلطان نظام الدین اولیای مردم بر سر منبر
و ششام میدادند و حضرت سلطان حمید و آن مجلس حاضر بود روزی که کار از حد گذشت بعضی
یاران شکایت بخیرت نمودند و آنکه زیاده ازین تاب نداشتیم که فرمود حضرت بر سر منبر بنشینیم
ما که نشسته خواهیم شد حضرت فرمود که تو هم بدار ایستاده بماند ما عفو کردیم شما طفیل عفو بمانید عفو کنید
و این رباعی بر زبان مبارک را نهد - رباعی

هر که مارا یار نبود از داور یار باد
هر که گدازان عرش بشکند شایه غار باد

هر که مارا رنج بر سازد در پیش لب یار باد
هر که خار می افکند در راه دازد و شمشیر

اگر نیکم از شما ایم و اگر بدیم از شما ایم اینقدر میدانیم به یقین که مستحق اینست بسیار ایم لیکن شکر
خدا میکنیم که مردم رحم کرده اینست که میگویند دنیا و اهل دنیا و حاکم دنیا و کار و بار دنیا معلوم
در راه فقر بنیل مال و جاه و جان بایا کرد این حالت مستمّر است **سبحان الله و الله اعلم**
و من لسان الوری قلیدت انا دیار سے غیرت خود شیخ محمد یاسنام و دیگر یار دنیا بد کرد - و دیگر کسی بود
شهر و کاه و خانه مشایخ رفتند و در راه سے نیک گذرانید بعد از چند ماه بدست بیخود رفتی فرستاد
تخمیناً خواهد بود و آنوقت بدست بیخود رفتی و بیخود رفتی و بیخود رفتی و بیخود رفتی و بیخود رفتی
و در بزم قبول نکردیم شمع و قصبه و آنقدر قبول کنیم الله تعالی چون شما را فرج حاصل شود
قبول خواهیم کرد و از آن فرج حاصل شد خود آمد اما سنی ارادت و در دنیا اقامت اینقدر نیست که دنیا
شے اجمله دارد - و السلام

مکتوب نوه و نهم - نظام الاسلام و المسلمین را از و پیش کلیم الله و الله اسلام برسد انتها کنیم

یک قطعه کتاب بمضمون آنکه چند قلاب طعام عظم شاه فرستاده دشمن قبول نکردید براس
 درویشان نیز قبول نکردید و منع ذکر جهر در مسجد حق این است که شما هم خوب کروید و او هم خوب
 کروید و خوبی شما ظاهر است که طعام مظلوم خردن چه نافع است اگر چه فقرا برای مصلحت قبول بخین
 چیز را کرده اند بعد از آن بصاحب مخصصه داده اند که برهه حلال حرام میشود و خوبی او آنست که علما ذکر
 جهر در مسجد منع کرده اند وقت شام اگر مردم نوافل را در این و غیره فاکت میکنند پس درین وقت
 ذکر جهر چنانست یا صد کس یا دو صد کس یا دیگر و اکثر علما در اصل ذکر جهر اختلاف دارند چه جائز است و مسجد جامع
 بوقت نوافل یا اینهمه مردم و مسجد منع علما را نیست که نماز فضل از ذکر مجرب که ذکر عام است و صلوة
 خاص چه در نماز ذکر است و در ذکر نماز نیست پس از ذکر ایشان وقت مصلیان پریشان میشود
 بنابراین ذکر جهر را منع باید کرد که وقت آنها پریشان نکند و شما را آن پس نبود که در زمان نماز ذکر
 خان مخلص صوفی را در آنجا براسه همین ذکر جهر در مسجد ذکر جهر در خرابه و در پیرانه باید کرد و نه در محوره
 مخصوص در مسجد و دیگر بدانید که بادشاه هندوستان از اولاد امیر تیمور است و امیر تیمور را در
 بخاریت شاه نقش بندید داشت این تورانیان قاطبه و کلهم جمعون فسلک و سلسله نقشبندی
 اند و سلسله دیگر را در آن نمی نهند عجب است که شما را این سلسله هم رسیده است و شما با ای
 نمی سازید و در آن نمیدانید فصلی از اصلاح و ید فقیر است که غلو در سر و سماع خوب نیست که این
 امر مختلف نمیدانست و غلو در مراقبه خوب نیست که متفق جمیع سلاسل است پس بعد از نماز فجر با جمیع
 یاران تا وقت اشراق مراقبه باید کرد و بعد از مغرب تا عشاء مراقب باید ماند و وقت ظهر و عصر اگر توفیق
 باشد باز مراقبه باید کرد و در شب تمام روز مراقب باید ماند و مجلس ذکر مخصوص در شب جمعه باید داشت
 و مجلس سماع در یک روز از ایام هفته مقرر باید ساخت و یاران را ذوق و شوق چنانچه در ذکر جهر
 و سماع میشود همچنان ذوق و شوق و محویت و جود می در مراقبه هم پیدا کرد و سماع تو مباحش صلا
 کمال این است و پس با روزه گم شود و حال اینست و پس به بیشتر اوقات در مراقبه باید بود
 و حلقه مراقبه وسیع از حلقه سماع باید کرد و شریعت را احکام باید نمود و حضرت خواجه قطب الدین

به اختیار کمالی غایت مشغول بر اقبه بودند اے عزیز و مراقبه بزرگان کمال را حالت بهر سید که
 بزرگان فیت پیدا شدند قصد تجرید و تکفین کرده اند تا پانزده روز بهوش محض مانده اند این بهر
 سماع و سرود پیش این مراقبه بگوئی نمی آرد - یاران اهل علم را درس تفسیر حدیث و عبادات و
 فقه در میان ظهر و عصر و بعد از صبح بگوئی و اهل شوق که اندکسکه علم شناسد درس لغات و تاریخ و
 امثال آن بهر حال مراتب ممکن به از مراتب تلویح است و آخر شب به بعد از نماز نهی بهر اقبه نشستن
 به از ذکر چه که مشغول غلوت العباد باشند که مراقبه احتمال ندارد و خلالت ذکر چه است و در میان با نهان فکر
 چه لطف دارد و در سنجها سلوک و سیر مشایخ اندر مطالعه باید که خاصه تذکره الاولیاء تاریخ غرر
 عطار و نغفات الانس مولانا جامی و منازل السائرین و رشحات نقشبندیه و امثال ذلک باقی ماند
 ملاقات دو تنندان سنون آنست که بهر ملاقات باید که و مال دل نینخواهد اختیار است ترک کنید
 این بهم طور است بزرگان چنین هم کرده اند مقصودین ازین تطویلات آنست که از آخر خوش
 و عام را بر شیشه شما جان باشد یا راستی را که خلافت بدیند بگوئی یا تقسیم بزرگان که از خواست غن
 در مقام علم و کمال ایشان معلوم خواهد شد و حقیقت باطن نیز و اسلام علی عبادہ الدین و صافی
 مکتوب احمدیوم بخدمت شاه نظام الدین و والدین اسلام فقیر رسانند و این سخن بزرگان بزرگان
 کسی مذکور نکرده باشند که ما قلیم باختر آن الا علی من التی اسمع و سوسه مید و علی الله علی سیدنا
 محمد و آله جمیعین و انچه مرقوم بود که اگر ذات بخت درویدن نمی آید پس حیات عشاق عبث است
 اے درویش حیات عشاق عبث نیست حیات او بر اے عدم دید ما سویی است و زبان این
 عظیم حاصل شدیم مراد و کنایه و نهاد و دانگ و کلمه نسبت را بصورتی و کلمات و تنفر و تصور کنی افکار
 بحث نماید و انچه مرقوم است بچو تو است هر چه باشد این اهل را مقدر دان و بزرگان بزرگان
 قناعت شناس بی صفت و نه رنگ و بے قید بود و بی کیفیت و کیفیت باش را سلام
 مکتوب صد و یکم درویش نظام الدین مقتدا ۲۱ عشاق با و خاکسای درویشان
 کلیم الله سلام میرساند اے عاشق صادق با کمال از جمع خلاص و کثرت مریدان خود را کمال خود

که در دنیا قیمت و دوستی الهی که پیرایین قیمت دارد باقی همه تسویات نفس است باید کرد که
روز بروز عشق الهی افزون شود هرگز ریا و عجب را داخل نباشد و شکستگی زیاده نشود و سواسه و خواص
ثالثی را نگاه ندارند و آنچه از عیب می رسد از نصیب خود و خادمان خود جدا کنید و بالقی که ضل باشد آنرا
وقت شام هر قدر عزیزان که دارد بفرستد پیش آنها باید داشت در پیش که خلوتخانه ندارد و زندگانی ندارد و اگر
پرسید چنانچه زندگانی کردن سه آزاری است همچنان بوجو حقیقت آرام است و السلام
مکتوب صد و دو هم شیخ الاسلام المسلمین نظام الدین علی الله و جنتی مرتب التوحید و
اتصال طریق عشق و التفریق از شادوم درویشان کلیم سلام موصول است لے درویش مهابت
و اعلام کلمه حق و موصول فیض بن الله الی الله و فی الله و بالله مقتصر بخوابن بود نیست که مرا
شما بجا رسیده و مرقوم بود که از پیر کا تو جبه شما می خواهم که شوم لے درویش بجه الله که مصلحت این کار
شما نیکو سیده ایند که هر چه میگویند خوب خواهد بود اینقدر باید که نیست فاعل بر فعل غیر است باید که
نیت المرخیرین عمل دنیا و اسباب دنیا هیچ در هیچ است هر چه بر است حق است خیر است باقی
همیشه شهرت و قبول خلق اعتبار ندارد خدا تعالی هیچ مسلمانی را باین ملا مبتلا نکند مرقوم بود
که ذکر جبر یا یاران و خانه وضع دیگر میکنم لے درویش بخود و ذکر مولی باید شد که بخودی نشان
فنا رفتاست بعد از آن بقاست در هر فکر و شغل و مراقبه که بخود نمیشود و حساب استخوان
این فن بیکار است لے درویش طریقه عجیب دیگر است می خواهم که آنرا بخلاتی رسانند فی الواقع
بس ناور است امید که محمل شما افتد و عالمگیر شود آن نیست که بعد نماز فجر حلقه کشید هر چند زیاده
مردم باشند بهتر و فقیر و غنی و عالم و جاهل هر که باشد داخل حلقه شود و مراقب نشیند و چشم فرام
آیند و ثمانی چشم فرام آید و چشم دل بقوت اسم ذات متوجه دل مقابل را باید شد که فیض مقابل
زیاده می رسد آنرا بجا معلوم میشود و للمقابلته خیر من المقارنته و گاه متوجه اصحاب پیغمبر و اصحاب
باید شد و اینقدر رجوع است اسم ذات در دل خود تصرف نباید کرد که این توجه در دل مقابل که بیشتر
او منظور و اعتبار افتاده ظهور این تصرف و مقابل بحسب مضامی دل را خواهد شد مثلاً کسی که

صفائی دل بسیار دارد و بهیوش و بے خود شده بهیفتد و غلطان غلطان شوق و بهیوشی
 نماید باید که اهل طلقه بآن نپردارند و بگذارند کسی هر چه خواهد بکند اگر کسی خارج از طلقه رعایت
 حالش بکند روست و کسی که صفائی قلب کم دارد بهیوش افتاده خواهد ماند و آنکه ازین بهم کم
 دارد و بی بهیوش و بی خود و بی انگیزه باشد و این طلقه را طلقه همان میگوئیم که فی
 جلاله و جماله و فی مطالعه ذات نه درین طریقه ذکر چهارست نه سر و که هر امر مختلف فیه است و توجه
 الی الله سبحانه متفق علیہ جمیع مذاهب - بهمدین طریقه مشرب نقشبندیه است و بهم مشرب
 چشتیه و بهم مشرب قادریه زرقنا الله و ایاکم ایصال ذلک طریق الی خلافت الله - محبت فی الله
 و یارام را در نوشته ام که موافقت نماید در دو نیست شما هم بهم بهیوش خود میفرموده باشند
 که بسیار مقبول است و آثار ظاهر میشود و صحبت حضرت بیسر می آید چون از کرد و در دو مقرر شود
 بسم الله الرحمن الرحیم اللهم صل وسلم علی محمد تعینک الاقدام و المظاہر
 الاثم لاسمک الاعظم بعد دتجلیات ذاتک و تعینات صفاتک و علی الله ذلک
 مکتوب و سوم - شیخ الاسلام سناه نظام بحق الشرع والدینا والدین سلمه الله تعالی
 بخاطر فقیر می گذرد - چنانچه ایام بهفته توزیع و تقسیم یافته است بهجاس ذکر و مجالس سماع بهیوشان
 قسمی مقرر شود و بر سر مراقبه بطور نقشبندیه که همه اصحاب سلاسل را فیض باشد بلکه اول و آخر
 هر روز مشغول توجه و مراقبه معهود باشد که مشغول مراقبه مقبول بهر سلسله است بخلاف سماع ذکر بهر
 که طلقه از ارباب شریعت و بر خه از اصحاب طریقت درین دوام خلافت دارند قطع نظر مراقبه
 متفق علیہ هر سلسله است و کیفیت بخودی و غیب و وجود و مراقبه حاصل است بطور مراقبه
 را بهر قسمی که مقرر سازند بهیوش یا از خود بنویسند که مروج شود که مروج را نفع زیاده شود و دیگر
 روز ذکر بهر یاحی یا قیوم همه مروان مجلس با شیخ است - ۱ - شده ذکر نمایند که بسیار نافع است
 سند ذکر یاحی یا قیوم آنست که همه استاده سند ضریب یاحی بر صحیفه دل زنند و در کوع رسند
 و ذکر یاقیوم باز استاده شوند و دیگر با یکدیگر سبک نمایند نقل خط حضرت یحیی الیهی که با آنکه

بنوشتہ اند این است از جانب شیخ نجیہ سلام برسد از آنجا کہ سماع قوت صالحانست
منع کردن را ہم وجہ ندارد۔ والسلام

مکتوب صدر و چهارم۔ ہو الملیک الحمد لله علی کل حال والصلوة علی مولانا محمد
والوصل بالقدرة والأصال وعلی آله واصحابہ ما خیر فی فی البہال وطالبہ فی الفرق البعد
نمودہ سے آپ کہ برادر دینی و محب یقینی الصادق المصدق فی الشوق النابی الحب
والذوق نظام الدین در انچه از کتاب الحروف در سلوک طریق وادایافتہ و بآن معاملہ نمودہ
وما لک آن اگر گشتہ با و اوست کہ از روی رحمت و شفقت علی عباد اللہ مستحقان این
طریق رسانند بشرطیکہ عنوان ظاہر خود را از رسمہ شریعت وید بیضا و مزین و آشتہ
باشد و مراد است ابتداء و نیانہ نماید و انرا و او تجرید و تفہیم شعار خود نماید کہ اگر این چنین یابند
آنکہ برین اعتماد نمایند و من اللہ النصر و علیہ التکلیل و لا حول و لا قوة الا باللہ العلی العظیم
التماس آنکہ چون اندیشہ سالک از ہجوم خطرات مستغرق گردد و با حول کفایت و معوذتین
خواندن کمی نہ پذیرد و از حاجت آن در ماند چہ علاج کند امید کہ از روی شفقت حاجت رسیدہ اثر
درین باب زودہ کمک عطا فرماید و انند جواب تجدید و ضو کند و اگر غسل میسر شود بہتر و کثرت
نماز ادا کردہ سیر سجود نہد و این و ہا در یک نفس یک مرتبہ اگر تواند سہ بار بخواند یا مقلب
القلوب و الا بصار ثبیت قلبی علی دینک یعنی اے سرگردانندہ دلہا و بصیر ما
ثابت مار دل برابر دین خود چون خطو بر مرکب نفس سوا شدہ در دل جولان میکند
اگر انس نفس بذکر اللہ کنند بسیار کم شود و اصل نیست کہ مولوی قدس سرہ میفرماید
پور بند و سوسہ عشق است و بس ورنہ کے و سوس را بہت است کس و والسلام
مکتوب صدر و پنجم۔ شاہ نظام الملئہ والدین والاسلام و المسلمین زین اللہ تعالی ابوجود
شریفہ سلک الفقرا الی یوم الدین از فقیر کلیم اللہ سلام خوانند و ہمہ حال شائق خود دانند
الحمد لله کہ این نقش خاطر خواہ شست و قرعہ توفیق ایصال فیوضات الہی بنام آن

نیکنام درگاه الهی زود ذلک فضل الله یؤتی من یشاء والله ذو الفضل العظیم
 شکر این نعمت را مرا ابراست تا پیش باید کرد اما اسے برادر سعی مبذول آن سازند که فیض پاک و بزرگ
 متعدی شود هر که فی الجمله صلاح داشته باشد از ورای غلبه نماند و در بند آن نباشد که الله تعالی
 تاثیر خواهد کرد و هر از احمد رحیم بیگ یک کلابی گلاب آورده ملاقات با این سبب نمودند اندک از
 حلویات و نبات تبرک داد و شکر جان سعادتمند شغل احمد بیگ بیشتر از مرزا رحیم بیگ بنظر
 آمد و العلم عند الله در آگ را با یاران خود و خلوت مخصوص خوش شنبه باشد که امروز قدر آگ
 مشایخ نمی شناسد و آداب را رعایت نمیکنند و قصد این طرف نکنند بلکه در لشکر این طریق
 راشایع سازند و بمردم رسانند. والسلام

مکتوب صدر و ششم - احمد و السلام علی عباد الله الذین اصطفی اما بعد محبت الله تعالی
 و محبت الفقراء حق و محبت خیر هم فی الحق مولانا نظام العشق و الشوق و الدین از فقیر کلیم الله
 سلام خوانند و پیوسته ناظر احوال خویش دانند کتابت سامی باند که مرسل بود بدست
 شیخ عبدالقادر سید جویب انجاسید باید که کتابت پیوسته بنویسند و موقوف بر چیزیست و از
 خبر آمدن شما مرزا جعفر بیگ میگفت اما معلوم نیست که اکنون چه بنحاطر رسید اگر قصد میفرمایید
 میان شیخ جیو بزیارت حرمین الشریفین باشد و جبهه دارد و اگر اتفاق نیفتد خود این طرف
 بیایند الله تعالی با خود دارد و القدر که بخود سازد و السلام میان محمد تقی از کرم صحتی شما هیچ
 تفاوت نکرد بحال ایشان متوجه خواهند ماند و السلام

مکتوب صدر و هفتم - فضائل و کمالات و ستگاه عوارف و معارف پناه مولانا
 نظام الدین و الدین مخصوص سلام فقیر خاکپاس و درویشان کلیم الله بعد از شرح شوق
 آنکه معلوم شد که شما را منصب درویشی از دیوان حضرت امام ب العطا یا که مالک المملک
 حقیقی است عنایت گشته دلیل برین آنکه از فضل الهی شما را صحبت و نیاز اهل دنیا و اهل
 آن نماند اللهم زد ولا تنقص لیکن کار به تقاضاست و اگر شما استقامت و پند

کمال فقر وادو باشند بحال الوقت این دو کلمه وقت شب نوشته شد از دواج موجب
تشنه‌یش است و آن آب و تاب اوقات و صفاتی باطن و طمطراق و متغنا میماند الا ما اشارت
تجربید ظاهر وسیله تجربید باطن است مہما آنکہ تجربید ظاہر را از دست نباید داد و اگر ضرور ولابد
باشد کہ بیج وجه ازو گیر نباشد و اہی اختیار باید کرد قالوا البکیر خیر من الذئب
لانہما اعلیٰ شئین من الفنون الموجبۃ لاضافۃ اوقات الفقیر الصوفی و اما الذئب فانہا قعود و تبحر
الیٰ اضافۃا و اگر او میسر نیاید براس تعفف اگر از دواج کنید باید کہ دختر کسی باید خواست
کہ در اصالت و نجابت معروف بود و در رتبہ دنیاوی یکدر جبکہ کہ آسودگی درین است
فقیر شما در ادل تحصیل علم از دواج کردہ بود قبل از فراغ علم از این بار فراغ شد
اکنون دہی خریدہ آنرا کردہ در عقد نکاح شرعی سے آرد کہ آرام یافتہ ام عیب شما عیب
ماست عیب فرزند عیب پدر است بعد تجربہ عقد خوانند بست و الا مناسب شان شما
نیست و در کنیز اگر قدرت نباشد کہ ہم خوفنا خواہد بخلاف آنکہ قبیلہ کلان میکنند
مصرعہ مرویت پیاناسے و انگہی زن کن ہ انما یشہین راہ خوب است بعد از آن
خود احتیاج شرعی نمائند مگر اندکے بحسب عرف و عادت کسی از حر آنرا نخواہد۔ منے ہمیند
کہ مادر سہیل چہ بود و مادر حضرت زین العابدین چہ بود و مادر امام باقر چہ بود و مادر امام جعفر
صادق چہ بود ہمہ درم خریدہ بودند و السلام
مکتوب صد و ہشتم۔ محبت اطوار خواجہ دیارام از یاد حق بآرام تمام باشند قبل ازین بنیقہ
ارسال این طرف نمودہ بودند کیے از دوستان شاہ نظام الحق والدین رسانید و ازین
طرف جواب مکرر رفتہ قاصدان نامہ بر راجہ توان کرد و السلام
مکتوب صد و نہم۔ در جواب مکتوب سپید محمد درج شدہ شہود آنکہ حکم حسب فائز
چون باین فیض کہ طریق عشق و محبت است فائض گشتہ آید باید کہ در ترقی این کار
بکوشید و ازین قطرہ دریایا بنرشد احمد شد علی ذلک کہ ارث آبار کرام بان وارث

علم الاستحقاق اندک از پیش رسیده بگوشتن استیفا همه توان کرد و السلام مصرعه
 و لا یسوز که سوز تو کار دارد و الدنیا يوم ولنا فیها صوم - بهر پنج که میگذرد و شاد باد بود
 که اگر هوای سرگردان آن سوسه دروازها بند شوند لا شک این ترکب هوای تلخی ده است
 لیکن از تلخی بعد حق به استقامت بخود وارد و اللسان منزه الانسان منزه ایاه و السلام
 مکتوب صدر و دهم در پیش عبدالرشید معلوم نمایند که مینار حقیقت طریقت است
 و مینار طریقت شریعت آنکه در چشم او جمال شریعت پیش بود طریقت و حقیقت و تم
 و اکل بود و علامت وصول بدرجه حقیقت اینست که روز بروز آنا فنا تا ساک را در شریعت
 قهر را نسخ کرد و این طحمان که شریعت را از دست داده کلام لا طاکل بعد آنه بسبب گئی
 و لقمه چرب نموده به تشنه جان طعمه حقیقتی میسرند تغیر کردنی اند که همه توحید ایشان
 نیست معنی است و بی لطفی قالی است بیه حال زنهار و صحبت همچنین عقا نخواست
 و کلام توحید را از چوبید میان نخواستند شنید آرا که آنا فنا و شریعت توفیق فریق کرد و لمح بعد و
 نقطه بعد لحظه حال شگرت که مقبول کتاب الله تعالی و سنت رسول الله صلی الله علیه و سلم
 پدید آید و از ماسوی الله اسما و اوصی الوریاء و سخن او فعل او دیده و شنیده حال و مقال
 بایه ساخت بدانکه گفته غیب الغیب تعالی شانه درک هیچ نبی و ولی نتوانست دانها رسول
 و ادلیا بکمل دعواهم و خواص بشرو ملک و هم دراک این مرتبه برابر اند و یحذر کم الله نفسه
 و الهیوت بالعباد و عتقا شکار کس نبود و ام باز چهرین که کما یجاء همیشه با و بدست
 است و ام را به حدیث اکبر این مرتبه خبری و بلکه العجز عن الادراک ادراک طلب
 این ادراک در این مرتبه پیش محققان عدم ادراک است و پس - بعضی از کمال تحقیق
 سخن بجای رسانیده اند که گفته ذات در علم حضرت زان و غریبانه هم نیست زیرا که
 گفته ذات اطلاق اصلی دارد و علم لامحاله اگر چه علم مطلق باشد هم نسبت لازم آید و مطلق
 حقیقی بر داشت احاطه نمیکند لکن چنان احاطه هم مطلق باشد زیرا که خالی از احاطه نیست

پس چون اطلاق کند ذات از علم حق بیرون باشد از علم ملک و بشیر معلوم کسی نیست
 کہ منزله لکھ آن یار کجا است و اینقدر هست کہ بانگ جرس سے آید میدانے کہ آن بانگ
 جرس چیست آن بانگ جرس شیون تنزلات است و اثبات حضرت وجود مطلق کہ در مرتبہ
 کہانی والہی این سخن را نیکو دریاب کہ خود مبداء اصل کار تست اگر کوئی وجود مطلق ہرگز
 مدرک نمی شود و انچه در حیرت ادراک سے آید نیست مگر حادث و صورت و نہی۔ و انچه
 تراشیدہ است ہمہ حادث است پس چہ معنی دارد فعل ایشان شہود ذات و تجلی ذات
 و محبت ذات و معرفت ذات اے درویش معنی این کلمات این است کہ چون سالک
 از امور و رایت ذات غایب بود این غیب شہود ذات است و عدم شناسائی ماورائے
 شناسائی ذات۔ این قاعدہ کلیہ نمودم نفس علی ہذا القیاس نہ آنکہ چیزے محسوس و
 معقول و مخطور و مذہبون و معلوم سالک میگرد و شہود و تجلی او و معرفت او و شہود ذات
 و تجلی ذات و محبت ذات و معرفت ذات تعالی اللہ عما یقولون علواً کبیراً
 جانان انچه در حسن و آئندہ تراشیدہ حسن لوگشت افتعبدون ما تحتون نشیدہ
 مگر چون این مقدمات معلوم کردی و بالا جمال کہ تفصیل آن درین ورق نگنجد بدانکہ
 سالک را در مراقبہ عبور بالوار افتد و استادہ شدن و قانع بر آن شدن از کمال فطرتی
 است بلکہ نفی آن کردن و متوجہ حضرت غیب ہوتی گشتن نشان سعادت۔ یا صورت
 در میان است خواہ صورت ارواحی یا صورت مثالی یا صورت اشیائی یا صورت لطیف
 یا صورت کثیف یا نورانی بلون یا غیر بلون یا ظلمان یا مہر و یا غیر ذلک لقین بدانکہ ترا
 نصیبہ از محبت و محاق و طمس تمام نشدہ آرے اگر سہر حد بلایت رسی کہ آنجا طمس
 محض و طمس بخت باشد و انہم کہ بہرہ گشتی و تفصیل این مرتبہ در سائر مراتب الہی و کیانی
 باید شناخت خصوصاً و حضرت انسان کہ جامع جمیع مراتب و شیون است و بالذات و فی
 کاغذ نامہ با تمام رسمید و التسلام

مکتوب صد و یازدهم - شاه فقیر الله بعد سلام معلوم باد که شمار انوکری هاست
 عمره بهم رسیده اما قبول نکرد و بدینطور توکل و فقر را دوست ندارد و خوب کردید بی باید که وضع را
 بهر حال انجام تالاب گویا بد کرد و اینکه فتوح رسد آن فتوح لایزال غیب هر چه رسد بی عیب
 است غرض از حق تعالی اگر باید خواست آن باید خواست که هرگز نباید خواست تا خواسته
 در میان است میداند که چه در میان است سخن از دای و دیگر میگویم والسلام
 مکتوب صد و وازدهم - شاه علیم الله بعد سلام معلوم باد بهتر آنست که در خانه هیچ
 نه بخت باشد و چون خصمت این مرد در میان آید در آن لقابت و آسامی اصحاب سلال
 بدست خود نوشته و سه پارچه اول آخر قه قادریه و خرقه چشمتیه و نیمه استین نقشیند به و چاد
 قادریه است - دیگر همچنین سنت شمشاخ جاری شده که اقسام اقسام مریدان بهم میرسد
 بعضی بطورے و بعضی بطورے - دیگر اختلاف است همه رخصت است اگر موافق شریعت
 و طریقت باشد و الاضالالت والسلام علیکم وعلی من لدیکم -

مکتوب صد و سی و نهم - مقبول اهل الله محمد علی سلمه الله - دولت محمدی در ترقی و تازاید
 باد اعزاز اجتماع جریان فیض و گرمی یاران و شب یازدهم هر ماه زنده و دشمن دل مسکین خیرین
 نهایت خوش است - اے وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی و تحت تعالی قرض شما ادا کنند که
 لقمه توکل بخورند که لقمه توکل مرده خاص دارد اما آنکه این دولت بدست آید کارخانه محبت و عشق
 جاری دارند و اگر در یاری تربیت میکنند اجازت داده باطراف و کثافت بفرستند که علم
 عشق محیای کائنات گردد - والسلام

مکتوب صد و چهاردهم - خالق و معارف آگاه شاه محمد علی سلام خداوند ابرم که وضع
 شما مقبول اهل الله است سلسله را جاری دارند و اجازت از تحقق اجازت در بیخ ندارند
 بهترین اوضاع توکل است انشاء الله اینهم در سے خواهد شد غلام محی الدین را توکل بفرمایند
 و مستقل در دوشین ۲۸ صفر که روز مجلس و وفات حضرت شیخ بهی الدینی است فرمایند

شما یازدهم کرده باشید انشاء الله تعالی ایشان را هم اسباب پیسر خواهد شد و حال فقرا نیست که پنج چپ برکت دست چپ خوب نمی نشیند و از آنوسه راست وقت رفتار لنگه میکنند بهفتاد و نه رسیده چند دست باقی اگر باشند در یاد مولی که اولی بگذرد و السلام

مکتوب صد و یازدهم - با عرض اخوان الصفا و خلائ الوفا شیخ محمد علی رسانند و سبحانه تعالی جلشانه از قرض مخلوق ربانی بخشیده باد اسے قرض توفیق خیر فریق سازد و گوشه توکل نمره دیگر دارد و در این سیرت فیض بیشتر از بیشتر محیط عشاق میگوید و الحمد لله که درین صورت همه فیض شیوع دارد اللهم زد و لا تنقص همه یاران سلام رسانند و بفرزندان نیز سلام رسانند

مکتوب صد و شانزدهم - حامداً و مصلیاً و سلماً برادر دینی محمد علی سلام مطالعه فرمایید خلافت منصب انبیا است و دنیا مغضوبه حضرت صمدیت است هیچ بنی بدنیانه آویخته است توابعان ایشان را باید که نه آویزند و نه بستی فقر و بلباس فقره عمر گذارند و همیشه در اعلام کلمه الله که از پیران من عن رسیده گوشه نشین نمایند و درین باب جهاد نمایند و اینکار از حق است و منتشر و محوره عالم سازند که رضای الهی درین است و اصلاح مفاسده فرزندان آدم نمایند که انبیا رببعوث برای همین کار بوده اند اوقات را مضبوط دارند تا مریدان را بسط باشند و بر ریاضت و مجاهدات امر فرمایند و از زائل تخیل فرمایند و بفضائل موجب تجل التماس آن برادر گمنام تهیه ترک که خدمت این در پیش بسیار کرده مرسل گشت مراجع قدر و مقدار هست که تهیه مراجع بود و صحبت اغنیاء سم قاتل است اگر این طور اختیار کرده اند اجتناب از صحبت این مفتون دنیا باید کرد و اجراء سلسله را که باید بست عرس حضرت شیخ ۲۸ صفر مقرر است همیشه که ده باشند و شهرت بنشینند که بسراوه باشند تا آینده و روزه از شما چیزی بهار رساند و السلام

مکتوب صد و هفتم - برادر دینی میان محمد علی سلمه الله تعالی بلیت ترا از کنگره عرش میزنند صغیر ذالمت که درین واکه چه افتاد است و حق تعالی فرصت داد که طریقه توکل سپری و خود را بدروازه حق بدوزی اگر خوف قرض است مگر در خانه او کمی است که

که بدو پاجی گیری ادا نخواهد شد هر که طالب دنیا است پاجی است چه مقصود و مطالب
آن چیز افتاده است و حق سبحانه تعالی از روزی که او را آفریده است یک نگاه لطفت
باد کرده و با حیا نداده زهار که دروازه توکل را محقر نشناسی همه حاجات این باب را گیری
یقین شناسند اجرا بر سلسله توکل به ازان میشود که در صیغه نوکری اگر چه بعضی در صورت
سپاگری با حق متحقق بودند لیکن اجرا بر سلسله پیری سریدی خوب در صیغه توکل فقیر زاده
محمد حاد و محمد فضل الله و محمد احسان الله سلام میسر رسانند

مکتوب صد و هشتادم - محب صادق بر سندات محمدی عاشق براسه و بهای عاشقان
الهی طیب حاذق و واقف اسرار حق و جلی شیخ محمد علی از درویش سلام خوانند که برادر خوش
فرمان که فیض این سلسله عالمگیر شود و گروه غافلان را بخلقه ذکر و مراقبه بر دواره عرفان
برسان که این ذخیره معرفت بهتر از ذخائر گنج و مال است که بعالم رساننی چنان از بار قرض
فایز شوی گوشه توکل و لباس فقر را بپوش که این وضع بهتر از وضع نوکری و چاکری است
حقیقت آن فقیر از شیخ احمد معلوم نمائید کرد و حفظ اوقات بذکر و مراقبه و همیشه عرس یاز و هم لازم
وقت دانند ناخن نشود همه مریدان خود را سلام فقیر رسانند و حامد سعید و محمد فضل الله
و محمد احسان الله سلام میسر رسانند

مکتوب نوزدهم - بنام جامع مکتوبات احمدی که خیریت آن دوست جهانی از کبریا رسید
باید که تار سیدن بکمان استقر از منازل و مراحل بیابانها آگاه سازند که اکثر جای المکتوب
نصف الملاقات مقرر است اینجا تمام الملاقات خواهد بود و اسے برادر دنیا که در تحصیلش ایمان از
دست رود و بجهت کار آید آنقدر مصروف نشود که دل را بر باید و از صلیه خدا پرستی عریان سازد و بخین
دنیا مبارک براسے هیچ دشمن مباد دنیا آنست که با حفظ دین و آئین توان آن آمد اگر تمام سال
مرتب دهند میسر نیاید و نهان تحصیل این بهم نباشد که از تقابل بلند از کاسین افتند
گرچه در تهنیه هم فایز از دل نیستیم دست در گل دارم اما پاپه سے در گل نیستیم

مکتوب صدر و لبستیم - اعزاز شد شیخ احمد از درویش سلام خوانست و صحبت درویشان و تلمذ
 نفس ایشان یک لمحہ بیک عمر کافی است - ہرگز فیروز دلاکوش زندہ سند عشق و محبت
 ہر جریدہ عالم دوام ما پس آنکہ درستی حق صحبت بسر بردہ از خلایق صحبت مقصود نباشد
 پیش آنکہ دلش بچیت آگین شدہ و روز و نزدیک مساوی است و لطیفہ قلبش باطوار
 محبت الہی شب و روز جاری ما رہدم پیش خود تصور نمایند و خود را پیش خود یک رقم تصور
 نمایند ای خواجہ اگر دکانہ کس است صد حرف بچو یک حرف بس است والسلام
 مکتوب صدر و لبستیم و حکیم - اعزاز اصحاب فی عشق الاحد مع الاصحاب الشیخ احمد
 رحمتہ اللہ عالم و عالم حیات کان بدایہ قیمۃ الشوق رسید احمد شد کہ منبر وصل مامل بود چون
 نعمت فراغ افرغ ہر شہما کہ شکر این نعمت فراغ شماست از ہر بلج و صرف بہت است از
 ہر عزیمت بسوسہ او تعالی و تقدس باید کرد و دنیا را یکے از ہر ای کہ براسے عبور محو کردہ بودند و نماند
 دل را از آن و آنچه در اوست از زخارف کیسیدہ شمارند و دیگر معلوم شد کہ تا بیخ عرس حضرت
 ما را سہم و بقاء تہ داشتند جز اکمل المد عنایہ از حسناتہ اوقات گرامی را گرامی داشتہ باشند کہ دیوثر
 آنچه دارد ہمین وقت دارد و مبادا کہے ازین نقد مفلس افتد امور دنیا براسے فراغ وقت
 وقت براسے متاع آخرت آنکہ در بندہ تحصیل دنیا ماند و ازین رہ بان طرف نہر دہمہ مجسبون
 انہم یجسبون صناعا و کیست ما کشی و بده النفسہم و انکاف ہم لانیسون
 این دو کلمہ بدیدہ اصحاب و اصحاب است و دکانہ اگر کس است یک حرف بس است و
 ریح الاول جنتی ما را بفضل خویش و رستی کہ شصت و ہشتم بود و فرزندے عنایت کرد نام
 حلیم و لقب افضل اللہ و کینت او ابو الہجر کردیم سلام این عاجز انام بوالہ بزرگوار خود رسانا
 و دعا در حق ما و فرزندان ما التماس دارند کہ بر عشق و عیش و عیش میبریم و در زمرہ عاشقین محشور
 شویم و بنزد ہمت حافظ عبداللہ جیو و محبت اطوار مودت آثار عبدالحی و شیخ عبداللطیف
 نزد یک بدل غلام جعفر و مہر کیش محمد جعفر و دولت دوستان من شیخ محمد و محب محبوبان

درگاه میان محمد علی و طالب فقیر و فقر عبدالحق و صادق در ره صدق مخدوم و دوست یگانگ
الفغان و جمیع یاران که یاد این نایا و کنند سلام محبت انجام سوخت استیلام رساننده
مکتوب صدور و بخت و دووم - اغز قلوب لا اله الا الله را بشدایدت طریق موصول
الی الله شیخ احمد محمود العاقبت از درویش سلام سنون بهزار توجیه شجون بر خوانند نیفت
الشوق که مرسول بود موصول گشت دل عشق منزل را فرستت اندازده حاصل گردید معلوم شد
که بعد از تعب بسیار و رنج بیشمار مقتضای آن مع العسولی و اوان مع العسولی و ...
رو به آرام طلب و طمانیت از حجب الغیب نمایان شده و موافق آن فرج بعد الشدة
چهره مقصود از نقاب نصب العین گردیده حقیقتی جمیعیت باطن که مرکز حالات آدمی است
از دایره شتاب و ثبات بر آورده سوید از آن جان و مال گراندا و جمیعیت بصورت خلافت بیت
معنوی ساخته نور علی نور کناد از برادر آنچه میکند تلف بر آن نیست آنچه میکند و ...
بر فقدان آنست مایه دل مشغول باطن فی الله باید ساخت خورد و خواب اگر نخواهد شد
و گرنه شده چه شده - همه این گوشه لب سلام یاد آورنده بنده خدا امت مصلحت ساری سعید و فضل
وامهات بابنات و سایر اهل خدمات سلام بهر رساننده

مکتوب صدور و بخت و دووم - حق جمیعیت صوری و معنوی از لطف و کرم خویش و لها
وسالهاست که در گرداب ریب النون افتاده اند ما و هم از شنیدن این امر و این تفرقه
به تنگ آیم الله سبحانه بر شما رحمت کند که متصف باین تفرقه نیستید و بهر رقیاس کن
دنیا و چغینه بیش نیست و تحصیل آن عمر بر باد میرود و دولت اخروی که پائنده و تابنده است
و تحصیل آن چگونه و من بهمان نارفته راه آبله پاسیک و ند نمیدانند که از نقطه اول تا آخر
هیچ مرتبه و نخواه پائند شده هم تهیدست رفته اند و هر مرتبه فوق پیشین نظر باقی است
یعنی که سید المرسلین را میفرمایند عسی ان یبعثک ربک مقام محمود و الله اعلم
که اهل اندیشه جمیعیت صوری پیدا کنند و من بعد در تحصیل جمیعیت معنوی گوشه و بلال است

و بنابر این هرگز بدولت معنوی ناز نیست وقت کو و عمر کی فرصت سپید بلکه جمعیت صوری اکثر
 را بهر آن جمعیت معنوی است بزرگان گفته اند جمیع جمعیت بحسب در سبب دانستند و خرقه
 اند مانند و جمعی جمعیت را از اسباب تفرقه دانستند دست از و کون افشانند کلام محقق
 و شقیق است که در عین تفرقه ظاهر از جمعیت باطن غافل نباید بود غم دین خور که غم غم دین است
 به همه غمها فرو ترا این است به غم دنیا فخور که بهیود است به هیچکس در جهان نیا سود است
 محمد حامد سعید و محمد فضل الله سلام میر ساند و همه مردان درون و بیرون نیز
 مکتوب صد و بیست و چهارم حضرت ذوالجلال والاکرام بنحویکه مرضی او باشد و اراد
 مکتوب مرغوب محبت اسلوب بعد مدت مدید و عهد بعید و انتظار شدید رسید احمد الله علیه
 و الهی و الحمد لله علی الباقی اثنتین خاطر و تفرقه باطن ابتلاء من الله للعبد فمن کان معه
 فهو معه و حفظ حمایت کائنات کان غرض بهر حال با و باش و بغیر او باش کتابت شما
 مشتمل بر اساسی اعراضه مشتاق این طریقه بودند و بدینجه استم که با آنها هم رفته با علیحد و بنویسم
 لیکن آن کتابت نیافتم هر چند تلاش کردم کتابت مذکور بدست نیامده مستعجل برین دو
 حرف گفتار کردم مصلحت دید من آنست که یاران همه کار و بگذارند و غم طره یاری
 گیرند و من کان الله کان الله له و من کان فی هذه العلی فیه فی الاخرة العلی
 الوقت سیف قاطع و برق لامع شب اول ماه محرم که ماه باشد حق تعالی این
 شب را از فضل خویش که سن هفتاد و پنج رسیده فرزند عینیت گردانم او
 احسان الله کردیم که برادر کلان او اسمعیل الفضل الله است حامد سعید و محمد فضل الله و محمد احسان
 سلام میر ساند تاریخ عرس شیخ محفوظ خواهند داشت والسلام
 مکتوب صد و بیست و پنجم شوارق فترحات غیبیه و خوارق فیوضات لایبیه مجلی اول
 حق منزل قدوة الاخلاق و سوة الخلال اعراضه احمد با و مکتوب شریف بعد سالها که جاری
 الشافی الله فرحت افزا گشت احمد الله علی ذلک ما و در ارسال جواب درنگ نداریم

اما اگر قاصدان نهان و رزق و مکتوب نرسانند و اگر رسانند تخلف در وعده نمایند و باز خبر
نگیرند این راجحه علاج بود که اغوه دیگر توفیق انحراف در سلسله بجایه دارند و برادر این سلسله
شیخ بختی قدس سره است هر که ارادت می آرد با قطع سعادت سه برادر است صفت مرید است
نه صفت پیر اگر کسی گوید مثلاً که من مرید زیدیم و زید گوید که مرید من نیست زید کاذب باشد و او مرید زید
باشد و اگر گوید که مرید زید نیستم و زید گوید که این مرید من است زید کاذب باشد زیرا که ارادت
صفت مرید است و از حال خود خبر مرید قول او مخبر است پس اغوه که دم ارادت میزنند قول
خود ایشان صادق اند این مردم قدیم و جدید را قبول کردیم ان عهد الله کان معاً و لا
ازین عهد پیشش خواهد شد طاقیه و دامنش مع اشجرات داده باشند و ذکر و مراقبات که
بشمار سیده باشند توفیق الهی آثار و نتائج ظهور خواهد کرد کسانیکه از پیرایه و نیوی انتفاع
بسوی فقیه کنند بجا نیست غریزان که من تشبه قوما فهو منهنهم معاضد حال ایشان
همه یاران قدیم و جدید من الصالحین و الصالحات همه را سلام رسانند بر بنی از حال خود
گویم بخت و چهارم جمادی الثانی مولد فقیه است و تاریخ تولد فقیه غنی است تا اندرونیم شهر
جمادی الثانی است سال عمر هفتاد و هشت است چهارده یا پانزده روز باقیست که شریع
سال نهم خواهد شد از آنقرس و حج المفاضل با فطر شده که دست چپ و رانوی پای
راست و هر دو پا آسیده اند و چهار ماه است که صاحب فراشم دین روزگار لنگان است
چند روز اندرون بخانه میته انهم رفت نماز به تیمم شسته میخوانم همین روز بمشورت حکیم
سمعیل قصه خوردن چوبه حبشی دارم الله سبحانه تعالی موافق آرد و الا آن مردمان بر فرزند و
سره خسر موجود اند حامد بکتاب سلوک مشغول است محمد فضل الله ده ساله و عازده سیپاره قرآن
حفظ کرده محمد احسان الله پنج ساله بکتاب شده بخواندن ابجد مشغول است اما سه دختر یک
بخانه محمد انتم و اویم بی بی راجحه نام دارد و دیگر بی بی فخر النساء برادرزاده خود و اویم سلیم
زینب بی بی مشهور ربی بی بی مصری چهارده ساله است تا حال جا به نوسوب نشده

والسلام غلام داود بایاران قدیم و جدید سلام میرساند - شاه ضیا المین و جلال المین
 هر دو خلیفه با نفوت شدند بارواج گذشتگان فاتحه خوانده شد غلام جعفر عرف میانصرا
 والف خان و شیخ عبدالمطیف و حافظ عبداللہ و محمد مخدوم و شیخ محمد و شیخ عبدالوہاب
 و فقیر محمد و علایر الدین ہمہ را سلام رسانند و محمد باقر و قاضی احمد ہوائی با سماء ہمدہ اسلام
 رسانند -

مکتوب صدر ولست و ہشتم - حقائق آگاہ معارف و متکلمہ شاہ حافظ عبداللہ بدوم
 حضور مسرور باشند مکتوبات شتم براسامی طالبان رسیدہ کہ با اخلاص باطن پیدا
 کرد ماہمہ را قبول کردیم شما صحبت با در یافتہ اند و کوشکولے و مرقع انجام وجود اندہ طالب
 موافق حوصلہ آن بہ نیابت ذکر می و شغلی بفرمایند و دست شما بہ نیابت دست ما شمرند
 و بیعت کنند و ذکر راطقیات و انات را مقالم ہوشا نند و از حالت غریزان ہمیشہ
 نگاشتہ باشند کہ ذکر و مراقبہ چہ قدر تاثیر کرد ۲۸ صفر عرس شیخ تکیے مدنی قدس سرہ
 مقرر است ہمدہ بایاران را چہ قدیم چہ جدید ختم قرآن یاد و یاد ذکر با قدرے طعام و سرود
 با ہم شستہ میخواندہ باشند - والسلام *

مکتوب صدر ولست و ہشتم - عزیز دلہا روان تن ہامیان عبدالحی بحیات
 محفوظ باشند و روز و یک و در مرحلہ محبت یکسان است حقیقت جامعہ انانیہ
 را ہر جا کہ تعلق است از ہمدہ بے تعلق است معلوم نشد کہ تعلق محبت باقیست یا فانی
 اگر باقی این چیست و اگر فانی آن چیست *

مکتوب صدر ولست و ہشتم - احوال شد اہنی شیخ عبدالحی سلام خوانند عجب کہ درین
 بار خطے از شما رسیدہ پریشانی و چیرانی اگر کسے داود درین روزگار از جمعیت داند کہ در
 آنجا سے کہ زیر ریات عالمیات در زندگی میگوشتہ اکثر پریشان اند پریشانی عیب نازدہ
 بلکہ جمیت عیب گشتہ العلۃ اذا عمت طابت و درین روز با جلوه گراست عمرے

در طلب دنیا گذشت و حاصل عمر آنچه در خودی بیند انصاف بده که فتنه عمر و طلب دنیا بهتر است یا در طلب مولی بهتر. اما کجا دیده بینند که حسن این سخن بیند و آشفته این سخن گردد و او سر دنیا بگذرد و چه نفوذ معقول گفته اند **هـ** دامن توفیق ما گرد تعلق برنداشت به آفتاب است ما از سر دنیا گذشت **هـ** -

مکتوب صدر و بست و نهم - برادر عزیز عبد اللطیف از درویش درویشان سلام خوانند
احمد که صحبت شما مؤثر شیخ عبد الله افتاد من سن سید فکله اجراء و اجر من علیها چون
انوان شیخ حاجی عبد الله و مروی قصد توبه دارند معلوم شد شکر این دعا آورده شد که از صحبت
شما اجابت عتیقه فیض توبه رسید و خواب که دیده اند بسیار مبارک آمد همه و اخلاق طریقت
تاکید نمایند که ظاهر هر شریعت آراسته دارند و باطن بعشق مولی پیر شده سازند و من حضرت تبحر
الهدی قدس سره ۲۸ در صفت قرآن است هر کس ختم قرآن یا ذکر درویش مجلس سرور و طعام
در شسته باشند -

مکتوب صدر و سی و یکم - محمود یار خان او ملک الله تعالی بمدارج العلیا و زکرم الله
بالحیاط الاوسنی و امر صبیحة الصاوقین فی محبة الله علی طهر المستول من صباه المقبول مکتوب شما
رسید احمد که حصول مامل بطریق اهل دوستان صورت گرفته چرا که در حفظ اول عاجزان
خواه که شکرید که دل شکسته قیمتی دارد در حضرت او که متبحر درستی آن ندارد و استمداد از عاجزان شکسته
ولان منتج فتوح غلبی و شیوخ فتوح لاریبی است و شیخ احمد از یاران با اختصاص تمام باید که
مختص باشند از اوضاع ایشان را ضمنی ایم حصول قیمة تازه منشأ توجه تازه است بند
حضرت او حامد و محمد سلام میرسانند **هـ** -

مکتوب صدر و سی و یکم - شیخ عنایت الله صدر حق تعالی شرح صدر اسلام حقیقی که نادانان
الاول انوفیل العین احیا ناده کلمه براسه ربط معنوی نگاشته بودند بر سید چون ارواح صفت
سرید است عقیده آن طرف کافیت و میرج کافیت ظاهر کن این کار نیست بل نیست

گردینی با منی پیش منی و در پیش منی منی در منی و فضل صحبت ظاہر است و آن موقوف
بر ملاقات صوری بہارین کار بر نانی اشخ است القدر کہ ربط باطن قوی تر کار گیر اثر و السلام :-
مکتوب صدوسی و دوم - محب صادق بود و فقیران و اوق اعزاز شد شیخ محمد سلیمان محبت
انتظام خواند ریزہ کہ در اونگ آباد بخانقاہ شاہ نظام الدین براسے این طرف سپردہ بود و نہایت
بخیر رسید جز کہ اللہ خیر الجزا - اما از فحوی امام نام نقرے کہ میان محمد علی ارتباط داشت و محمود
یا حسن آنرا قاصد ساختہ بدلی فرستاد بر ہصبتہا گذشت ۱۱۴ - شوال منکوحہ میان شاہ
فوت شد ۱۹ از قیدہ منکوحہ میان محمد با شتم فوت شد ہر دو دختر نمازی و نیکخت بودند دختر
ثالثہ را بیان رحیم اللہ برادر زادہ کہ خدا سببا خاتم و دختر را بعد مایخو ہم کہ میان محمد با شتم نسبت
کم اگرچہ در عہد بیا رکھان خود داند امام دفاصل است و صاحب و ہرید و خلیفہ من است و رین مدتها
مبلغ سی صد روپیہ خرج شدند و دین شادی سیوم قریب ہزار روپیہ خرج شد لاچار دختر
چہارم و پنجم ماندہ اند انچہ خدا کے تعالیٰ خواہد فرستاد نثار این ہر دو خواہد بود و السلام و نقطہ

بے تکلیف

استہار

بخدمت جمیع صاحبان مطالع و ناجران کتب نزدیک و دور کے التماس ہو کہ یہ کتاب بہر جب
قانون بستہ شدہ داخل ہی جبرٹری ہو چکی ہو اور اس کے چھاپنے کی اجازت جناب
مولوی حافظ محمد عہد الاحد صاحب مالک مطبع مجتبائی دہلی کو دیدی ہے اسلئے
اطلاع دیجاتی ہو کہ کوئی صاحب بدون اجازت صریح رستم کے قصد طبع نہ فرمائے

المشہر سید محمد قاسم علی کلیمی غفرلہ . دہلی

<p>تألیفات فارسی</p> <p>بیان معرفت و توحید</p> <p>در وصول الی الله - از مولانا</p> <p>صدام الدین صاحب رحمہ اللہ</p> <p>مالک پوری - مجتہبی</p> <p>ارشاد الطالبین فارسی</p> <p>از قاضی شہار الدین ابی قحی</p> <p>در مسائل تصوف مصنف</p> <p>مکتوب حضرت شیخ شرف الدین</p> <p>یحییٰ شیرازی رحمہ اللہ</p> <p>در مقام لذت - تہائی</p> <p>ارشاد و حقایق باطنیات</p> <p>حضرت قطب دہلی حضرت</p> <p>فضل الرحمن گنج مراد آبادی</p> <p>بہر سالہ راہ سلوک فتنیہ</p> <p>کے لیے یہ رسالہ نہایت مفید ہے</p> <p>ارشاد محمدی از مولانا شیخ محمود</p> <p>ارشاد و مرشدان حاجی امجد آبادی</p> <p>صاحب اردو - مجتہبی</p> <p>تہذیب الصوفیہ انواع حضرت شیخ</p> <p>عبد القادر جیلانی رحمہ اللہ</p> <p>عربی - بہ اردو و زیر قلم</p> <p>میرزا محمد علی - شیخ از شیخ</p> <p>شہار الدین سہم و دیوبند</p> <p>تہذیب شریعت فارسی</p> <p>حضرت شیخ الشافعی بلادی</p>	<p>جلوس ہند</p> <p>نماز کا صحیح طریقہ</p> <p>و غیرہ سے ترجمہ - و غلطوں</p> <p>کی جان سے ترجمہ کی باکری</p> <p>از بان کی رسالہ کافہ کی</p> <p>چھاپہ کی صفائی قابل قدر ہے</p> <p>مستور جلیل</p> <p>مجتہبی - و زبان فارسی شائع</p> <p>دو اندازہ حبیب اللہ و غرض</p> <p>مسلطہ امام جام شاہ ابو الحسن</p> <p>شاذلی - یہ معمولات صحت</p> <p>میں بن جہد علم و فکراف</p> <p>عمل اور توفیق مندرج ہیں</p> <p>خیر ترین ترجمہ اردو میں</p> <p>اس میں مدہ اعمال و وظائف</p> <p>تین جگہ خاص رسول صلی اللہ</p> <p>علیہ وسلم کیا ہے اور ہر مرتبہ</p> <p>کے لئے دعا کی عبارت ہے</p>	<p>جلوس ہند</p> <p>نماز کا صحیح طریقہ</p> <p>و غیرہ سے ترجمہ - و غلطوں</p> <p>کی جان سے ترجمہ کی باکری</p> <p>از بان کی رسالہ کافہ کی</p> <p>چھاپہ کی صفائی قابل قدر ہے</p> <p>مستور جلیل</p> <p>مجتہبی - و زبان فارسی شائع</p> <p>دو اندازہ حبیب اللہ و غرض</p> <p>مسلطہ امام جام شاہ ابو الحسن</p> <p>شاذلی - یہ معمولات صحت</p> <p>میں بن جہد علم و فکراف</p> <p>عمل اور توفیق مندرج ہیں</p> <p>خیر ترین ترجمہ اردو میں</p> <p>اس میں مدہ اعمال و وظائف</p> <p>تین جگہ خاص رسول صلی اللہ</p> <p>علیہ وسلم کیا ہے اور ہر مرتبہ</p> <p>کے لئے دعا کی عبارت ہے</p>
---	--	--

[illegible]

۲۳۹ ک

DUE DATE

۱۸/۵

SOURCE

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

۲۳۹ ک

۱۸/۵
۵۶۳
کتابت کبی

DATE

NO.

DATE

NO.

۹۱۶

۹۹۶

۹۱۸